

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

**REGULAMENTUL (UE) NR. 909/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 23 iulie 2014**

privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrale de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Depozitarii centrale de titluri de valoare (CSD), împreună cu contrapărțile centrale (CPC), contribuie în mare măsură la administrarea infrastructurilor post-tranzacționare care protejează piețele financiare și dau asigurări participanților de pe piață că tranzacțiile cu titluri de valoare sunt executate în mod corespunzător și în timp util, inclusiv în perioadele de presiuni extreme.
- (2) Datorită poziției lor determinante în procesul de decontare, sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD-uri sunt de o importanță sistemică pentru funcționarea piețelor titlurilor de valoare. Având un rol important în cadrul sistemelor de deținere a titlurilor de valoare prin care participanții la acestea raportează titlurile de valoare deținute de investitori, sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD-uri funcționează, de asemenea, ca instrument esențial pentru controlul integrității unei anumite emisiuni, prevenind crearea sau reducerea nejustificată a titlurilor de valoare emise și jucând, în acest fel, un rol important în menținerea încrederii investitorilor. În plus, sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD-uri sunt strâns implicate în constituirea de garanții în cadrul operațiunilor de politică monetară, precum și în cadrul procesului de constituire a garanțiilor între instituțiile de credit și sunt, prin urmare, actori importanți în procesul de constituire a garanțiilor.

⁽¹⁾ JO C 310, 13.10.2012, p. 12.

⁽²⁾ JO C 299, 4.10.2012, p. 76.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 iulie 2014.

- (3) Deși Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) a diminuat perturbările cauzate unui sistem de decontare a titlurilor de valoare de deschiderea procedurii de insolvență împotriva unui participant la sistemul respectiv, este necesar să se abordeze alte riscuri cu care se confruntă sistemele de decontare a titlurilor de valoare, precum și riscul de insolvență sau de perturbare în funcționarea CSD-urilor care gestionează sistemele de decontare a titlurilor de valoare. Anumite CSD-uri sunt supuse riscurilor de credit și de lichiditate ocazionate de furnizarea de servicii bancare auxiliare decontării.
- (4) Numărul tot mai mare de decontări transfrontaliere, consecință a dezvoltării acordurilor de conexiune între CSD-uri, pune sub semnul întrebării rezistența CSD-urilor, în absența unor norme prudențiale comune, atunci când importă riscurile cu care se confruntă CSD-urile din alte state membre. Mai mult, în ciuda intensificării decontărilor transfrontaliere, schimbările determinate de piață în direcția unei piețe mai integrate a serviciilor oferite de CSD-uri s-au dovedit a fi foarte lente. O piață internă deschisă a decontării titlurilor de valoare ar trebui să permită oricărui investitor din Uniune să investească în toate titlurile de valoare din Uniune cu aceeași ușurință și prin utilizarea acelorași procese, ca în cazul titlurilor de valoare interne. Cu toate acestea, piețele serviciilor de decontare din Uniune rămân fragmentate la nivel transfrontalier, iar decontările transfrontaliere continuă să fie mai costisitoare, datorită normelor naționale diferite care reglementează decontarea și activitățile CSD-urilor, precum și concurenței limitate între CSD-uri. Respectiva fragmentare împiedică decontările transfrontaliere și creează riscuri și costuri suplimentare pentru acestea. Având în vedere relevanța sistemică a CSD-urilor, ar trebui promovată concurența dintre acestea, astfel încât să li se ofere participanților de pe piață posibilitatea de a alege prestatorul și să se reducă dependența de un singur furnizor de infrastructură. În lipsa unor obligații identice pentru operatorii de pe piață și a unor standarde prudențiale comune pentru CSD-uri, măsurile divergente care ar putea fi luate la nivel național vor avea un impact negativ direct asupra siguranței, eficienței și concurenței pe piețele serviciilor de decontare din Uniune. Este necesar să se elimine aceste obstacole semnificative în funcționarea pieței interne și să se evite denaturarea concurenței, precum și să se preîntâmpine apariția unor astfel de obstacole și perturbări în viitor. Pentru buna funcționare a pieței interne, este necesar să fie creată o piață integrată pentru decontarea titlurilor de valoare, care să nu facă distincție între tranzacțiile cu titlurile de valoare la nivel național și la nivel transfrontalier. Prin urmare, temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament ar trebui să fie articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), interpretat în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (5) Este necesar să se stabilească, într-un regulament, o serie de obligații uniforme care să le fie impuse participanților de pe piață cu privire la anumite aspecte legate de ciclul de decontare și de disciplina în materie de decontare și să se prevadă o serie de cerințe comune pentru CSD-urile care gestionează sisteme de decontare a titlurilor de valoare. Normele direct aplicabile introduse printr-un regulament ar trebui să garanteze faptul că toți operatorii de pe piață și toate CSD-urile sunt supuse acelorași norme, standarde și obligații direct aplicabile. Un regulament ar trebui să amelioreze siguranța și eficiența decontării în Uniune, împiedicând apariția unor norme naționale divergente ca rezultat al transpunerii unei directive. Un regulament ar trebui să diminueze complexitatea în materie de reglementare cauzată de normele naționale diferite, care afectează operatorii de pe piață și CSD-urile, și ar trebui să permită CSD-urilor să își ofere serviciile în alte state UE fără a avea obligația de a respecta cerințe naționale diferite, precum cele privind autorizarea, supravegherea, organizarea sau riscurile aferente CSD-urilor. Un regulament care impune cerințe identice pentru toate CSD-urile ar trebui, de asemenea, să contribuie la eliminarea denaturării concurenței.
- (6) La 20 octombrie 2010, Consiliul pentru Stabilitate Financiară a solicitat infrastructuri-cheie mai solide ale pieței și a cerut revizuirea și ameliorarea standardelor existente. În aprilie 2012, Comitetul pentru sisteme de plăți și decontări (CPSS) al Băncii Reglementărilor Internaționale (BIS) și Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO) au adoptat standardele globale privind infrastructurile piețelor financiare. Standardele respective au înlocuit recomandările BIS din 2001, care au fost adaptate la nivel european în 2009, prin orientări cu caracter neobligatoriu, de Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) și de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare. Având în vedere natura globală a piețelor financiare și importanța sistemică a CSD-urilor, este necesar să se asigure convergența la nivel internațional a cerințelor prudențiale la care sunt supuse acestea. Prezentul regulament ar trebui să respecte principiile existente privind infrastructurile piețelor financiare formulate de CPSS-IOSCO. Comisia și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (²), în strânsă cooperare cu membrii SEBC, ar trebui să asigure coerența cu standardele existente și evoluția viitoare a acestora atunci când elaborează sau propun revizuirea standardelor tehnice de reglementare și a standardelor tehnice de punere în aplicare, precum și a orientărilor și recomandărilor menționate în prezentul regulament.

(¹) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

(²) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (7) Consiliul, în concluziile sale din 2 decembrie 2008, a evidențiat necesitatea de a întări siguranța și soliditatea sistemelor de decontare a titlurilor de valoare și de a aborda obstacolele de natură juridică existente în etapa post-tranzacționare în Uniune.
- (8) Una dintre misiunile fundamentale ale SEBC este de a promova o bună funcționare a sistemelor de plăți. În acest sens, membrii SEBC exercită supravegherea, asigurând funcționarea eficientă și sigură a sistemelor de compensare și de plăți. Membrii SEBC acționează deseori ca agenți de decontare pentru operațiunea aferentă fondurilor bănești pentru tranzacțiile cu titluri de valoare. De asemenea, sunt clienți importanți ai CSD-urilor, care gestionează adesea constituirea de garanții în cadrul operațiunilor de politică monetară. Membrii SEBC ar trebui să fie strâns implicați, prin consultare, în procesul de autorizare și supraveghere a CSD-urilor, de recunoaștere a CSD-urilor din țări terțe și de aprobare a anumitor conexiuni între CSD-uri. Pentru a preveni apariția unor seturi de norme paralele, aceștia ar trebui, de asemenea, să fie implicați îndeaproape, prin consultare, în procesul de stabilire a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare, precum și a orientărilor și recomandărilor, deși responsabilitatea principală pentru stabilirea unor astfel de standarde tehnice, orientări și recomandări ar trebui să revină Comisiei și AEVMP, astfel cum se prevede în prezentul regulament. Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere responsabilităților Băncii Centrale Europene (BCE) și ale băncilor centrale naționale de a asigura eficiența și soliditatea sistemelor de compensare și de plăți în cadrul Uniunii și în țări terțe. Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice accesul membrilor SEBC la informațiile relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin, inclusiv supravegherea exercitată asupra CSD-urilor și a altor infrastructuri ale piețelor financiare.
- (9) Membrii SEBC, orice alt organism care îndeplinește funcții similare în anumite state membre sau alte organisme publice însărcinate cu administrarea datoriei publice la nivelul Uniunii sau care intervin în acest proces, pot oferi ele însele o serie de servicii, precum gestionarea unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, care le-ar înscrie în categoria CSD-urilor. Atunci când acționează în calitate de CSD-uri fără a înființa o entitate separată, astfel de entități ar trebui să fie exceptate de la cerințele de autorizare și de supraveghere, de la anumite cerințe organizatorice și de la cerințele de capital și de la cerințele privind politica de investiții, însă ar trebui să facă în continuare obiectul restului de cerințe prudențiale aplicabile CSD-urilor. În cazul în care astfel de entități ale unui stat membru acționează în calitate de CSD-uri, acestea nu ar trebui să își ofere serviciile în alte state membre. Deoarece membrii SEBC acționează ca agenți de decontare în scopul decontării, acestea ar trebui să fie, de asemenea, excluse din domeniul de aplicare al cerințelor stabilite la titlul IV din prezentul regulament.
- (10) Prezentul regulament ar trebui să se aplice decontării tranzacțiilor cu toate instrumentele financiare, precum și activităților CSD-urilor, dacă nu se specifică altfel. De asemenea, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere altor acte legislative ale Uniunii referitoare la instrumente financiare specifice, cum ar fi Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și nici măsurilor adoptate în conformitate cu directiva respectivă.
- (11) Înregistrarea titlurilor de valoare prin înscriere în cont este un pas important pentru a spori eficiența decontării și a garanta integritatea unei emisiuni de titluri de valoare, în special în contextul complexității tot mai mari a metodelor de deținere și de transfer. Din motive de siguranță, prezentul regulament prevede înregistrarea prin înscriere în cont a tuturor valorilor mobiliare admise la tranzacționare sau tranzacționate în locurile de tranzacționare reglementate prin Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și prin Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Prezentul regulament nu ar trebui să impună o anumită metodă de realizare a înscrierii în cont inițiale, aceasta putând lua forma imobilizării sau a dematerializării imediate. Prezentul regulament nu ar trebui să impună tipul de instituție care să realizeze înscrierea în cont a titlurilor de valoare la emitere, ci ar trebui să permită mai curând diferitelor părți interesate, inclusiv operatorilor de registru, să îndeplinească această funcție. Totuși, de îndată ce tranzacțiile cu aceste titluri de valoare vor fi executate în locurile de tranzacționare reglementate prin Directiva 2014/65/UE și prin Regulamentul (UE) nr. 600/2014 sau constituite ca garanție în condițiile prevăzute de Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, titlurile de valoare respective ar trebui să fie înscrise în cont într-un sistem de tip CSD pentru a se asigura, *inter alia*, că toate aceste titluri de valoare pot fi decontate printr-un sistem de decontare a titlurilor de valoare. Imobilizarea și dematerializarea nu ar trebui să implice pierderea de drepturi de către deținătorii de titluri de valoare și ar trebui realizate de o manieră care să asigure posibilitatea deținătorilor de titluri de valoare de a își verifica drepturile.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2011/61/UE și a Directivei 2002/92/CE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽⁴⁾ Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

- (12) Pentru a asigura siguranța decontării, orice participant la un sistem de decontare a titlurilor de valoare care cumpără sau vinde anumite instrumente financiare, și anume valori mobiliare, instrumente ale pieței monetare, unități emise de organisme de plasament colectiv și certificate de emisii, ar trebui să își deconteze obligația la data preconizată pentru decontare.
- (13) Perioadele mai lungi de decontare a tranzacțiilor cu valori mobiliare antrenează incertitudine și riscuri crescute pentru participanții la sistemele de decontare a titlurilor de valoare. Diferențele existente de la un stat membru la altul în ceea ce privește durata perioadelor de decontare împiedică reconcilierea și constituie surse de erori pentru emitenți, investitori și intermediari. Prin urmare, este necesar să se prevadă o perioadă de decontare comună, care ar facilita identificarea datei preconizate pentru decontare, precum și punerea în aplicare a măsurilor de disciplină în materie de decontare. Data preconizată pentru decontarea tranzacțiilor cu valori mobiliare care sunt executate în locurile de tranzacționare reglementate prin Directiva 2014/65/UE și Regulamentul (UE) nr. 600/2014 ar trebui să fie cel târziu a doua zi lucrătoare după data încheierii tranzacției. În cazul operațiunilor complexe alcătuite din mai multe tranzacții, precum acordurile de răscumpărare sau de împrumut de titluri de valoare, cerința respectivă ar trebui să se aplice primei tranzacții care implică un transfer de titluri de valoare. Având în vedere caracterul lor nestandardizat, cerința respectivă nu ar trebui să se aplice tranzacțiilor care sunt negociate în particular de către părțile relevante, dar care sunt executate în locurile de tranzacționare reglementate prin Directiva 2014/65/UE și Regulamentul (UE) nr. 600/2014, sau tranzacțiilor care sunt executate bilateral, dar care sunt raportate într-un loc de tranzacționare reglementat prin Directiva 2014/65/UE și Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Mai mult, cerința respectivă nu ar trebui să se aplice primei tranzacții în care valorile mobiliare în cauză fac obiectul unei înscrisuri inițiale în cont.
- (14) CSD-urile și alte infrastructuri ale pieței ar trebui să ia măsuri pentru a preveni și aborda cazurile de neexecutare a decontării. Este esențial ca asemenea norme să fie aplicate în mod uniform și direct în Uniune. În speță, CSD-urile și alte infrastructuri ale pieței ar trebui să fie obligate să pună în aplicare proceduri care să le permită să ia măsurile corespunzătoare pentru a suspenda orice participant care provoacă în mod sistematic cazuri de neexecutare a decontării și pentru a face publică identitatea acestuia, cu condiția ca participantul respectiv să aibă posibilitatea de a își prezenta observațiile înainte de luarea unei astfel de decizii.
- (15) Una dintre cele mai eficiente modalități de a aborda cazurile de neexecutare a decontării este de a impune ca participanții care cauzează neexecutarea decontării să facă obiectul unei puneri în aplicare obligatorii a acordului inițial. Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme uniforme privind sancțiunile și anumite aspecte ale tranzacției de cumpărare impusă pentru toate valorile mobiliare, instrumentele pieței monetare, unitățile emise de organisme de plasament colectiv și certificatele de emisii, cum ar fi calendarul și tariful. Normele respective ar trebui să fie adaptate la specificul diferitelor piețe titlurilor de valoare, al anumitor locuri de tranzacționare, cum ar fi piețele de creștere pentru IMM-uri, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/65/UE, și al anumitor operațiuni complexe, cum ar fi acordurile de răscumpărare sau de împrumut de titluri de valoare pe termen foarte scurt, pentru a se evita un impact negativ asupra lichidității și eficienței piețelor titlurilor de valoare. Normele privind disciplina în materie de decontare ar trebui să se aplice într-un mod care stimulează decontarea tranzacțiilor cu toate instrumentele financiare relevante până la data preconizată pentru decontarea acestora.
- (16) Procedurile și sancțiunile legate de cazurile de neexecutare a decontării ar trebui să fie proporționale cu amploarea și gravitatea acestor cazuri și, în același timp, să fie ajustate în așa fel încât să mențină și să protejeze lichiditatea instrumentelor financiare relevante. În special, activitățile de formare a pieței joacă un rol esențial în asigurarea lichidității piețelor din Uniune, în special a titlurilor de valoare mai puțin lichide. Măsurile de prevenire și remediere a cazurilor de neexecutare a decontării ar trebui să fie ajustate în funcție de necesitatea de a menține și de a proteja lichiditatea acestor titluri de valoare. Sancțiunile în fonduri bănești impuse participanților care cauzează neexecutarea decontării ar trebui creditate, dacă e posibil, clienților care asigură executarea decontării, drept compensație, și nu ar trebui în niciun caz să devină o sursă de venit pentru CSD-ul în cauză. CSD-urile ar trebui să consulte infrastructurile piețelor pentru care furnizează servicii de tip CSD cu privire la punerea în aplicare a măsurilor de disciplină în materie de decontare prevăzute în prezentul regulament.
- (17) În majoritatea cazurilor, ar trebui să fie inițiată o procedură de cumpărare impusă în situația în care instrumentele financiare nu sunt furnizate în termen de patru zile lucrătoare de la data preconizată pentru decontare. Cu toate acestea, în cazul instrumentelor financiare nelichide, este oportun ca perioada anterioară inițierii procedurii de cumpărare impusă să fie majorată până la maximum șapte zile lucrătoare. Baza pentru determinarea condițiilor în care instrumentele financiare sunt considerate a fi nelichide ar trebui stabilită prin intermediul unor standarde tehnice de reglementare, ținând seama de evaluările efectuate deja în Regulamentul (UE) nr. 600/2014. În cazul în care instrumentele financiare sunt considerate a fi nelichide, termenul pentru inițierea procedurii de cumpărare impusă ar trebui să fie prelungit până la maximum șapte zile lucrătoare.

- (18) Este adecvat să se acorde piețelor de creștere pentru IMM-uri flexibilitatea de a nu aplica procedura de cumpărare impusă pe o perioadă de până la 15 zile de la data la care a avut loc tranzacția, astfel încât să se ia în considerare lichiditatea unor astfel de piețe și să se permită, în special, derularea activității formatorilor de piață pe piețele mai puțin lichide în cauză. Măsurile de disciplină în materie de decontare specifice piețelor de creștere pentru IMM-uri ar trebui să se aplice numai tranzacțiilor executate pe aceste piețe. Conform documentului de lucru al serviciilor Comisiei din 7 decembrie 2011 care însoțește Comunicarea Comisiei intitulată „Un plan de acțiune pentru îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor”, accesul la piețele de capital ar trebui dezvoltat ca o alternativă la împrumuturile bancare realizate de IMM-uri și, prin urmare, este oportun să se stabilească norme adaptate pentru a veni mai bine în întâmpinarea nevoilor respectivelor piețe de creștere pentru IMM-uri.
- (19) Un CSD ar trebui să aibă dreptul de a monitoriza executarea unei cumpărări impuse în ceea ce privește instrucțiunile privind decontările multiple, care vizează aceleași instrumente financiare și care au aceeași dată a expirării aferentă perioadei de prelungire, în scopul reducerii la minimum a numărului de cumpărări impuse în măsura în care sunt compatibile cu cerințele din prezentul regulament.
- (20) Întrucât principalul obiectiv al prezentului regulament este de a introduce o serie de obligații legale impuse în mod direct operatorilor de pe piață, care constau, *inter alia*, în înscrierea în cont la un CSD a tuturor valorilor mobiliare de îndată ce acestea sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare reglementate prin Directiva 2014/65/UE și Regulamentul (UE) nr. 600/2014 sau constituite sub formă de garanție în condițiile prevăzute de Directiva 2002/47/CE și în decontarea obligațiilor lor cel târziu în a doua zi lucrătoare după data încheierii tranzacției și întrucât CSD-urile sunt răspunzătoare pentru gestionarea sistemelor de decontare a titlurilor de valoare și aplicarea măsurilor necesare în vederea realizării la timp a decontării în Uniune, este esențial să se garanteze că toate CSD-urile sunt sigure, solide și respectă în permanență cerințele organizatorice, cerințele în materie de conduită în afaceri și cerințele prudențiale riguroase stabilite de prezentul regulament, inclusiv prin adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a preveni fraudă și neglijența. Un set de norme uniforme și direct aplicabile cu privire la autorizarea și supravegherea permanentă a CSD-urilor reprezintă, prin urmare, un corolar esențial al obligațiilor legale impuse participanților de pe piață prin prezentul regulament și se află în strânsă legătură cu acestea. Este, prin urmare, necesar ca normele privind autorizarea și supravegherea CSD-urilor să fie incluse în același act ca și obligațiile legale impuse participanților de pe piață.
- (21) Luând în considerare faptul că CSD-urile ar trebui să respecte cerințe comune și pentru a înlătura barierele existente în calea decontărilor transfrontaliere, toate CSD-urile autorizate ar trebui să aibă libertatea de a presta servicii pe teritoriul Uniunii, inclusiv prin înființarea unei sucursale. Pentru a se asigura un nivel corespunzător de siguranță în prestarea de servicii de tip CSD de către CSD-uri într-un alt stat, CSD-urile respectiv ar trebui să facă obiectul unei proceduri specifice instituite de prezentul regulament în cazul în care intenționează să presteze anumite servicii de bază în conformitate cu prezentul regulament sau să înființeze o sucursală într-un stat membru gazdă.
- (22) Pe o piață a serviciilor de decontare fără frontiere la nivelul Uniunii, este necesar să se stabilească competențele diferitelor autorități implicate în aplicarea prezentului regulament. Statele membre ar trebui să desemneze, în mod concret, autoritățile competente responsabile pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, cărora ar trebui să li se acorde competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. CSD-urile ar trebui să facă obiectul autorizării și supravegherii de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, autoritate care este bine plasată și ar trebui să fie abilitată să analizeze modul în care CSD-urile funcționează zilnic, să efectueze evaluări periodice și să ia măsurile adecvate atunci când este necesar. Autoritatea competentă în cauză ar trebui, totuși, să se consulte cât mai devreme posibil și să coopereze cu alte autorități relevante, printre acestea numărându-se autoritățile responsabile de supravegherea fiecărui sistem de decontare a titlurilor de valoare gestionat de CSD, cu băncile centrale care emit monedele de decontare cele mai relevante, după caz, cu băncile centrale relevante care acționează ca agent de decontare pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare, precum și, după caz, cu autoritățile competente ale altor entități din grup. De asemenea, o astfel de cooperare presupune schimbul de informații între autoritățile în cauză și notificarea imediată a autorităților respective în cazul situațiilor de urgență care afectează lichiditatea și stabilitatea sistemului financiar în oricare dintre statele membre în care este stabilit CSD-ul sau oricare dintre participanții săi.
- (23) În cazul în care un CSD își prestează serviciile într-un alt stat membru, autoritatea competentă din statul membru gazdă ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita autorității competente din statul membru de origine toate informațiile privind activitățile CSD-ului care sunt relevante pentru autoritatea solicitantă. Pentru a permite o coordonare eficientă a supravegherii, informațiile respective ar putea viza în special serviciile oferite utilizatorilor CSD-ului stabiliți în statul membru gazdă, instrumentele sau monedele procesate și pot include informații privind evoluții negative, rezultatele evaluărilor riscurilor și ale măsurilor de remediere. Autoritatea competentă a statului membru de origine ar trebui, de asemenea, să aibă acces la orice informație raportată periodic de CSD autorității competente a statului membru gazdă.

- (24) În cazul în care un CSD își prestează serviciile într-un alt stat membru decât statul membru în care este stabilit, inclusiv prin înființarea unei sucursale, autoritatea competentă din statul membru de origine este principala responsabilă pentru supravegherea CSD-ului respectiv. În cazul în care activitățile unui CSD în statul membru gazdă au dobândit o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor instrumentelor financiare și pentru protecția investitorilor din statul membru gazdă respectiv, autoritățile competente și autoritățile relevante din statul membru de origine și din statul membru gazdă ar trebui să încheie acorduri de cooperare pentru supravegherea activităților CSD-ului respectiv în statul membru gazdă. Autoritatea competentă din statul membru de origine ar trebui de asemenea să poată decide ca acordurile de cooperare respective să includă o cooperare multilaterală, inclusiv o cooperare cu caracter colegial, între autoritatea competentă din statul membru de origine și autoritățile competente și autoritățile relevante din statele membre gazdă în cauză. Cu toate acestea, astfel de acorduri de cooperare nu ar trebui să fie considerate colegii de supraveghere, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Nu ar trebui să se discrimineze, direct sau indirect, niciun stat membru și niciun grup de state membre ca loc de instituire a unui CSD și de prestare a serviciilor de decontare. În îndeplinirea atribuțiilor sale prevăzute în prezentul regulament, nicio autoritate nu ar trebui să exercite discriminări, în mod direct sau indirect, față de o întreprindere dintr-un alt stat membru. Sub rezerva prezentului regulament, un CSD dintr-un stat membru ar trebui să poată deconta instrumente financiare, fără restricții sau impedimente, în moneda unui alt stat membru sau în moneda unei țări terțe.
- (25) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să solicite adoptarea în cadrul legislației lor naționale a unui cadru juridic specific pentru cooperarea curentă la nivel național dintre autoritatea competentă a CSD-ului și autoritățile relevante. Un astfel de cadru juridic național ar trebui să fie coerent cu orientările privind practicile și cooperarea în materie de supraveghere dintre autorități pe care AEVMP le poate emite în temeiul prezentului regulament.
- (26) Orice persoană juridică care se încadrează în domeniul de aplicare al definiției unui CSD trebuie să fie autorizată de către autoritățile naționale competente înainte de a își începe activitatea. Ținând cont de diferitele modele de afaceri, un CSD ar trebui definit prin trimitere la anumite servicii de bază, constând în servicii de decontare, care presupun gestionarea unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, servicii notariale și servicii de administrare centralizată a conturilor de titluri de valoare. Un CSD ar trebui, cel puțin, să gestioneze un sistem de decontare a titlurilor de valoare și să ofere încă un serviciu de bază. Această combinație este esențială pentru ca CSD-urile să își joace rolul în decontarea titlurilor de valoare și în asigurarea integrității unei emisiuni de titluri de valoare. Entitățile care nu gestionează sisteme de decontare a titlurilor de valoare, cum sunt operatorii de registru, agenții de transfer, autoritățile publice, organismele care gestionează un sistem de înregistrare instituite în temeiul Directivei 2003/87/CE, sau CPC-urile care sunt reglementate de Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ nu intră în domeniul de aplicare al definiției CSD.
- (27) CSD-urile ar trebui să dispună de planuri de redresare pentru a asigura continuitatea operațiunilor lor esențiale. Fără a aduce atingere Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, autoritățile competente ar trebui să se asigure că un plan de rezoluție adecvat este stabilit și menținut pentru fiecare CSD în conformitate cu dreptul intern relevant.
- (28) Pentru a furniza date fiabile privind amploarea decontării titlurilor de valoare în afara sistemelor de decontare a titlurilor de valoare și a se asigura că riscurile rezultate pot fi monitorizate și abordate, orice instituție, alta decât CSD-urile, care decontează tranzacții cu titluri de valoare în afara unui sistem de decontare a titlurilor de valoare ar trebui să raporteze activitățile sale de decontare autorităților competente în cauză. Ulterior, autoritățile competente destinate ar trebui să transmită aceste informații către AEVMP și să o informeze pe aceasta din urmă cu privire la orice risc potențial care rezultă din aceste activități de decontare. În plus, AEVMP ar trebui să monitorizeze astfel de activități de decontare și să ia în considerare riscurile potențiale pe care le-ar putea genera acestea.
- (29) Pentru a evita ca CSD-urile să își asume riscuri în derularea altor activități decât cele care fac obiectul autorizării în conformitate cu prezentul regulament, activitățile CSD-urilor autorizate ar trebui să fie limitate la furnizarea serviciilor care fac obiectul autorizației obținute sau care sunt notificate în temeiul prezentului regulament și

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

acestea ar trebui să nu dețină nicio participație, astfel cum este definită în prezentul regulament prin trimitere la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), și nici să dețină, în mod direct sau indirect, o cotă reprezentând cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul altor instituții decât cele care prestează servicii similare, cu excepția situației în care o astfel de participație este aprobată de autoritățile competente ale CSD-urilor în baza faptului că participația nu sporește în mod semnificativ profilul de risc al CSD-urilor.

- (30) Pentru a garanta siguranța funcționării sistemelor de decontare a titlurilor de valoare, sistemele respective ar trebui să fie gestionate numai de CSD-uri sau de băncile centrale care acționează în calitate de CSD-uri, cu respectarea prezentului regulament.
- (31) Fără a aduce atingere cerințelor specifice din dreptul fiscal al statelor membre, CSD-urile ar trebui să fie autorizate să ofere servicii auxiliare serviciilor lor de bază, care să contribuie la sporirea siguranței, a eficienței și a transparenței piețelor titlurilor de valoare și care să nu dea naștere unor riscuri nejustificate pentru serviciile lor de bază. O listă neexhaustivă a acestor servicii este stabilită în prezentul regulament pentru a permite CSD-urilor să răspundă la viitoarele evoluții ale piețelor. În cazul în care furnizarea acestui tip de servicii este legată de obligațiile privind impozitul reținut la sursă și de obligațiile de raportare către autoritățile fiscale, ea continuă să se desfășoare în conformitate cu dreptul statelor membre în cauză. În conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din TFUE, competența de a adopta măsuri în temeiul articolului 114 alineatul (1) nu este valabilă în cazul dispozițiilor fiscale. În decizia sa din 29 aprilie 2004 în cauza C-338/01 (²), Comisia/Consiliul, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „dispozițiile fiscale” sunt interpretate ca referindu-se „nu numai la dispozițiile care identifică persoanele impozitabile, tranzacțiile impozitabile, baza de impunere și ratele impozitelor și ale scutirilor de la impozitele directe și indirecte, ci și la dispozițiile legate de aranjamentele privind colectarea respectivelor impozite.” Prin urmare, prezentul regulament nu acoperă aranjamentele privind colectarea impozitelor pentru care ar trebui să fie utilizat un temei juridic distinct.
- (32) Un CSD care intenționează să externalizeze un serviciu de bază unui terț sau să presteze un nou serviciu de bază sau un serviciu auxiliar care nu este menționat în prezentul regulament, să gestioneze un alt sistem de decontare a instrumentelor financiare, să folosească un alt agent de decontare sau să instituie orice conexiune cu alte CSD-uri care implică riscuri semnificative ar trebui să solicite o autorizație, în conformitate cu aceeași procedură ca și cea necesară pentru autorizarea inițială, cu excepția faptului că autoritatea competentă ar trebui să informeze CSD-ul solicitant în termen de trei luni dacă autorizația a fost acordată sau refuzată. Cu toate acestea, conexiunile dintre CSD-uri care nu implică riscuri semnificative sau conexiunile interoperabile dintre CSD-uri care își externalizează serviciile legate de aceste conexiuni interoperabile unor entități publice, precum membrii SEBC, nu ar trebui să facă obiectul unei autorizații prealabile, ci ar trebui notificate de către CSD-urile relevante autorităților lor competente.
- (33) Atunci când un CSD intenționează să își extindă serviciile la servicii auxiliare de tip nebancaar prevăzute în mod explicit în prezentul regulament care nu conduc la creșterea profilului de risc al CSD-ului, acesta din urmă ar trebui să aibă această posibilitate după ce informează autoritatea competentă a statului său membru de origine.
- (34) CSD-urile stabilite în țări terțe ar trebui să își poată oferi serviciile în Uniune, inclusiv prin înființarea unei sucursale. Pentru a se asigura un nivel corespunzător de siguranță în prestarea de servicii de tip CSD de către CSD-urile din țări terțe, CSD-urile respective ar trebui să facă obiectul recunoașterii de către AEVMP în cazul în care intenționează să presteze anumite servicii prevăzute de prezentul regulament sau să înființeze o sucursală în Uniune. CSD-urile din țările terțe ar trebui să poată să stabilească conexiuni cu CSD-urile înființate în Uniune în absența unei astfel de recunoașteri, cu condiția ca autoritatea competentă relevantă să nu emită obiecții. Având în vedere natura globală a piețelor financiare, AEVMP este cea mai în măsură să recunoască CSD-urile din țări terțe. AEVMP ar trebui să fie în măsură să recunoască CSD-urile din țări terțe numai în cazul în care Comisia ajunge la concluzia că acestea fac obiectul unui cadru juridic și de supraveghere echivalent efectiv cu cel prevăzut în prezentul regulament, dacă sunt efectiv autorizate, supravegheate și fac obiectul monitorizării în țara lor de stabilire și dacă au fost încheiate acorduri de cooperare între AEVMP și autoritățile competente și autoritățile relevante ale CSD-urilor. Recunoașterea de către AEVMP ar trebui să condiționată de o recunoaștere echivalentă efectivă a cadrului prudencial aplicabil CSD-urilor stabilite în Uniune și autorizate în temeiul prezentului regulament.

(¹) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(²) Rec., p I-4829, 2004.

- (35) Având în vedere complexitatea, precum și natura sistemică a CSD-urilor și a serviciilor pe care acestea le oferă, sunt necesare norme de guvernanță transparente, care să garanteze că personalul de conducere superioară, membrii organului de conducere, acționarii și participanții, care au capacitatea de a exercita controlul, astfel cum este definit prin trimitere la Directiva 2013/34/UE, privind conturile consolidate, asupra activității CSD-ului, sunt în măsură să asigure administrarea sănătoasă și prudentă a CSD-ului.
- (36) În statele membre sunt utilizate diferite structuri de guvernanță. În majoritatea cazurilor, se utilizează o structură unitară și/sau duală a consiliului de administrație. Definițiile utilizate în prezentul regulament urmăresc să cuprindă toate structurile existente, fără a recomanda în mod special vreuna dintre ele și să aibă un caracter pur funcțional în vederea stabilirii de norme care să asigure un anumit rezultat, indiferent de dreptul intern al societăților comerciale aplicabil instituțiilor din fiecare stat membru. Prin urmare, definițiile nu ar trebui să aducă atingere alocării generale a competențelor în conformitate cu dreptul intern al societăților comerciale.
- (37) Normele de guvernanță transparente ar trebui să garanteze că sunt luate în considerare interesele acționarilor, ale conducerii și ale personalului CSD-urilor, pe de o parte, și interesele utilizatorilor acestora, pe care CSD-urile îi servesc în ultimă instanță, pe de altă parte. Normele de guvernanță respective ar trebui să se aplice fără a aduce atingere modelului de proprietate adoptat de CSD. Ar trebui înființate comitete ale utilizatorilor pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare gestionat de CSD, pentru a oferi utilizatorilor posibilitatea de a acorda consultanță organului de conducere al CSD-ului în legătură cu principalele aspecte care îi afectează, iar aceste comitete ar trebui să dispună de instrumentele necesare pentru a își îndeplini rolul. În cadrul comitetului de utilizatori ar trebui reprezentate interesele diferiților utilizatori ai CSD-urilor, inclusiv cele ale deținătorilor diferitelor tipuri de titluri de valoare.
- (38) CSD-urile ar trebui să fie în măsură să externalizeze gestionarea propriilor servicii, cu condiția gestionării riscurilor generate de astfel de acorduri de externalizare. Având în vedere importanța sarcinilor încredințate CSD-urilor, prezentul regulament ar trebui să le interzică acestora să își transfere responsabilitățile către terțe părți prin externalizarea pe bază de contract a activităților către terțe părți. Externalizarea unor astfel de activități ar trebui să fie supusă unor condiții stricte care să mențină responsabilitatea pe care o au CSD-urile pentru activitățile lor și să garanteze că supravegherea și controlul exercitate de CSD-uri nu sunt prejudiciate. Externalizarea de către CSD-uri a activităților lor către entități publice ar trebui să poate fi exceptată, în anumite condiții, de la cerințele menționate.
- (39) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre care permit existența sistemelor de deținere directă a titlurilor de valoare să includă în legislația lor națională dispoziții conform cărora alte părți decât CSD-urile îndeplinesc sau pot îndeplini anumite funcții care, în cadrul altor sisteme de deținere a titlurilor de valoare, sunt de regulă îndeplinite de CSD-uri și să specifice modul în care ar trebui exercitate aceste funcții. Mai concret, în unele state membre, operatorii de cont sau participanții la sistemele de decontare a titlurilor de valoare administrate de CSD-uri înregistrează intrările în conturile de titluri de valoare gestionate de CSD-uri fără a fi neapărat ei înșiși furnizori de conturi. Având în vedere necesitatea unei securități juridice cu privire la intrările efectuate în conturile de la nivelul CSD-ului, prezentul regulament ar trebui să recunoască rolul specific jucat de aceste alte părți. Prin urmare, ar trebui să fie posibilă, în anumite circumstanțe și sub rezerva unor norme stricte prevăzute de lege, partajarea responsabilității între un CSD și cealaltă parte relevantă sau prevederea unei responsabilități exclusive pentru cealaltă parte cu privire la anumite aspecte legate de administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt, cu condiția ca această parte să facă obiectul unei reglementări și al unei supravegheri corespunzătoare. Nu ar trebui să existe restricții privind măsura în care este partajată responsabilitatea.
- (40) Sunt necesare norme de conduită în afaceri care să asigure transparența în relațiile dintre un CSD și utilizatorii săi. În mod concret, CSD-urile ar trebui să facă publice criteriile transparente, obiective și nediscriminatorii de participare la sistemul de decontare a titlurilor de valoare, care să permită limitarea accesului participanților numai pe baza riscurilor implicate. Ar trebui să fie pusă la dispoziția autorităților competente o cale de atac rapidă și adecvată pentru a soluționa eventualele refuzuri nejustificate din partea CSD-urilor de a își furniza serviciile participanților. CSD-urile ar trebui să facă publice tarifele și comisioanele percepute în schimbul serviciilor pe care le prestează. Pentru a asigura accesul deschis și nediscriminatoriu la serviciile oferite de CSD-uri și având în vedere puterea semnificativă pe piață de care acestea beneficiază în continuare pe teritoriul statelor membre respective, ar trebui să nu li se permită CSD-urilor să se abată de la politica tarifară pe care au publicat-o cu privire la serviciile de bază; CSD-urile ar trebui să administreze conturi separate pentru costurile și veniturile aferente fiecăruia dintre serviciile lor de bază și serviciilor lor auxiliare. Dispozițiile respective privind participarea completează și consolidează dreptul participanților la piață de a utiliza un sistem de decontare dintr-un alt stat membru, prevăzut în Directiva 2014/65/UE.

- (41) Pentru a facilita înregistrarea, decontarea și plata eficiente, CSD-urile ar trebui să își alinieze procedurile de comunicare cu participanții și cu infrastructurile de pe piață cu care interacționează la procedurile și standardele de comunicare internaționale deschise relevante pentru mesaje și datele de referință.
- (42) Având în vedere rolul esențial al sistemelor de decontare a instrumentelor financiare în cadrul piețelor financiare, CSD-urile ar trebui, atunci când își prestează serviciile, să depună toate eforturile pentru a asigura decontarea în timp util a tranzacțiilor cu titluri de valoare și integritatea emisiunilor de titluri de valoare. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere legislațiilor naționale ale statelor membre care reglementează deținerile de titluri de valoare și nici dispozițiilor privind menținerea integrității emisiunilor de titluri de valoare. Cu toate acestea, pentru a spori protecția activelor participanților și ale clienților lor, prezentul regulament ar trebui să impună CSD-urilor să segreghe conturile de titluri de valoare administrate pentru fiecare participant și să ofere, la cerere, segregarea suplimentară a conturilor clienților participanților care, în unele cazuri, ar putea fi disponibile numai la costuri mai ridicate care le revin clienților participanților care solicită segregarea suplimentară. CSD-urile și participanții acestora ar trebui să aibă obligația de a oferi atât o segregare de tip omnibus a clienților, cât și o segregare individuală a clienților, astfel încât clienții să poată alege nivelul de segregare pe care îl consideră adecvat nevoilor lor.

Singura excepție de la această obligație ar trebui să fie în cazul în care, din cauza altor cerințe de politică publică, în special în ceea ce privește colectarea eficientă și transparentă a impozitelor, un CSD și participanții acestuia sunt obligați să furnizeze o segregare individuală a clienților pentru cetățenii și rezidenții unui stat membru și persoanele juridice stabilite în statul membru respectiv în cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, o astfel de segregare individuală a clienților este impusă de dreptul intern al statului membru în temeiul căruia sunt constituite titlurile de valoare și numai pentru cetățenii și rezidenții statului membru și pentru persoanele juridice stabilite în statul membru respectiv. CSD-urile ar trebui să se asigure că aceste cerințe se aplică în mod separat fiecărui sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează. Fără a aduce atingere prestării de servicii auxiliare, CSD-urile nu ar trebui să utilizeze în nume propriu orice titluri de valoare care aparține unui participant, cu excepția cazului în care sunt autorizate în mod expres de participantul respectiv, și nu ar trebui să utilizeze în nume propriu, în vreun alt mod, titlurile de valoare care nu le aparțin. În plus, CSD-ul ar trebui să impună participanților să obțină orice acord prealabil necesar de la clienții lor.

- (43) Directiva 98/26/CE prevede că ordinele de transfer introduse în sistemele de decontare a titlurilor de valoare în conformitate cu normele sistemelor respective ar trebui să producă efecte juridice și să fie opozabile terților. Cu toate acestea, având în vedere faptul că Directiva 98/26/CE nu face trimitere în mod specific la CSD-urile care gestionează sisteme de decontare a titlurilor de valoare, din motive de claritate, prezentul regulament ar trebui să impună CSD-urilor să precizeze momentul sau momentele în care ordinele de transfer sunt introduse în sistemele lor și devin irevocabile în conformitate cu normele directivei respective. În plus, în vederea sporirii securității juridice, CSD-urile ar trebui să comunice participanților lor momentul în care transferul de titluri de valoare și de fonduri bănești din cadrul unui sistem de decontare a titlurilor de valoare produce efecte juridice și este opozabil terților în conformitate cu dreptul intern, după caz. De asemenea, CSD-urile ar trebui să ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că transferurile de titluri de valoare și de fonduri bănești produc efecte juridice și sunt opozabile terților cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare în care are loc decontarea efectivă.
- (44) Pentru a evita riscurile de decontare datorate stării de insolvență a agentului de decontare, CSD-urile ar trebui să deconteze, ori de câte ori acest lucru este posibil și practic, operațiunea aferentă fondurilor bănești pentru tranzacția cu titluri de valoare prin conturi deschise la o bancă centrală. În cazul în care această opțiune nu este posibilă și practică, CSD-urile ar trebui să poată asigura decontarea prin conturile deschise la o instituție de credit înființată în conformitate cu condițiile prevăzute de Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și care face obiectul unei proceduri de autorizare specifice și al cerințelor prudențiale prevăzute la titlul IV din prezentul regulament.
- (45) Serviciile bancare auxiliare decontării care implică riscuri de credit și de lichiditate ar trebui prestate numai de CSD-uri sau externalizate entităților autorizate să ofere serviciile bancare auxiliare activităților CSD-urilor, astfel cum se prevede în prezentul regulament.

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (46) Pentru a obține câștigurile de eficiență rezultate din furnizarea de servicii de tip CSD și de servicii bancare în cadrul aceluiași grup de întreprinderi, cerințele prezentului regulament nu ar trebui să împiedice respectiva instituție de credit să facă parte din același grup de întreprinderi ca și CSD-ul. Este oportun să se prevadă un mecanism în cadrul căruia CSD-urile să poată fi autorizate să presteze pentru participanții lor și alte entități servicii auxiliare în cadrul aceleiași entități juridice sau în cadrul unei entități juridice separate care poate face parte din același grup de întreprinderi controlate sau nu în final de aceeași întreprindere-mamă. În cazul în care o instituție de credit, cu excepția băncilor centrale, acționează ca agent de decontare, aceasta ar trebui să fie în măsură să furnizeze participanților la CSD serviciile prevăzute în prezentul regulament, care sunt acoperite de autorizație, dar nu ar trebui să ofere și alte servicii bancare prin intermediul aceleiași entități juridice, pentru a limita expunerea sistemului de decontare la riscurile generate de falimentul instituției de credit.
- (47) Având în vedere că Directiva 2013/36/UE nu abordează în mod special riscurile de credit și de lichiditate pe parcursul unei zile care rezultă din prestarea de servicii bancare auxiliare decontării, instituțiile de credit și CSD-urile care prestează astfel de servicii ar trebui să fie și ele supuse unor cerințe specifice, mai riguroase, de atenuare a riscului de credit și de lichiditate, inclusiv unei cerințe de majorare a capitalului bazate pe riscuri care să reflecte riscurile relevante. Astfel de cerințe mai riguroase de atenuare a riscurilor de credit și de lichiditate ar trebui să respecte standardele globale privind infrastructurile piețelor financiare și principiile enunțate în documentul „*Monitoring tools for intraday liquidity management*” (Instrumente de monitorizare pentru gestionarea lichidităților pe parcursul unei zile), publicat în aprilie 2013 de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară.
- (48) Unele CSD-uri care funcționează și ca instituții de credit fac obiectul cerințelor de fonduri proprii și de raportare relevante pentru instituțiile de credit și prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și în Directiva 2013/36/UE. Având în vedere importanța sistemică a acestor CSD-uri, este oportună aplicarea celor mai stricte cerințe prevăzute în dreptul Uniunii, în scopul evitării aplicării cumulative a diferitelor norme ale Uniunii, de exemplu, în ceea ce privește raportarea cerințelor de fonduri proprii. În domeniile în care se identifică posibila duplicare a cerințelor, AEVMP și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, ABE ar trebui să furnizeze un aviz cu privire la aplicarea corespunzătoare a actelor Uniunii în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (49) În plus față de cerințele de fonduri proprii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE, instituțiile de credit și CSD-urile ar trebui să facă obiectul unei cerințe de majorare a capitalului care să reflecte riscurile, precum riscurile de credit și de lichiditate, rezultate din acordarea de credite pe parcursul unei zile ai căror destinatari sunt, printre alții, participanții la un sistem de decontare a titlurilor de valoare sau alți utilizatori ai serviciilor de tip CSD.
- (50) Pentru a asigura respectarea deplină a măsurilor specifice care vizează atenuarea riscurilor de credit și de lichiditate, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să impună CSD-urilor să desemneze mai mult de o instituție de credit ori de câte ori pot demonstra, pe baza elementelor de probă disponibile, că expunerea unei instituții de credit la riscurile de concentrare a creditului și de lichiditate nu sunt contracarate pe deplin. CSD-urile ar trebui de asemenea să fie în măsură să desemneze mai multe instituții de credit.
- (51) Supravegherea respectării de către instituțiile de credit desemnate sau CSD-urile autorizate să presteze servicii bancare auxiliare decontării a cerințelor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de Directiva 2013/36/UE și a cerințelor prudențiale relevante specifice ale prezentului regulament ar trebui să fie încredințată autorităților competente menționate în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru a se asigura o aplicare coerentă a standardelor în materie de supraveghere, este de dorit ca serviciile bancare ale CSD-urilor care au o amploare și o natură care reprezintă un risc semnificativ pentru stabilitatea financiară a Uniunii să fie supravegheate direct de către BCE, în conformitate cu condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽³⁾ în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) nr. 1024/2013.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

- (52) O instituție de credit sau un CSD autorizat să presteze servicii bancare auxiliare decontării ar trebui să respecte orice act legislativ prezent sau viitor al Uniunii aplicabil instituțiilor de credit. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2014/59/UE și nici vreunui viitor act legislativ al Uniunii cu privire la instituirea unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit, a firmelor de investiții și a altor instituții financiare.
- (53) Pentru a oferi un grad suficient de siguranță și de continuitate a serviciilor prestate de CSD-uri, acestea ar trebui să fie supuse unor cerințe prudențiale și de capital specifice, uniforme și direct aplicabile, care să le atenueze riscurile juridice, operaționale și de investiții.
- (54) Siguranța acordurilor de conexiune încheiate între CSD-uri ar trebui să facă obiectul unor cerințe specifice pentru a permite accesul participanților fiecărui CSD la alte sisteme de decontare a titlurilor de valoare. Prestarea de servicii auxiliare de tip bancar în cadrul unei entități juridice distincte nu ar trebui să împiedice CSD-urile să beneficieze de astfel de servicii, în special în cazul în care acestea participă la un sistem de decontare a titlurilor de valoare gestionat de un alt CSD. Este foarte important ca orice risc potențial rezultat din acordurile de conexiune, precum riscurile de credit, de lichiditate, organizatorice sau orice alt tip de riscuri relevante pentru CSD-uri să fie pe deplin contracarate. În ceea ce privește conexiunile interoperabile, este important ca sistemele conectate de decontare a titlurilor de valoare să aibă momente identice pentru introducerea în sistem a ordinelor de transtitrurilor de valoare fer și irevocabilitatea unor astfel de ordine de transfer și să utilizeze norme echivalente privind momentul finalizării transferurilor de titluri de valoare și de fonduri bănești. Aceleași principii ar trebui să se aplice în cazul CSD-urilor care utilizează o infrastructură IT comună pentru decontare.
- (55) Pentru a permite autorităților competente să supravegheze în mod eficient activitățile CSD-urilor, acestea din urmă ar trebui să facă obiectul unor cerințe stricte privind ținerea evidenței. CSD-urile ar trebui să păstreze pentru o perioadă de cel puțin zece ani toate înregistrările și datele cu privire la toate serviciile pe care le furnizează, inclusiv date referitoare la tranzacții în legătură cu serviciile de gestionare a garanțiilor care implică procesarea acordurilor de răscumpărare sau de împrumut de titluri de valoare. Ar putea fi necesar ca CSD-urile să specifice un format comun în care clienții lor furnizează datele referitoare la tranzacții pentru a permite respectarea acestei cerințe privind ținerea evidenței, în conformitate cu orice standard tehnic de reglementare și de punere în aplicare relevant prevăzut de prezentul regulament.
- (56) În multe state membre, dreptul intern impune emitenților să emită anumite tipuri de titluri de valoare, în special acțiuni, în cadrul CSD-urilor lor naționale. Pentru a elimina această barieră din calea bunei funcționări a pieței post-tranzacționare din Uniune și pentru a permite emitenților să opteze pentru modalitatea cea mai eficientă de gestionare a titlurilor lor de valoare, emitenții ar trebui să aibă dreptul de a alege orice CSD înființat în Uniune pentru a își înregistra titlurile de valoare și pentru a beneficia de orice serviciu relevant oferit de CSD-uri. Întrucât armonizarea legislațiilor naționale privind societățile comerciale nu face obiectul prezentului regulament, legislațiile naționale privind societățile comerciale sau alte legislații similare în temeiul cărora sunt constituite titlurile de valoare ar trebui să se aplice în continuare și ar trebui să se încheie acorduri pentru a se asigura că cerințele unor astfel de legislații naționale privind societățile comerciale și ale altor legislații similare pot fi respectate în cazul în care se exercită dreptul de a alege CSD-ul. Legislația națională privind societățile comerciale și alte legislații similare în temeiul cărora sunt constituite titlurile de valoare reglementează raporturile dintre emitentul și deținătorul lor sau orice parte terță, precum și drepturile și obligațiile fiecărei părți cu privire la titlurile de valoare, precum drepturile de vot, dividendele și operațiunile corporative. Refuzul de a presta servicii către un emitent ar trebui să fie permis numai pe baza unei evaluări cuprinzătoare a riscurilor sau dacă CSD-ul în cauză nu prestează servicii de emiterie privind titlurile de valoare constituite în temeiul legislației privind societățile comerciale sau al altei legislații similare din statul membru relevant. Ar trebui să fie pusă la dispoziția autorităților competente o cale de atac rapidă și adecvată pentru a soluționa eventualele refuzuri nejustificate din partea CSD-urilor de a își presta serviciile către emitenți.
- (57) Având în vedere creșterea numărului deținerilor și transferurilor transfrontaliere de titluri de valoare, care va fi intensificată de prezentul regulament, este extrem de important să se instituie de urgență norme clare privind legislația aplicabilă aspectelor care țin de proprietate în ceea ce privește titlurile de valoare deținute în conturile administrate de CSD-uri. Cu toate acestea, acesta este un aspect orizontal care depășește domeniul de aplicare al prezentului regulament și care ar putea fi abordat în viitor în actele legislative ale Uniunii.
- (58) Codul de conduită european pentru compensare și decontare din 7 noiembrie 2006 a creat un cadru opțional pentru a permite accesul reciproc între CSD-uri și alte infrastructuri ale pieței. Cu toate acestea, sectorul

post-tranzacționare este în continuare fragmentat din cauza diferențelor dintre sistemele naționale, ceea ce face ca tranzacțiile transfrontaliere să fie nejustificat de costisitoare. Este necesar să se prevadă condiții uniforme pentru conexiunile dintre CSD-uri și pentru accesul reciproc între CSD-uri și alte infrastructuri ale pieței. Pentru a permite CSD-urilor să le asigure participanților lor accesul la alte piețe, CSD-urile ar trebui să aibă dreptul de a deveni participanți la alte CSD-uri sau să solicite altor CSD-uri să dezvolte funcții speciale pentru a avea acces la acestea din urmă. Un astfel de acces ar trebui acordat în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii și nu ar trebui refuzat decât în cazul în care pune în pericol funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare sau dă naștere unui risc sistemic. Autorităților competente ar trebui să li se pună la dispoziție o cale de atac rapidă și adecvată pentru a soluționa eventualele refuzuri nejustificate din partea CSD-urilor de a acorda acces altor CSD-uri. În cazul în care conexiunile dintre CSD-uri introduc riscuri semnificative pentru decontare, acestea ar trebui să facă obiectul autorizării și al unei supravegheri sporite din partea autorităților competente relevante.

- (59) De asemenea, CSD-urile ar trebui să aibă acces la fluxurile de tranzacții de la o CPC sau de la un loc de tranzacționare, iar respectivele infrastructuri ale pieței ar trebui să aibă acces la sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD-uri. Un astfel de acces poate fi refuzat numai în cazul în care pune în pericol funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare sau dă naștere unui risc sistemic și nu poate fi refuzat pe motivul scăderii cotei de piață.
- (60) Autorităților competente ar trebui să li se pună la dispoziție o cale de atac rapidă și adecvată pentru a soluționa eventualele refuzuri nejustificate din partea CSD-urilor sau a infrastructurilor pieței de a acorda acces la serviciile lor. Prezentul regulament completează mecanismele de acces convenite între locurile de tranzacționare, CPC-uri și CSD-uri prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în Regulamentul (UE) nr. 600/2014, necesare pentru crearea unei piețe interne competitive a serviciilor de post-tranzacționare. AEVMP și Comisia ar trebui să continue să monitorizeze atent evoluția infrastructurii post-tranzacționare, iar Comisia ar trebui să intervină, în cazurile în care este necesar, pentru a împiedica apariția denaturărilor concurenței pe piața internă.
- (61) Un cadru prudențial și de conduită în afaceri solid pentru sectorul financiar ar trebui să se bazeze pe regimuri robuste de supraveghere și de sancționare. În acest scop, autoritățile de supraveghere ar trebui să dispună de suficiente competențe pentru a putea acționa și ar trebui să se poată baza pe regimuri de sancționare disuasive, aplicabile împotriva oricărui comportament ilicit. În Comunicarea Comisiei din 8 decembrie 2010 intitulată „Consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare” a fost efectuată o reexaminare a competențelor existente în materie de sancționare și a punerii în practică a acestora în vederea promovării convergenței sancțiunilor pentru toate activitățile de supraveghere.
- (62) Prin urmare, pentru a se asigura respectarea efectivă a cerințelor prezentului regulament de către CSD-uri, instituțiile de credit desemnate ca agenți de decontare, membrii organelor de conducere ale acestora și orice altă persoană care controlează efectiv activitatea lor, precum și de către orice altă persoană, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să aplice sancțiuni și alte măsuri administrative care să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (63) Pentru a asigura efectul disuasiv și aplicarea consecventă a sancțiunilor în statele membre, prezentul regulament ar trebui să prevadă o listă de sancțiuni și alte măsuri administrative cheie, care trebuie puse la dispoziția autorităților competente, competența de a aplica respectivele sancțiuni și alte măsuri tuturor persoanelor, fizice sau juridice, responsabile de o încălcare, o listă de criterii esențiale pentru determinarea nivelului și tipului acestor sancțiuni și al altor măsuri și niveluri ale sancțiunilor pecuniare administrative. Amenzile administrative ar trebui să țină cont de factori precum eventualul beneficiu financiar identificat care rezultă în urma încălcării, gravitatea și durata încălcării, eventualele circumstanțe agravante sau atenuante, necesitatea ca amenzile administrative să aibă un efect de descurajare și, după caz, să includă o reducere acordată în cazul cooperării cu autoritățile competente. Adoptarea și publicarea sancțiunilor ar trebui să respecte drepturile fundamentale, după cum sunt stabilite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în special dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7), dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8) și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47).

- (64) Pentru a detecta posibilele încălcări, ar trebui instituite mecanisme eficiente care să încurajeze semnalarea încălcărilor potențiale sau efective ale prezentului regulament către autoritățile competente. Mecanismele respective ar trebui să includă măsuri de protecție adecvate pentru persoanele care semnalează încălcări potențiale sau efective ale prezentului regulament, precum și pentru persoanele acuzate de astfel de încălcări. Ar trebui stabilite proceduri adecvate în vederea respectării dreptului persoanei acuzate la protecția datelor cu caracter personal, a dreptului la apărare și a dreptului de a fi audiată înainte de adoptarea unei decizii definitive care o vizează, precum și a dreptului de a exercita o cale de atac eficace, în fața unei instanțe judecătorești, împotriva oricărei decizii sau măsuri care vizează persoana respectivă.
- (65) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor din dreptul statelor membre în materie de sancțiuni penale.
- (66) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în temeiul prezentului regulament. Schimbul sau transmiterea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să aibă loc în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute de Directiva 95/46/CE. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către AEVMP în temeiul prezentului regulament. Schimbul sau transmiterea datelor cu caracter personal de către AEVMP ar trebui să aibă loc în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (67) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de cartă, în principal dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil, dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune, libertatea de a desfășura o activitate comercială, și trebuie să fie aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (68) AEVMP ar trebui să joace un rol central în aplicarea prezentului regulament, asigurând aplicarea consecventă a normelor Uniunii de către autoritățile naționale competente și soluționând dezacordurile dintre acestea.
- (69) AEVMP ar trebui să transmită Comisiei rapoarte anuale de evaluare a tendințelor și a riscurilor potențiale de pe piețele reglementate prin prezentul regulament. Aceste rapoarte ar trebui să cuprindă cel puțin o evaluare a eficienței decontării, a decontării internalizate, a prestării de servicii transfrontaliere, motivele respingerii drepturilor de acces și orice alt obstacol semnificativ din calea concurenței în materie de servicii financiare de post-tranzacționare, inclusiv eventualele obstacole care apar în urma utilizării necorespunzătoare a regimurilor de acordare a licențelor, oportunitatea sancțiunilor pentru cazurile de neexecutare a decontării, în special necesitatea unei flexibilități suplimentare cu privire la sancțiunile pentru cazurile de neexecutare a decontării în ceea ce privește instrumentele financiare nelichide, aplicarea normelor statelor membre privind răspunderea civilă pentru pierderile care pot fi atribuite CSD-urilor, condițiile legate de prestarea de servicii auxiliare de tip bancar, cerințele privind protecția titlurilor de valoare ale participanților și ale clienților lor și regimul de sancțiuni și poate include, dacă este cazul, recomandări de acțiuni de prevenire sau de remediere. AEVMP ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări *inter pares* privind activitățile autorităților competente în temeiul prezentului regulament, într-un interval de timp adecvat și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Având în vedere importanța sistemică a CSD-urilor și faptul că acestea sunt reglementate pentru prima dată la nivelul Uniunii, este oportun să se impună ca aceste evaluări *inter pares* să fie efectuate, inițial, o dată la trei ani, cel puțin în ceea ce privește supravegherea CSD-urilor care își exercită libertatea de a presta servicii sau de a participa la o conexiune interoperabilă.
- (70) Este eficient și adecvat ca AEVMP, în calitatea sa de organism care deține un nivel ridicat de cunoștințe de specialitate în materie de titluri de valoare și piețe ale titlurilor de valoare, să fie însărcinată cu elaborarea unor proiecte de standarde tehnice de reglementare și punere în aplicare care să nu implice opțiuni strategice și care să fie prezentate Comisiei. Ori de câte ori este prevăzut, AEVMP ar trebui, de asemenea, să coopereze îndeaproape cu membrii SEBC și cu ABE.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31.)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (71) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 290 din TFUE și cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 cu privire la elementele detaliate ale măsurilor de disciplină în materie de decontare, raportarea decontării internalizate, informațiile și alte elemente pe care un CSD trebuie să le includă în cererea sa de autorizare, condițiile în care autoritățile competente ale CSD-urilor pot aproba participațiile acestora la capitalul anumitor entități juridice, informațiile pe care diferitele autorități și le comunică reciproc atunci când supraveghează CSD-urile, informațiile pe care CSD-ul solicitant le prezintă AEVMP în cererea sa de recunoaștere, elementele mecanismelor de guvernare pentru CSD-uri, detaliile privind evidențele care trebuie ținute de CSD-uri, riscurile care trebuie luate în considerare de CSD-uri atunci când efectuează o evaluare cuprinzătoare a riscurilor și de autoritățile competente care evaluează motivele refuzului solicitărilor de acces, elementele procedurii de acordare a accesului la CSD-uri pentru participanți și emitenți, a accesului între CSD-uri și între CSD-uri și alte infrastructuri ale pieței, detaliile privind măsurile care urmează să fie luate de CSD-uri pentru a menține integritatea emisiunii, atenuarea riscurilor operaționale și de investiții și a riscurilor care rezultă în urma conexiunilor între CSD-uri, detaliile cerințelor de capital pentru CSD-uri, detaliile cererii de autorizare în vederea prestării de servicii auxiliare de tip bancar, cerința de majorare a capitalului și cerințele prudențiale privind riscurile de credit și de lichiditate pentru CSD-uri și instituțiile de credit desemnate care sunt autorizate să presteze servicii auxiliare de tip bancar.
- (72) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să adopte standarde tehnice de punere în aplicare, prin intermediul actelor de punere în aplicare, în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 cu privire la formularele și modelele standard pentru raportarea decontării internalizate, pentru cererile de autorizare înaintate de CSD-uri, pentru furnizarea de informații între autorități competente diferite în scopul supravegherii CSD-urilor, pentru mecanismele de cooperare relevante între autoritățile din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă; pentru formatele evidențelor care trebuie ținute de CSD-uri, pentru procedurile aplicabile în cazurile în care unui participant sau unui emitent i se refuză accesul la un CSD, CSD-urilor li se refuză accesul reciproc sau accesul între CSD-uri și alte infrastructuri ale pieței, pentru consultarea de autorități diferite înainte de autorizarea unui agent de decontare.
- (73) În vederea atingerii obiectivelor prevăzute în prezentul regulament, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește detalii specifice privind unele definiții, parametrii pentru calcularea sancțiunilor în fonduri bănești pentru participanții care împiedică executarea decontării, criteriile conform cărora operațiunile desfășurate de un CSD într-un stat membru gazdă ar trebui să fie considerate de o importanță deosebită pentru respectivul stat membru. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (74) Pentru a garanta condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de punere în aplicare astfel încât să poată emite decizii privind evaluarea normelor din țări terțe în scopul recunoașterii CSD-urilor din țări terțe. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (75) La evaluarea normelor relevante din țările terțe, ar trebui adoptată o abordare proporțională, bazată pe rezultate, care să fie axată pe respectarea normelor aplicabile ale Uniunii și, în cazurile relevante, a standardelor internaționale. Se poate acorda, de asemenea, o recunoaștere condiționată sau interimară în cazul în care nu există domenii cu diferențe semnificative care ar avea efecte nefavorabile previzibile asupra piețelor Uniunii.
- (76) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume de a stabili cerințe uniforme în ceea ce privește decontarea, precum și CSD-urile, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea acțiunii necesare, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (77) Este necesară modificarea Directivei 98/26/CE pentru a fi conformă cu Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, în temeiul căreia sistemele de decontare a instrumentelor financiare desemnate nu mai sunt notificate Comisiei, ci AEVMP.
- (78) Având în vedere faptul că prezentul regulament armonizează la nivelul Uniunii măsurile de prevenire și abordare a cazurilor de neexecutare a decontării și are un domeniu de aplicare mai larg cu privire la astfel de măsuri decât Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, este necesară abrogarea articolului 15 din regulamentul respectiv.
- (79) CSD-urile ar trebui să fie scutite de aplicarea Directivei 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 în cazul în care prestează servicii care sunt menționate în mod explicit în prezentul regulament. Totuși, pentru a se asigura faptul că entitățile care prestează servicii de investiții și desfășoară activități de investiții fac obiectul Directivei 2014/65/UE și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și pentru a evita denaturarea concurenței între diferitele tipuri de furnizori de astfel de servicii, este necesar să se impună CSD-urilor care prestează servicii de investiții și desfășoară activități de investiții în cadrul serviciilor lor auxiliare să facă obiectul cerințelor Directivei 2014/65/UE și ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014.
- (80) Punerea în aplicare a cerințelor privind autorizarea și recunoașterea enunțate în prezentul regulament ar trebui amânată pentru a acorda suficient timp CSD-urilor stabilite în Uniune sau în țări terțe pentru a solicita autorizarea și recunoașterea activităților lor prevăzute de prezentul regulament. Până la adoptarea unei decizii în temeiul prezentului regulament cu privire la autorizarea sau recunoașterea CSD-urilor și a activităților lor, inclusiv a conexiunilor dintre CSD-uri, normele naționale din fiecare țară cu privire la autorizarea și recunoașterea CSD-urilor ar trebui să se aplice în continuare.
- (81) Este necesar, de asemenea, să se amâne punerea în aplicare a cerințelor privind măsurile de disciplină referitoare la decontare și a cerințelor privind obligația de raportare a operatorilor de decontare până în momentul în care sunt în vigoare toate actele delegate sau de punere în aplicare, care să precizeze astfel de cerințe, precum și a cerințelor referitoare la înscrierea în cont a anumitor valori mobiliare și decontarea obligațiilor în sistemele de decontare a instrumentelor financiare nu mai târziu de a doua zi lucrătoare după data încheierii tranzacției, pentru a acorda suficient timp participanților de pe piață care dețin titluri de valoare pe suport de hârtie sau care utilizează perioade de decontare mai lungi să se conformeze acestor cerințe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament prevede cerințe uniforme pentru decontarea instrumentelor financiare în Uniune, precum și norme referitoare la organizarea și activitatea depozitarilor centrali de titluri de valoare (CDS-uri) pentru a promova siguranța, eficiența și buna desfășurare a decontării.
- (2) Prezentul regulament se aplică decontării tuturor instrumentelor financiare și activităților CSD-urilor, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor dreptului Uniunii privind anumite instrumente financiare, în special ale Directivei 2003/87/CE.

⁽¹⁾ Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (JO L 331, 15.12.2010, p. 120).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (JO L 86, 24.3.2012, p. 1).

(4) Articolele 10-20, articolele 22-24 și articolul 27, articolul 28 alineatul (6), articolul 30 alineatul (4) și articolele 46 și 47, dispozițiile titlului IV și cerințele referitoare la prezentarea unor rapoarte autorităților competente sau autorităților relevante sau la respectarea ordinelor lor în temeiul prezentului regulament nu se aplică membrilor SEBC, altor organisme naționale ale statelor membre care îndeplinesc funcții similare și nici altor organisme publice însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în acest proces la nivelul Uniunii în legătură cu orice CSD care este gestionat în mod direct de organismele menționate anterior, sub responsabilitatea aceluiași organ de conducere, care are acces la fondurile organismelor respective și care nu este o entitate separată.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „depozitar central de titluri de valoare” sau „CSD” înseamnă o persoană juridică care gestionează un sistem de decontare a titlurilor de valoare menționat în secțiunea A punctul 3 din anexă și care furnizează cel puțin un alt serviciu de bază prevăzut la secțiunea A din anexă;
2. „CSD dintr-o țară terță” înseamnă orice entitate juridică stabilită într-o țară terță care furnizează un serviciu similar serviciului de bază menționat în secțiunea A punctul 3 din anexă și care furnizează cel puțin un alt serviciu de bază prevăzut în secțiunea A din anexă;
3. „imobilizare” înseamnă actul de comasare a titlurilor de valoare fizice în cadrul unui CSD într-un mod care permite realizarea transferurilor ulterioare prin înscriere în cont;
4. „formă dematerializată” înseamnă că titlurile de valoare există numai sub formă de înregistrări în cont;
5. „CSD-ul care primește cererea” înseamnă CSD-ul care primește solicitarea transmisă de un alt CSD privind acordarea accesului la serviciile sale prin intermediul unei conexiuni între CSD-uri;
6. „CSD-ul solicitant” înseamnă CSD-ul care solicită accesul la serviciile unui alt CSD prin intermediul unei conexiuni între CSD-uri;
7. „decontare” înseamnă finalizarea unei tranzacții cu titluri de valoare, indiferent de locul în care este încheiată, în scopul stingerii obligațiilor părților la tranzacția respectivă prin transferul de fonduri bănești sau titluri de valoare sau ambele;
8. „instrumente financiare” sau „titluri de valoare” înseamnă instrumente financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 din Directiva 2014/65/UE;
9. „ordin de transfer” înseamnă ordin de transfer, astfel cum este definit la articolul 2 litera (i) a doua liniuță din Directiva 98/26/CE;
10. „sistem de decontare a titlurilor de valoare” înseamnă un sistem în conformitate cu prima, a doua și a treia liniuță de la articolul 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE, care nu este administrat de o contraparte centrală și a cărei activitate constă în executarea ordinelor de transfer;
11. „operator de decontare” înseamnă orice instituție, inclusiv cele autorizate în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau cu Directiva 2014/65/UE, care execută ordine de transfer în numele clienților sau în nume propriu, în alt fel decât prin intermediul unui sistem de decontare a titlurilor de valoare;
12. „data preconizată pentru decontare” înseamnă data care este înregistrată în sistemul de decontare a titlurilor de valoare ca dată a decontării și la care părțile la o tranzacție cu titluri de valoare convin că va avea loc decontarea;
13. „perioadă de decontare” înseamnă perioada de timp dintre data încheierii tranzacției și data preconizată pentru decontare;
14. „zi lucrătoare” înseamnă zi lucrătoare, astfel cum este definită la articolul 2 litera (n) din Directiva 98/26/CE;

15. „caz de neexecutare a decontării” înseamnă nerealizarea decontării sau decontarea parțială a unei tranzacții cu titluri de valoare la data preconizată pentru decontare în urma lipsei de titluri de valoare sau de fonduri bănești, indiferent de cauza acestei absențe;
16. „contraparte centrală” sau „CPC”, înseamnă o CPC, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
17. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea desemnată de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 11, cu excepția cazului când se dispune altfel în prezentul regulament;
18. „autoritate relevantă” înseamnă orice autoritate menționată la articolul 12;
19. „participant” înseamnă orice participant, astfel cum este definit la articolul 2 litera (f) din Directiva 98/26/CE, la un sistem de decontare a instrumentelor financiare;
20. „participație” înseamnă participație în sensul primei teze din articolul 2 punctul 2 din Directiva 2013/34/UE, sau deținerea, directă sau indirectă, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi;
21. „control” înseamnă relația care există între două întreprinderi, astfel cum este descrisă la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE;
22. „filială” înseamnă o întreprindere filială în sensul articolului 2 alineatul (10) și a articolului 22 din Directiva 2013/34/UE;
23. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care un CSD este stabilit;
24. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un CSD are o sucursală sau în care furnizează servicii de tip CSD;
25. „sucursală” înseamnă un punct de lucru, altul decât sediul central, care constituie o parte a CSD-ului, care nu are personalitate juridică și care prestează servicii de tip CSD pentru care CSD-ul a fost autorizat;
26. „insolvență”, în cazul unui participant, înseamnă o situație în care împotriva unui participant este deschisă procedura de insolvență, astfel cum este definită la articolul 2 litera (j) din Directiva 98/26/CE;
27. „livrare contra plată” sau „LCP” înseamnă un mecanism de decontare a titlurilor de valoare care leagă un transfer de titluri de valoare de un transfer de fonduri bănești, în așa fel încât livrarea titlurilor de valoare are loc dacă și numai dacă se realizează și transferul de fonduri bănești aferent și viceversa;
28. „cont de titluri de valoare” înseamnă un cont în care titlurile de valoare pot fi creditate sau debitate;
29. „conexiune între CSD-uri” înseamnă un acord între CSD-uri prin care un CSD devine participant la sistemul de decontare a titlurilor de valoare al unui alt CSD pentru a facilita transferul de titluri de valoare de la participația acestui din urmă CSD către participația primului CSD sau un acord prin care un CSD obține acces la un alt CSD în mod indirect cu ajutorul unui intermediar. Conexiunile între CSD-uri includ conexiuni standard, conexiuni personalizate, conexiuni indirecte și conexiuni interoperabile;
30. „conexiune standard” înseamnă o conexiune între CSD-uri prin care un CSD devine participant la sistemul de decontare a titlurilor de valoare al unui alt CSD, pe baza aceluiași termen și condiții care se aplică oricărui alt participant la sistemul de decontare a titlurilor de valoare gestionat de către acesta din urmă;

31. „conexiune personalizată” înseamnă o conexiune între CSD-uri prin care un CSD care devine participant la sistemul de decontare a titlurilor de valoare al unui alt CSD beneficiază de servicii specifice suplimentare față de serviciile furnizate în mod obișnuit de CSD-ul respectiv participanților la sistemul de decontare a titlurilor de valoare;
32. „conexiune indirectă” înseamnă un acord între un CSD și o terță parte, alta decât un CSD, care este participant la sistemul de decontare a titlurilor de valoare al unui alt CSD. O astfel de conexiune este stabilită de un CSD pentru a facilita transferul de titluri de valoare către participanții săi de la participanții unui alt CSD;
33. „conexiune interoperabilă” înseamnă o conexiune între CSD-uri prin care CSD-urile convin să adopte soluții tehnice reciproce pentru decontarea în cadrul sistemelor de decontare a titlurilor de valoare pe care le gestionează;
34. „proceduri și standarde de comunicare internaționale deschise” înseamnă standarde acceptate la nivel internațional referitoare la procedurile de comunicații, cum ar fi formatele standardizate de mesagerie și reprezentarea standardizată a datelor, care sunt disponibile pe o bază echitabilă, deschisă și nediscriminatorie pentru orice parte interesată;
35. „valori mobiliare” înseamnă valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Directiva 2014/65/UE;
36. „acțiuni” înseamnă titlurile de valoare menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 litera (a) din Directiva 2014/65/UE;
37. „instrumente ale pieței monetare” înseamnă instrumente ale pieței monetare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Directiva 2014/65/UE;
38. „unități emise de organisme de plasament colectiv” înseamnă unități emise de organisme de plasament colectiv, astfel cum se precizează în anexa I secțiunea C punctul 3 din Directiva 2014/65/UE;
39. „certificat de emisii” înseamnă un certificat de emisii astfel cum este descris la punctul 11 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2014/65/UE, cu excepția derivatelor pe certificatele de emisii;
40. „piață reglementată” înseamnă „piață reglementată”, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE;
41. „sistem multilateral de tranzacționare” sau „MTF” înseamnă un sistem multilateral de tranzacționare, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din Directiva 2014/65/UE;
42. „loc de tranzacționare” înseamnă un loc de tranzacționare astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE;
43. „agent de decontare” înseamnă un agent de decontare, conform definiției de la articolul 2 litera (d) din Directiva 98/26/CE;
44. „piață de creștere pentru IMM-uri” înseamnă o piață de creștere pentru IMM-uri astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 12 din Directiva 2014/65/UE;
45. „organ de conducere” înseamnă organul (organele) unui CSD, numit(e) în conformitate cu dreptul intern, care este (sunt) abilitat(e) să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a CSD-ului și care supraveghează și monitorizează procesul decizional al conducerii, și din care fac parte persoane care conduc efectiv activitatea CSD-ului.

În cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, organul de conducere cuprinde diferite organisme cu funcții specifice, cerințele prezentului regulament se aplică numai membrilor organului de conducere cărora le este atribuită responsabilitatea respectivă în temeiul dreptului național în vigoare;

46. „conducere superioară” înseamnă acele persoane fizice care exercită funcții executive în cadrul unui CSD și care sunt responsabile și răspunzătoare în fața organului de conducere pentru gestionarea zilnică a CSD-ului respectiv.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 67 în legătură cu măsurile care au ca scop specificarea detaliată a serviciilor auxiliare de tip nebancar prevăzute în secțiunea B punctele 1-4 din anexă și a serviciilor auxiliare de tip bancar prevăzute în secțiunea C din anexă.

TITLUL II

DECONTAREA TITLURILOR DE VALOARE

CAPITOLUL I

Înscrierea în cont

Articolul 3

Înscrierea în cont

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), orice emitent stabilit în Uniune care emite sau a emis valori mobiliare care sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare ia măsuri ca aceste titluri de valoare să fie reprezentate prin înscriere în cont ca imobilizare sau după o emisiune directă în formă dematerializată.

(2) În cazul în care o tranzacție cu valori mobiliare este realizată într-un loc de tranzacționare, titlurile de valoare relevante se înregistrează prin înscriere în cont la un CSD la data preconizată pentru decontare sau înainte de această dată, dacă nu au fost deja înregistrate în acest mod.

În cazul în care valorile mobiliare sunt transferate ca urmare a unui contract de garanție financiară, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/47/CE, aceste titluri de valoare se înregistrează prin înscriere în cont la un CSD la sau înainte de data preconizată a decontării, cu excepția cazului în care au fost deja înregistrate în acest mod.

Articolul 4

Asigurarea punerii în practică

(1) Autoritățile din statul membru în care este stabilit emitentul de titluri de valoare asigură punerea în practică a articolului 3 alineatul (1).

(2) Autoritățile competente pentru supravegherea locurilor de tranzacționare, inclusiv autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, asigură aplicarea articolului 3 alineatul (2) primul paragraf din prezentul regulament atunci când titlurile de valoare la care se face referire la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament sunt tranzacționate în locuri de tranzacționare.

(3) Autoritățile din statele membre responsabile pentru punerea în aplicare a Directivei 2002/47/CE asigură că articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul regulament se aplică atunci când titlurile de valoare la care se face referire în articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament sunt transferate în urma unui contract de garanție financiară, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/47/CE.

⁽¹⁾ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

CAPITOLUL II

Perioadele de decontare

Articolul 5

Data preconizată a decontării

(1) Orice participant la un sistem de decontare a instrumentelor financiare care decontează în sistemul respectiv, pe cont propriu sau în numele unui terț, tranzacții cu valori mobiliare, instrumente ale pieței monetare, unități emise de organisme de plasament colectiv și certificate de emisii decontează aceste tranzacții la data preconizată a decontării.

(2) În ceea ce privește tranzacțiile cu valori mobiliare menționate la alineatul (1) care sunt executate în locuri de tranzacționare, data preconizată a decontării nu poate depăși a doua zi lucrătoare după data încheierii tranzacției. Cerința respectivă nu se aplică tranzacțiilor care sunt negociate în particular, dar care sunt executate în locurile de tranzacționare, tranzacțiilor care sunt executate bilateral, dar care sunt raportate într-un loc de tranzacționare sau primei tranzacții în care valorile mobiliare în cauză fac obiectul unei înscrieri inițiale în cont în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

(3) Autoritățile competente asigură aplicarea alineatului (1).

Autoritățile competente pentru supravegherea locurilor de tranzacționare asigură aplicarea alineatului (2).

CAPITOLUL III

Disciplina în materie de decontare

Articolul 6

Măsuri de prevenire a cazurilor de neexecutare a decontării

(1) Locurile de tranzacționare stabilesc proceduri care să permită confirmarea detaliilor relevante ale tranzacțiilor cu titluri de valoare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) la data la care tranzacția a fost executată.

(2) În pofida cerinței de la alineatul (1), firmele de investiții autorizate în temeiul articolului 5 din Directiva 2014/65/UE instituie, după caz, măsuri de limitare a numărului de cazuri de neexecutare a decontării.

Astfel de măsuri cuprind cel puțin acorduri între firma de investiții și clienții săi profesionali în conformitate cu anexa II la Directiva 2014/65/UE pentru a asigura comunicarea rapidă a unei alocări de titluri de valoare la tranzacție, confirmarea alocării respective și confirmarea acceptării sau a respingerii termenilor în timp util înainte de data preconizată a decontării.

AEVMP, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 privind procedurile standardizate și protocoalele de mesagerie care trebuie utilizate pentru respectarea celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat.

(3) Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, CSD-urile stabilesc proceduri care să faciliteze decontarea tranzacțiilor cu instrumente financiare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) la data preconizată a decontării, cu o expunere minimă a participanților lor la riscul de contraparte și la riscul de lichiditate și o rată mică de cazuri de neexecutare a decontării. CSD-urile promovează decontarea rapidă la data preconizată a decontării prin intermediul unor mecanisme adecvate.

(4) Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, CSD-urile instituie măsuri de încurajare și de stimulare a decontării în timp util a tranzacțiilor de către participanții lor. CSD-urile impun participanților să își deconteze tranzacțiile la data preconizată a decontării.

(5) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze măsurile care urmează să fie luate de firmele de investiții în conformitate cu alineatul (2) primul paragraf, detaliile procedurilor care facilitează decontarea, menționate la alineatul (3), și detaliile măsurilor de încurajare și de stimulare a decontării în timp util a tranzacțiilor menționate la alineatul (4).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 7

Măsuri de soluționare a cazurilor de neexecutare a decontării

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, CSD-urile instituie un sistem care monitorizează cazurile de neexecutare a decontării tranzacțiilor cu titlurile de valoare menționate la articolul 5 alineatul (1). CSD-urile transmit autorității competente și autorităților relevante rapoarte periodice cuprinzând numărul de cazuri de neexecutare a decontării și detaliile legate de acestea, precum și orice altă informație relevantă, inclusiv măsurile avute în vedere de CSD-uri și de participanții acestora în scopul îmbunătățirii eficienței decontării. Aceste rapoarte sunt făcute publice anual de CSD-uri sub formă agregată și anonimată. Autoritățile competente comunică AEVMP orice informație relevantă cu privire la cazurile de neexecutare a decontării.

(2) Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, CSD-urile stabilesc proceduri care să faciliteze decontarea tranzacțiilor cu instrumente financiare menționate la articolul 5 alineatul (1) care nu au fost decontate la data preconizată a decontării. Aceste proceduri prevăd un mecanism de sancționare care să acționeze ca un mecanism disuasiv eficace pentru participanții care cauzează neexecutarea decontării.

Înainte de a stabili procedurile menționate la primul paragraf, CSD-urile consultă locurile de tranzacționare și CPC-urile relevante pentru care oferă servicii de decontare.

Mecanismul de sancționare menționat la primul paragraf include sancțiuni în fonduri bănești pentru participanții care provoacă situații de neexecutare a decontării (denumiți în continuare „participanți care cauzează neexecutarea decontării”). Sancțiunile în fonduri bănești se calculează zilnic pentru fiecare zi lucrătoare în care o tranzacție nu este decontată după data preconizată a decontării, până la încheierea procedurii de cumpărare impusă menționată la alineatul (3), dar nu mai târziu de data efectivă a decontării. Sancțiunile în fonduri bănești nu se configurează drept sursă de venit pentru CSD-uri.

(3) Fără a aduce atingere mecanismului de sancționare de la alineatul (2) și dreptului de a anula tranzacția bilateral, în cazul în care un participant care cauzează neexecutarea decontării nu livrează instrumentele financiare menționate la articolul 5 alineatul (1) către participanții destinatari, în termen de patru zile lucrătoare de la data preconizată a decontării (denumită în continuare „perioada de prelungire”), se inițiază o procedură de cumpărare impusă prin care instrumentele respective se pun la dispoziție pentru decontare și se livrează participanților destinatari, într-un termen corespunzător.

În cazul în care tranzacția vizează un instrument financiar tranzacționat pe o piață de creștere pentru IMM-uri, perioada de prelungire este de 15 zile, cu excepția cazului în care piața de creștere pentru IMM-uri decide să aplice o perioadă mai scurtă.

(4) Se aplică următoarele derogări de la cerința prevăzută la alineatul (3):

(a) în funcție de tipul de active și de lichiditatea instrumentelor financiare în cauză, perioada de prelungire poate fi extinsă de la patru zile lucrătoare la maximum șapte zile lucrătoare în cazul în care o perioadă de prelungire mai scurtă ar afecta funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare în cauză;

(b) în cazul operațiunilor alcătuite din mai multe tranzacții, inclusiv acorduri de răscumpărare sau de împrumut de titluri de valoare, procedura de cumpărare impusă menționată la alineatul (3) nu se aplică în cazul în care intervalul de timp al acestor operațiuni este suficient de scurt și face ca procedura de cumpărare impusă să fie inefficientă;

(5) Fără a aduce atingere alineatului (7), derogările menționate la alineatul (4) nu se aplică în legătură cu tranzacțiile cu acțiuni în cazul în care acțiunile sunt compensate de o CPC.

(6) Fără a aduce atingere mecanismului de sancționare de la alineatul (2), în cazul în care prețul acțiunilor asupra căruia s-a convenit în momentul tranzacționării este mai mare decât prețul plătit pentru executarea cumpărării impuse, diferența aferentă este plătită participantului destinat de către participantul care cauzează neexecutarea decontării, cel târziu în a doua zi lucrătoare de la furnizarea instrumentelor financiare în urma cumpărării impuse.

(7) În cazul în care cumpărarea impusă eșuează sau nu este posibilă, participantul destinat poate alege să primească o compensație în fonduri bănești sau să amâne executarea cumpărării impuse pentru o dată ulterioară adecvată („perioada de amânare”). În cazul în care instrumentele financiare relevante nu îi sunt livrate participantului destinat la încheierea perioadei de amânare, se plătește compensația în fonduri bănești.

Compensația în fonduri bănești se plătește participantului destinat cel târziu în a doua zi lucrătoare după încheierea procedurii de cumpărare impusă menționată la alineatul (3) sau cel târziu în a doua zi lucrătoare după încheierea perioadei de amânare, în cazul în care s-a optat pentru perioada de amânare.

(8) Participantul care cauzează neexecutarea decontării rambursează entităților care execută cumpărarea impusă toate sumele plătite în conformitate cu alineatele (3), (4) și (5), inclusiv eventualele taxe de executare care rezultă în urma cumpărării impuse. Aceste taxe le sunt comunicate în mod clar participanților.

(9) CSD-urile, CPC-urile și locurile de tranzacționare instituie proceduri care să le permită să suspende, în consultare cu autoritățile lor competente respective, orice participant care nu își îndeplinește în mod repetat și sistematic obligațiile de a livra instrumentele financiare menționate la articolul 5 alineatul (1) la data preconizată a decontării și să facă publică identitatea participantului respectiv numai după ce acestuia i-a fost acordată posibilitatea de a își prezenta observațiile și cu condiția ca autoritățile competente ale CSD-urilor, ale CPC-urilor, ale locurilor de tranzacționare, precum și ale participantului respectiv să fi fost informate în mod corespunzător. Pe lângă consultarea înaintea oricărei suspendări, CSD-urile, CPC-urile și locurile de tranzacționare își notifică, fără întârziere, autoritățile competente respective cu privire la suspendarea unui participant. Autoritatea competentă informează, de îndată, autoritățile relevante cu privire la suspendarea unui participant.

Informațiile făcute publice cu privire la suspendări nu conțin date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.

(10) Alineatele (2)-(9) se aplică tuturor tranzacțiilor cu instrumentele financiare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) care sunt admise la tranzacționare sau sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare sau sunt compensate de o CPC, după cum urmează:

(a) Pentru tranzacțiile compensate de o CPC, CPC este entitatea care execută cumpărarea impusă în conformitate cu alineatele (3)-(8).

(b) Pentru tranzacțiile care nu sunt compensate de o CPC, dar sunt executate într-un loc de tranzacționare, acesta din urmă include în normele sale interne o obligație impusă membrilor și participanților săi de a aplica măsurile prevăzute la alineatele (3)-(8).

(c) Pentru toate tranzacțiile în afara celor menționate la literele (a) și (b) de la prezentul paragraf, CSD-urile includ în normele lor interne o obligație pentru participanții lor de a face obiectul măsurilor prevăzute la alineatele (3)-(8).

CSD-urile furnizează informațiile necesare cu privire la decontare CPC-urilor și locurilor de tranzacționare pentru a le permite acestora să își îndeplinească obligațiile în temeiul prezentului alineat.

Fără a aduce atingere literelor (a), (b) și (c) de la primul paragraf, CSD-urile pot monitoriza executarea cumpărărilor impuse menționate la literele respective în ceea ce privește instrucțiunile privind decontările multiple, care vizează aceleași instrumente financiare și care au aceeași dată a expirării aferentă perioadei de executare, în scopul reducerii la minimum a numărului de cumpărări impuse care trebuie executate și, prin urmare, a impactului asupra prețurilor instrumentelor financiare relevante.

(11) Alineatele (2)-(9) nu se aplică în cazul participanților care cauzează neexecutarea decontării care constituie CPC-uri.

(12) Alineatele (2)-(9) nu se aplică în cazul în care au fost deschise proceduri de insolvență împotriva participantului care cauzează neexecutarea decontării.

(13) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care locul principal de tranzacționare a acțiunilor se află într-o țară terță. Locul principal de tranzacționare a acțiunilor se stabilește în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012.

(14) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 67 pentru a specifica parametrii pentru calcularea unui nivel descurajant și proporțional al sancțiunilor în fonduri bănești menționate la alineatul (2) al treilea paragraf, în funcție de tipul de active, de lichiditatea instrumentului financiar și de tipul tranzacției, care să asigure un nivel înalt de disciplină în materie de decontare și funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare implicate.

(15) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze următoarele:

(a) detaliile sistemului de monitorizare a cazurilor de neexecutare a decontării și ale rapoartelor privind cazurile de neexecutare a decontării menționate la alineatul (1);

(b) procesele pentru colectarea și redistribuirea sancțiunilor în fonduri bănești și a altor eventuale încasări rezultate din astfel de sancțiuni, în conformitate cu alineatul (2);

(c) detaliile funcționării procedurii de cumpărare impusă adecvate menționate la alineatele (3)-(8), inclusiv intervalele de timp adecvate pentru furnizarea instrumentului financiar în urma procedurii de cumpărare impusă menționate la alineatul (3). Aceste termene se ajustează în funcție de tipul de active și de lichiditatea instrumentelor financiare;

(d) circumstanțele în care perioada de prelungire ar putea fi extinsă în funcție de tipul de active și de lichiditatea instrumentelor financiare, în conformitate cu condițiile menționate la litera (a) de la alineatul (4), ținând seama de criteriile de evaluare a lichidității prevăzute la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(e) tipul de operațiuni și intervalele de timp specifice ale acestora menționate la alineatul (4) litera (b), care fac ca procedura de cumpărare impusă să fie ineficientă;

(f) o metodologie pentru calcularea compensației în fonduri bănești menționate la alineatul (7);

(g) condițiile în care se consideră că un participant nu își îndeplinește în mod repetat și sistematic obligațiile de a livra instrumentele financiare astfel cum se menționează la alineatul (9); și

(h) informațiile necesare cu privire la decontare menționate la alineatul (10) al doilea paragraf.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 8

Asigurarea punerii în aplicare

(1) Autoritatea competentă a CSD-ului care gestionează sistemul de decontare a instrumentelor financiare, autoritatea relevantă însărcinată cu supravegherea sistemului de decontare a instrumentelor financiare vizat, precum și autoritățile competente însărcinate cu supravegherea locurilor de tranzacționare, a firmelor de investiții și a CPC-urilor dețin competențe în ceea ce privește asigurarea aplicării articolelor 6 și 7 de către instituțiile care fac obiectul supravegherii și în ceea ce privește monitorizarea sancțiunilor impuse. Atunci când este necesar, autoritățile competente respective cooperează îndeaproape. Statele membre informează AEVMP cu privire la autoritățile competente desemnate care fac parte din structura de supraveghere la nivel național.

(2) Pentru a asigura coerența, eficiența și eficacitatea practicilor în materie de supraveghere în cadrul Uniunii în ceea ce privește articolele 6 și 7 din prezentul regulament, AEVMP poate, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, să emită orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) O încălcare a normelor prevăzute la prezentul titlu nu aduce atingere valabilității unui contract privat cu instrumente financiare sau posibilității părților de a aplica dispozițiile unui contract privat cu instrumente financiare.

CAPITOLUL IV

Decontarea internalizată

Articolul 9

Operatorii de decontare

(1) Operatorii de decontare raportează trimestrial autorităților competente de la locul de stabilire cu privire la volumul total și valoarea tuturor tranzacțiilor cu titluri de valoare pe care le decontează în afara sistemelor de decontare a titlurilor de valoare.

Autoritățile competente transmit fără întârziere informațiile primite în conformitate cu primul paragraf către AEVMP și o informează pe aceasta cu privire la orice risc potențial care rezultă din activitatea de decontare respectivă.

(2) AEVMP poate elabora, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să detalieze suplimentar conținutul acestor rapoarte.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare standard, modele și proceduri pentru raportarea și transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL III

DEPOZITARIILE CENTRALI DE TITLURI DE VALOARE

CAPITOLUL I

Autorizarea și supravegherea CSD-urilor

Secțiunea 1

Autoritățile responsabile pentru autorizarea și supravegherea CSD-urilor

Articolul 10

Autoritatea competentă

Fără a aduce atingere monitorizării de către membrii SEBC menționați la articolul 12 alineatul (1), CSD-urile sunt autorizate și supravegheate de către autoritatea competentă din statul său membru de origine.

Articolul 11

De desemnarea autorității competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă responsabilă pentru îndeplinirea îndatoririlor prevăzute de prezentul regulament pentru autorizarea și supravegherea CSD-urilor stabilite pe teritoriul său și informează AEVMP în consecință.

În cazul în care un stat membru desemnează mai multe autorități competente, acesta stabilește rolul fiecărei autorități și desemnează o singură autoritate responsabilă pentru cooperarea cu autoritățile competente ale celorlalte state membre, cu autoritățile relevante, cu AEVMP și cu ABE, în cazul în care regulamentul prevede acest lucru în mod expres.

(2) AEVMP publică pe site-ul său lista autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1).

(3) Autoritățile competente dispun de competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.

Articolul 12

Autoritățile relevante

(1) Următoarele autorități sunt implicate în autorizarea și supravegherea CSD-urilor, în cazul în care prezentul regulament prevede acest lucru în mod expres:

(a) autoritatea responsabilă pentru supravegherea sistemului de decontare a instrumentelor financiare gestionat de CSD-ul din statul membru a cărui legislație se aplică sistemului de decontare titlurilor de valoare respectiv;

(b) băncile centrale din Uniune care emit cele mai relevante monede în care are loc decontarea;

(c) după caz, banca centrală din Uniune în ale cărei registre se decontează operațiunea aferentă fondurilor bănești pentru sistemul de decontare a titlurilor de valoare gestionat de CSD.

(2) AEVMP publică pe site-ul său lista autorităților relevante menționate la alineatul (1).

(3) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare în care specifică condițiile în care monedele Uniunii menționate la alineatul (1) litera (b) sunt considerate cele mai relevante și modalitățile practice eficiente pentru consultarea autorităților relevante menționate la literele (b) și (c) de la respectivul alineat.

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 13

Schimbul de informații

(1) Autoritățile competente, autorități relevante și AEVMP își comunică la cerere, fără întârziere, informațiile necesare pentru a îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(2) Autoritățile competente, autorități relevante, AEVMP și alte organisme sau persoane fizice și juridice care primesc informații confidențiale în exercitarea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament le utilizează exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor.

Articolul 14

Cooperarea între autorități

(1) Autoritățile competente, autoritățile relevante și AEVMP cooperează îndeaproape, inclusiv prin comunicarea tuturor informațiilor relevante în aplicarea prezentului regulament. În cazul în care acest lucru este oportun și relevant, o astfel de cooperare include și alte autorități și organisme publice, în special cele înființate sau desemnate în temeiul Directivei 2003/87/CE.

Pentru a asigura coerența, eficiența și eficacitatea practicilor în materie de supraveghere în cadrul Uniunii, inclusiv cooperarea între autoritățile competente și autoritățile relevante în cadrul diferitelor evaluări necesare pentru aplicarea prezentului regulament, AEVMP poate, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, să emită orientări adresate autorităților competente, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente acordă importanța cuvenită efectului potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre implicate, în special în situațiile de urgență menționate la articolul 15, pe baza informațiilor disponibile.

Articolul 15

Situații de urgență

Fără a aduce atingere procedurii de notificare menționate la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 98/26/CE, autoritățile competente și autoritățile relevante informează imediat AEVMP, Comitetul european pentru risc sistemic instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și se informează reciproc cu privire la orice situație de urgență legată de un CSD, inclusiv cu privire la eventualele evoluții apărute pe piețele financiare, care ar putea avea un efect negativ asupra lichidității pieței, asupra stabilității unei monede în care se realizează decontarea, asupra integrității politicii monetare sau asupra stabilității sistemului financiar în oricare dintre statele membre în care este stabilit CSD-ul sau unul dintre participanții acestuia.

Secțiunea 2

Condiții și proceduri pentru autorizarea CSD-urilor

Articolul 16

Autorizarea CSD-urilor

(1) Orice persoană juridică care se încadrează în definiția CSD-urilor trebuie să obțină o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită, înainte de a își începe activitatea.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

- (2) Autorizația specifică serviciile de bază enumerate în secțiunea A din anexă și serviciile auxiliare de tip nebancaar permise în temeiul secțiunii B din anexă, pe care CSD-urile sunt autorizate să le presteze.
- (3) CSD-urile respectă în permanență condițiile necesare pentru acordarea autorizației.
- (4) CSD-urile, precum și auditorii lor independenți, aduc neîntârziat la cunoștința autorității competente toate modificările de fond care afectează respectarea condițiilor de autorizare.

Articolul 17

Procedura de acordare a autorizației

- (1) CSD-ul solicitant depune o cerere de autorizare la autoritatea sa competentă.
- (2) Cererea de autorizare este însoțită de toate informațiile necesare pentru a permite autorității competente să constate că CSD-ul solicitant a luat, la momentul autorizării, toate măsurile necesare pentru a îndeplini obligațiile din prezentul regulament. Cererea de autorizare include un program de operațiuni care să specifice tipurile de activități comerciale avute în vedere și organizarea structurală a CSD-ului.
- (3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea competentă analizează dacă aceasta este completă. Dacă cererea este incompletă, autoritatea competentă stabilește un termen până la care CSD-ul solicitant trebuie să furnizeze informații suplimentare. Autoritatea competentă informează CSD-ul solicitant atunci când cererea este considerată completă.
- (4) Din momentul în care cererea este considerată completă, autoritatea competentă transmite toate informațiile incluse în cerere autorităților relevante și consultă aceste autorități cu privire la caracteristicile sistemului de decontare a titlurilor de valoare gestionat de CSD-ul solicitant. Fiecare autoritate relevantă poate informa autoritatea competentă cu privire la opiniile sale în termen de trei luni de la primirea informațiilor.
- (5) În cazul în care CSD-ul solicitant intenționează să presteze serviciile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE pe lângă prestarea serviciilor auxiliare de tip nebancaar enumerate în mod explicit în secțiunea B din anexă, autoritatea competentă transmite toate informațiile cuprinse în cerere autorității menționate la articolul 67 din Directiva 2014/65/UE și consultă autoritatea respectivă cu privire la capacitatea CSD-ului solicitant de a se conforma cerințelor Directivei 2014/65/UE și ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014.
- (6) Înainte de autorizarea CSD-ului solicitant, autoritatea competentă consultă autoritățile competente din celălalt stat membru implicat în următoarele cazuri:
 - (a) CSD-ul este o filială a unui CSD autorizat într-un alt stat membru;
 - (b) CSD-ul este o filială a întreprinderii-mamă a unui CSD autorizat într-un alt stat membru;
 - (c) CSD-ul este controlat de aceleași persoane fizice sau juridice care controlează un alt CSD autorizat într-un alt stat membru.

- (7) Consultarea menționată la alineatul (6) se referă la următoarele:
- (a) evaluarea calității acționarilor și a persoanelor menționate la articolul 27 alineatul (6) și a reputației și experienței persoanelor menționate la articolul 27 alineatele (1) și (4), care conduc efectiv activitatea CSD-ului, în cazul în care respectivii acționari și persoane acționează în cadrul CSD-ului și al unui CSD autorizat într-un alt stat membru;
 - (b) dacă relațiile menționate la alineatul (6) literele (a), (b) și (c), între CSD-ul autorizat într-un alt stat membru și CSD-ul solicitant, nu afectează capacitatea acestuia din urmă de a respecta cerințele prezentului regulament.
- (8) În termen de șase luni de la depunerea unei cereri complete, autoritatea competentă transmite CSD-ului solicitant, în scris, o decizie motivată temeinic de acordare sau de refuz al autorizației.
- (9) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informațiile pe care CSD-urile solicitante trebuie să le furnizeze autorității competente în cadrul cererii de autorizare.

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (10) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care se stabilesc formularele tip, modelele și procedurile pentru cererea de autorizare.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 18

Efectele autorizării

- (1) Activitățile CSD-urilor autorizate se limitează la prestarea serviciilor pentru care a fost obținută autorizația sau care au fost notificate în conformitate cu articolul 19 alineatul (8).
- (2) Sistemele de decontare a titlurilor de valoare pot fi gestionate numai de CSD-urile autorizate, inclusiv de băncile centrale care acționează în calitate de CSD-uri.
- (3) CSD-urile autorizate pot deține participații doar la o persoană juridică ale cărei activități se limitează la prestarea serviciilor enumerate în secțiunile A și B din anexă, cu excepția cazului în care participațiile respective sunt aprobate de autoritatea lor competentă în baza faptului că nu sporesc în mod semnificativ profilul de risc al CSD-urilor.
- (4) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de care trebuie să țină seama autoritățile competente pentru a aproba participații ale CSD-urilor la alte persoane juridice decât cele care prestează serviciile enumerate în secțiunile A și B din anexă. Printre aceste criterii se pot număra: complementaritatea serviciilor prestate de persoana juridică respectivă în raport cu serviciile prestate de un CSD și nivelul de expunere a CSD-ului la datoriile care rezultă din participația respectivă.

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 19

Extinderea și externalizarea unor activități și servicii

(1) CSD-urile autorizate prezintă o cerere de autorizare autorității competente din statul membru de origine atunci când doresc să externalizeze un serviciu de bază către o terță parte în temeiul articolului 30 sau să își extindă activitatea prin adăugarea uneia sau mai multora dintre următoarele activități:

- (a) serviciile de bază suplimentare enumerate în secțiunea A din anexă care nu sunt acoperite de autorizația inițială;
- (b) serviciile auxiliare permise, fără a fi explicit enumerate, în temeiul secțiunii B din anexă, care nu sunt acoperite de autorizația inițială;
- (c) gestionarea unui alt sistem de decontare a titlurilor de valoare;
- (d) decontarea integrală sau parțială a operațiunii aferente fondurilor bănești pentru sistemul de decontare a titlurilor de valoare în conturile altui agent de decontare;
- (e) stabilirea unei conexiuni interoperabile, inclusiv a celor cu CSD-uri din țări terțe.

(2) Acordarea autorizației menționate la alineatul (1) respectă procedura prevăzută la articolul 17.

Autoritatea competentă informează CSD-ul solicitant dacă autorizația a fost acordată sau refuzată, în termen de trei luni de la data depunerii unei cereri complete.

(3) CSD-urile din Uniune care intenționează să stabilească o conexiune interoperabilă prezintă o cerere de autorizare, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (e), autorităților lor competente respective. Autoritățile respective se consultă cu privire la aprobarea conexiunii între CSD-uri. În cazul unor decizii divergente și cu acordul ambelor autorități competente, cazul poate fi înaintat AEVMP, care poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Autoritățile menționate la alineatul (3) refuză să autorizeze o conexiune numai atunci când respectiva conexiune între CSD-uri ar pune în pericol funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare sau ar da naștere unui risc sistemic.

(5) Conexiunile interoperabile între CSD-uri care își externalizează o parte din serviciile legate de respectivele conexiuni interoperabile către o entitate publică, în conformitate cu articolul 30 alineatul (5) și conexiunile între CSD-uri care nu sunt menționate la alineatul (1) litera (e) nu fac obiectul autorizării prevăzute la respectiva literă, dar se notifică autorităților competente și relevante ale CSD-urilor înainte de aplicarea lor, furnizându-se toate informațiile relevante care să le permită autorităților respective să evalueze conformitatea cu cerințele prevăzute la articolul 48.

(6) CSD-urile stabilite și autorizate în Uniune pot menține sau stabili o conexiune cu un CSD dintr-o țară terță în conformitate cu condițiile și procedurile prevăzute la prezentul articol. În cazul în care conexiunile sunt stabilite cu un CSD dintr-o țară terță, informațiile furnizate de CSD-ul solicitant îi permit autorității competente să evalueze dacă aceste legături îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 48 sau cerințele care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolul 48.

(7) Autoritatea competentă a CSD-ului solicitant impune CSD-ului respectiv să întrerupă o conexiune între CSD-uri care a fost notificată atunci când conexiunea în cauză nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 48 și, prin urmare, ar pune în pericol funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare sau ar da naștere unui risc sistemic. În cazul în care o autoritate competentă solicită CSD-ului să întrerupă o conexiune între CSD-uri, aceasta urmează procedura prevăzută la articolul 20 alineatele (2) și (3).

(8) Serviciile auxiliare suplimentare enumerate în mod explicit în secțiunea B din anexă nu fac obiectul autorizării, dar se notifică autorității competente înainte de furnizarea lor.

Articolul 20

Retragerea autorizației

(1) Fără a aduce atingere eventualelor acțiuni sau măsuri de remediere prevăzute la titlul V, autoritatea competentă din statul membru de origine retrage autorizația în oricare dintre următoarele situații, în cazul în care CSD-ul:

(a) nu a folosit autorizația timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizație sau nu a prestat niciun serviciu și nu a desfășurat nicio activitate în ultimele șase luni;

(b) a obținut autorizația prin declarații false sau alte mijloace ilicite;

(c) nu mai îndeplinește condițiile în care i-a fost acordată autorizația și nu a luat măsurile de remediere solicitate de autoritatea competentă într-un termen prestabilit;

(d) a încălcat grav sau sistematic cerințele stabilite în prezentul regulament sau, după caz, în Directiva 2014/65/UE sau în Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(2) De îndată ce ia cunoștință de una dintre situațiile prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă consultă imediat autoritățile relevante și, după caz, autoritatea menționată la articolul 67 din Directiva 2014/65/UE cu privire la necesitatea retragerii autorizației.

(3) AEVMP, precum și orice autoritate relevantă, și, după caz, autoritatea menționată la articolul 67 din Directiva 2014/65/UE pot solicita în orice moment autorității competente a statului membru de origine să analizeze dacă CSD-ul respectă în continuare condițiile în care i-a fost acordată autorizația.

(4) Autoritatea competentă poate limita retragerea autorizației la un anumit serviciu, o anumită activitate sau un anumit instrument financiar.

(5) Un CSD stabilește, pune în aplicare și menține o procedură adecvată care să asigure decontarea și transferarea rapide și ordonate ale activelor clienților și participanților către un alt CSD în cazul retragerii autorizației menționate la alineatul (1).

Articolul 21

Registrul CSD-urilor

(1) Deciziile luate de autoritățile competente în temeiul articolelor 16, 19 și 20 se comunică imediat AEVMP.

(2) Băncile centrale informează fără întârziere AEVMP cu privire la sistemele de decontare a titlurilor de valoare pe care le gestionează.

(3) Denumirea fiecărui CSD care funcționează în conformitate cu prezentul regulament și căruia i s-a acordat autorizația sau recunoașterea în conformitate cu articolul 16, 19 sau 25 este înscrisă pe o listă care indică serviciile și, după caz, categoriile de instrumente financiare pentru care fost autorizat CSD-ul. Registrul include succursalele gestionate de CSD în alte state membre, conexiunile între CSD-uri și informațiile necesare în temeiul articolului 31, în cazul în care statele membre au făcut uz de posibilitatea prevăzută la articolul respectiv. AEVMP pune registrul la dispoziție pe site-ul său specific și îl actualizează.

Secțiunea 3

Supravegherea CSD-urilor

Articolul 22

Examinare și evaluare

(1) Autoritatea competentă examinează, cel puțin o dată pe an, acordurile, strategiile, procesele și mecanismele implementate de un CSD pentru a respecta prezentul regulament și evaluează riscurile la care CSD-ul este sau ar putea fi expus sau riscurile generate de acesta la adresa funcționării armonioase a piețelor titlurilor de valoare.

(2) Autoritatea competentă impune CSD-urilor să prezinte autorităților competente un plan de redresare adecvat pentru asigurarea continuității operațiunilor lor esențiale.

(3) Autoritatea competentă se asigură că un plan de rezoluție adecvat este stabilit și menținut pentru fiecare CSD, astfel încât să se asigure continuitatea cel puțin a funcțiilor sale principale, ținând seama de dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților CSD-urilor în cauză, precum și orice plan de rezoluție relevant stabilit în conformitate cu Directiva 2014/59/UE.

(4) Autoritatea competentă stabilește frecvența și intensitatea examinării și a evaluării menționate la alineatul (1), ținând seama de dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților CSD-ului în cauză. Actualizarea examinării și a evaluării se face cel puțin o dată pe an.

(5) Autoritatea competentă desfășoară inspecții la fața locului având ca obiect CSD-ul.

(6) Atunci când se realizează examinarea și evaluarea menționate la alineatul (1), autoritatea competentă consultă într-un stadiu incipient autoritățile relevante, în special cu privire la funcționarea sistemelor de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD și, după caz, autoritatea menționată la articolul 67 din Directiva 2014/65/UE.

(7) Autoritatea competentă informează în mod regulat, cel puțin o dată pe an, autoritățile relevante și, după caz, autoritatea menționată la articolul 67 din Directiva 2014/65/UE, cu privire la rezultatele examinării și evaluării menționate la alineatul (1), inclusiv eventualele măsuri de remediere sau sancțiuni.

(8) Atunci când realizează examinarea și evaluarea menționate la alineatul (1), autoritățile competente responsabile cu supravegherea CSD-urilor care mențin tipurile de relații menționate la articolul 17 alineatul (6) literele (a), (b) și (c) își comunică reciproc toate informațiile relevante care le-ar putea facilita sarcinile.

(9) Autoritatea competentă solicită unui CSD care nu îndeplinește cerințele prezentului regulament să întreprindă cât mai devreme posibil acțiunile sau măsurile necesare pentru a remedia situația.

(10) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze următoarele:

- (a) informațiile pe care CSD-urile le furnizează autorității competente în scopul examinării și evaluării menționate la alineatul (1);
- (b) informațiile pe care autoritatea competentă le comunică autorităților relevante prevăzute la alineatul (7);
- (c) informațiile pe care autoritățile competente prevăzute la alineatul (8) și le comunică reciproc.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formularele tip, modelele și procedurile pentru furnizarea informațiilor menționate la alineatul (10) primul paragraf.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 4

Prestarea de servicii într-un alt stat membru

Articolul 23

Libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru

(1) CSD-urile autorizate pot presta serviciile menționate în anexă pe teritoriul Uniunii, inclusiv prin înființarea unei sucursale, cu condiția ca serviciile respective să fie acoperite de autorizație.

(2) Un CSD autorizat care intenționează să presteze serviciile de bază menționate la punctele 1 și 2 din secțiunea A a anexei în legătură cu instrumentele financiare constituite în temeiul legislației unui alt stat membru prevăzute la articolul 49 alineatul (1) sau să înființeze o sucursală într-un alt stat membru face obiectul procedurii menționate la alineatele (3)-(7).

(3) CSD-urile care doresc să presteze serviciile menționate la alineatul (2) pe teritoriul unui alt stat membru pentru prima dată, sau să modifice gama serviciilor respective prestate, comunică următoarele informații autorității competente din statul membru de origine:

- (a) statul membru în care CSD-ul intenționează să opereze;
- (b) un program al activităților, enumerând în special serviciile pe care CSD-ul intenționează să le presteze;
- (c) moneda sau monedele pe care CSD intenționează să le proceseze;
- (d) în cazul în care au o sucursală, structura organizatorică a sucursalei și numele persoanelor care răspund de gestionarea sucursalei;

(e) atunci când este relevant, o evaluare a măsurilor pe care CSD-ul intenționează să le adopte pentru a permite respectarea de către utilizatorii săi a legislațiilor naționale menționate la articolul 49 alineatul (1).

(4) În termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (3), autoritatea competentă din statul membru de origine comunică aceste informații autorității competente din statul membru gazdă, cu excepția cazului în care, ținând cont de prestarea de servicii avută în vedere, are motive să se îndoiască de nivelul de adecvare a structurii administrative sau de situația financiară a CSD-ului care dorește să presteze servicii în statul membru gazdă.

Autoritatea competentă a statului membru gazdă informează fără întârziere autoritățile relevante ale statului membru respectiv cu privire la orice comunicare primită în temeiul primului paragraf.

(5) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de origine decide, în conformitate cu alineatul (4), să nu comunice toate informațiile menționate la alineatul (3) autorității competente a statului membru gazdă, aceasta precizează motivele refuzului său CSD-ului respectiv în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor și informează autoritatea competentă a statului membru gazdă cu privire la decizia sa referitoare la alineatul (6) litera (a). În cazul în care sunt comunicate informații în urma unei astfel de solicitări, autoritatea competentă din statul membru gazdă nu emite comunicarea menționată la alineatul (6) litera (a).

(6) CSD-ul poate începe să presteze serviciile menționate la alineatul (2) în statul membru gazdă în următoarele condiții:

(a) după ce a primit de la autoritatea competentă din statul membru gazdă o comunicare prin care se confirmă primirea de către aceasta din urmă a comunicării menționate la alineatul (4) și, atunci când este relevant, prin care se aprobă evaluarea menționată la alineatul (3) litera (e);

(b) în absența primirii unei comunicări, după trei luni de la data transmiterii comunicării menționate la alineatul (4).

(7) În caz de modificare a uneia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (3), CSD-ul anunță în scris autoritatea competentă a statului membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de aplicarea modificării respective. Autoritatea competentă a statului membru de origine informează de asemenea fără întârziere autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu această modificare.

Articolul 24

Cooperarea între autoritățile din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă și evaluarea *inter pares*

(1) În cazul în care un CSD autorizat într-un stat membru a înființat o sucursală într-un alt stat membru, autoritatea competentă din statul membru de origine și autoritatea competentă din statul membru gazdă cooperează îndeaproape în îndeplinirea atribuțiilor lor prevăzute în prezentul regulament, în special atunci când desfășoară inspecții la fața locului în sucursala în cauză. Autoritatea competentă a statului membru de origine și cea a statului membru gazdă pot efectua, în exercitarea responsabilităților lor, inspecții la fața locului în sucursala respectivă după informarea autorității competente din statul membru gazdă sau, respectiv, a celei din statul membru de origine.

(2) Autoritatea competentă a statului membru de origine sau a statului membru gazdă poate solicita CSD-urilor care prestează servicii în conformitate cu articolul 23 să le informeze periodic cu privire la activitățile pe care le desfășoară în statele membre gazdă respective, inclusiv în scopul colectării de date statistice. La cererea autorității competente din statul membru de origine, autoritatea competentă din statul membru gazdă furnizează autorității competente a statului membru de origine rapoartele periodice în cauză.

(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine al CSD-ului comunică fără întârziere, la cererea autorității competente din statul membru gazdă, identitatea emitenților și a participanților la sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD-ul care prestează servicii în statul membru gazdă respectiv și orice altă informație relevantă privind activitățile desfășurate de CSD-ul respectiv în statul membru gazdă.

(4) În cazul în care, având în vedere situația piețelor titlurilor de valoare în statul membru gazdă, activitățile unui CSD au dobândit o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor titlurilor de valoare și pentru protecția investitorilor din statul membru gazdă, autoritatea competentă a statului membru de origine și a statului membru gazdă și autoritățile relevante ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă încheie acorduri de cooperare pentru supravegherea activităților CSD-ului respectiv în statul membru gazdă.

În cazul în care un CSD a dobândit o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor titlurilor de valoare și pentru protecția investitorilor în mai mult de un stat membru gazdă, statul membru de origine poate decide ca astfel de acorduri de cooperare să includă colegii de supraveghere.

(5) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are motive clare și demonstrabile pentru care consideră că un CSD care prestează servicii pe teritoriul său în conformitate cu articolul 23 încalcă obligațiile care decurg din dispozițiile prezentului regulament, aceasta aduce aceste constatări la cunoștința autorității competente din statul membru de origine și la cunoștința AEVMP.

În cazul în care, în ciuda măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine, sau pentru că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate, CSD-ul continuă să încalce obligațiile care decurg din dispozițiile prezentului regulament, după informarea autorității competente din statul membru de origine, autoritatea competentă din statul membru gazdă ia toate măsurile adecvate necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului regulament pe teritoriul statului membru gazdă. AEVMP este informată fără întârziere cu privire la aceste măsuri.

Autoritatea competentă a statului membru gazdă și cea a statului membru de origine poate sesiza AEVMP, care poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Fără a aduce atingere articolului 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP organizează și efectuează, după consultarea membrilor SEBC, o revizuire *inter pares*, cel puțin o dată la trei ani, a supravegherii CSD-urilor care își exercită libertatea de a presta servicii în alt stat membru în conformitate cu articolul 23 sau care participă la o conexiune interoperabilă.

În contextul evaluării *inter pares* menționate la primul paragraf, AEVMP solicită, de asemenea, după caz, avizul sau opinia Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor menționat la articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 67, referitor la măsuri de stabilire a criteriilor pe baza cărora activitățile desfășurate de un CSD într-un stat membru gazdă ar putea fi considerate ca având o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor titlurilor de valoare și pentru protecția investitorilor în statul membru gazdă respectiv.

(8) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească formulare standard, modele și proceduri pentru cooperarea menționată la alineatele (1), (3) și (5).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în termen de 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 5

Relațiile cu țările terțe

Articolul 25

Țările terțe

(1) Un CSD dintr-o țară terță poate presta serviciile menționate în anexă pe teritoriul Uniunii, inclusiv prin înființarea unei sucursale.

(2) În pofida alineatului (1), un CSD dintr-o țară terță care intenționează să presteze serviciile de bază menționate la punctele 1 și 2 din secțiunea A a anexei în legătură cu instrumentele financiare constituite în temeiul legislației unui stat membru prevăzute la articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf sau să înființeze o sucursală într-un stat membru face obiectul procedurii menționate la alineatele (4)-(11) de la prezentul articol.

(3) Un CSD stabilit și autorizat în Uniune poate institui sau menține o conexiune cu un CSD dintr-o țară terță în conformitate cu articolul 48.

(4) După consultarea autorităților menționate la alineatul (5), AEVMP poate recunoaște un CSD dintr-o țară terță care a solicitat recunoașterea în vederea prestării serviciilor menționate la alineatul (2), în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) Comisia a adoptat o decizie în conformitate cu alineatul (9);

(b) CSD-ul dintr-o țară terță face efectiv obiectul autorizării, al supravegherii și al controlului sau, dacă sistemul de decontare a titlurilor de valoare este gestionat de o bancă centrală, al controlului, prin care se asigură conformitatea deplină cu cerințele prudențiale aplicabile în țara terță respectivă;

(c) au fost încheiate acorduri de cooperare, în conformitate cu alineatul (10), între AEVMP și autoritățile responsabile din țara terță respectivă (denumite în continuare „autorități responsabile din țara terță”);

(d) atunci când este relevant, CSD-ul dintr-o țară terță adoptă măsurile necesare pentru a permite respectarea de către utilizatorii săi a legislațiilor naționale relevante ale statelor membre în care CSD-ul din țara terță intenționează să presteze servicii de tip CSD, inclusiv a legilor menționate la articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf, iar caracterul adecvat al măsurilor respective a fost confirmat de autoritățile competente din statul membru în care CSD-ul din țara terță intenționează să presteze servicii de tip CSD.

(5) Atunci când evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (4), AEVMP se consultă cu:

(a) autoritățile competente ale statelor membre în care CSD-ul dintr-o țară terță intenționează să presteze servicii de tip CSD, în special în ceea ce privește modul în care CSD-ul din țara terță intenționează să respecte cerința menționată la alineatul (4) litera (d);

(b) autoritățile relevante;

(c) autoritățile responsabile din țara terță însărcinate cu autorizarea, supravegherea și controlul CSD-urilor.

(6) CSD-urile din țări terțe menționate la alineatul (2) depun cererea de recunoaștere la AEVMP.

CSD-ul solicitant prezintă AEVMP toate informațiile considerate necesare pentru recunoașterea sa. În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, AEVMP evaluează dacă aceasta este completă. Dacă cererea nu este completă, AEVMP fixează un termen în care CSD-ul solicitant trebuie să furnizeze informații suplimentare.

Autoritățile competente din statele membre în care CSD-ul dintr-o țară terță intenționează să presteze servicii de tip CSD evaluează conformitatea CSD-ului din țara terță cu legile menționate la alineatul (4) litera (d) și informează AEVMP, transmițându-i o decizie motivată temeinic privind conformitatea sau neconformitatea, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor necesare din partea AEVMP.

Decizia de recunoaștere se bazează pe condițiile stabilite la alineatul (4).

În termen de șase luni de la depunerea unei cereri complete, AEVMP transmite CSD-ului solicitant, în scris, o decizie motivată temeinic de acordare sau de refuz al recunoașterii.

(7) Autoritățile competente ale statelor membre – în care CSD-ul din țara terță, recunoscut în mod corespunzător în temeiul alineatului (4), prestează servicii de tip CSD – în strânsă cooperare cu AEVMP, pot solicita autorităților responsabile din țara terță:

- (a) să raporteze periodic cu privire la activitățile CSD-ului din țara terță în respectivele state membre gazdă, inclusiv în scopul colectării de date statistice;
- (b) să comunice, într-un termen adecvat, identitatea emitenților și a participanților la sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD-ul din țara terță care prestează servicii în respectivul stat membru gazdă, precum și orice altă informație relevantă referitoare la activitățile CSD-ului din țara terță respectiv în statul membru gazdă.

(8) AEVMP, după consultarea autorităților menționate la alineatul (5), reexaminează recunoașterea CSD-ului din țara terță în cazul extinderii de către CSD-ul respectiv, în Uniune, a serviciilor sale în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (4), (5) și (6).

AEVMP retrage recunoașterea CSD-ului în cazul în care condițiile pentru recunoaștere prevăzute la alineatul (4) nu mai sunt îndeplinite, sau în împrejurările menționate la articolul 20.

(9) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili faptul că mecanismele juridice și de supraveghere ale unei țări terțe garantează că CSD-urile autorizate în țara terță respectivă respectă cerințele juridice obligatorii care sunt în fapt echivalente cu cerințele din prezentul regulament, că CSD-urile respective fac obiectul supravegherii, controlului și aplicării efective în respectiva țară terță în mod permanent și că respectivul cadru juridic al țării terțe prevede un sistem echivalent eficace de recunoaștere a CSD-urilor autorizate în temeiul regimurilor juridice ale țărilor terțe. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 68 alineatul (2).

În procesul de stabilire menționat la primul paragraf, Comisia poate să analizeze și dacă mecanismele juridice și de supraveghere ale unei țări terțe reflectă standardele CPSS-IOSCO convenite la nivel internațional, în măsura în care acestea din urmă nu intră în conflict cu cerințele stabilite în prezentul regulament.

(10) În conformitate cu articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP încheie acorduri de cooperare cu autoritățile responsabile din țara terță ale căror cadre juridice și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente cu prezentul regulament, în conformitate cu alineatul (9). Acordurile în cauză specifică cel puțin:

- (a) mecanismul utilizat pentru schimbul de informații dintre AEVMP, autoritățile competente din statul membru gazdă și autoritățile responsabile din țările terțe, inclusiv accesul la toate informațiile solicitate de AEVMP cu privire la CSD-urile autorizate în țări terțe, în special accesul la informații în cazurile menționate la alineatul (7);
- (b) mecanismul de notificare imediată a AEVMP în cazul în care o autoritate responsabilă dintr-o țară terță constată încălcarea de către un CSD pe care îl supraveghează a condițiilor de autorizare sau a altor acte legislative aplicabile;
- (c) procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, după caz, inspecțiile la fața locului.

În cazul în care un acord de cooperare prevede realizarea de transferuri de date cu caracter personal de către un stat membru, orice transfer de acest gen respectă dispozițiile Directivei 95/46/CE și, în cazul în care un acord de cooperare prevede realizarea de transferuri de date cu caracter personal de către AEVMP, orice transfer de acest gen respectă dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 45/2001.

(11) În cazul în care CSD-urile din țări terțe au fost recunoscute, în conformitate cu alineatele (4)-(8), acestea pot presta serviciile menționate în anexă pe teritoriul Uniunii, inclusiv prin înființarea unei sucursale.

(12) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează informațiile pe care CSD-urile solicitante le furnizează AEVMP în cadrul cererii de recunoaștere în temeiul alineatului (6).

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL II

Cerințe aplicabile CSD-urilor

Secțiunea 1

Cerințe organizatorice

Articolul 26

Dispoziții generale

(1) CSD-urile trebuie să dispună de un sistem robust de guvernare, care să includă o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente, procese eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, precum și politici adecvate de remunerare și mecanisme de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase.

(2) CSD-urile adoptă politici și proceduri suficient de eficace pentru a asigura respectarea prezentului regulament, inclusiv respectarea tuturor prevederilor acestuia de către propriii manageri și angajați.

- (3) CSD-urile mențin și aplică reguli organizatorice și administrative scrise eficiente pentru identificarea și administrarea conflictelor de interese care pot apărea între ele, inclusiv managerii lor, angajații, membrii organului de conducere sau orice persoană legată de acestea direct sau indirect, și participanții lor sau clienții acestora. CSD-urile mențin și aplică proceduri de soluționare adecvate în cazul apariției unui potențial conflict de interese.
- (4) CSD-urile pun la dispoziția publicului sistemul de guvernanță și regulile aplicabile activității lor.
- (5) CSD-urile trebuie să aibă proceduri adecvate în baza cărora angajații să raporteze la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, încălcările potențiale ale prezentului regulament.
- (6) CSD-urile sunt supuse unor audituri periodice și independente. Rezultatele acestor audituri se transmit organului de conducere și se pun la dispoziția autorității competente și, după caz, luând în considerare eventualele conflicte de interese dintre membrii comitetului de utilizatori și CSD, la dispoziția comitetului de utilizatori.
- (7) În cazul în care un CSD face parte dintr-un grup de întreprinderi care cuprinde alte CSD-uri sau instituții de credit menționate la titlul IV, acesta adoptă politici și proceduri detaliate care precizează modul în care cerințele stabilite la prezentul articol se aplică grupului și diferitelor entități ale grupului.
- (8) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează, atât la nivelul CSD-ului, cât și la nivelul grupului, în conformitate cu alineatul (7):
- (a) instrumentele de monitorizare a riscurilor CSD-urilor menționate la alineatul (1);
 - (b) responsabilitățile personalului-cheie în ceea ce privește riscurile CSD-urilor menționate la alineatul (1);
 - (c) potențialele conflicte de interese menționate la alineatul (3);
 - (d) metodele de audit menționate la alineatul (6); și
 - (e) circumstanțele în care ar fi oportun, luând în considerare potențialele conflicte de interese dintre membrii comitetului de utilizatori și CSD, ca rezultatele auditului să fie comunicate comitetului de utilizatori în conformitate cu alineatul (6).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 27

Conducerea superioară, organul de conducere și acționarii

- (1) Cadrele superioare de conducere ale unui CSD trebuie să aibă o bună reputație și o experiență suficientă pentru a asigura administrarea sănătoasă și prudentă a CSD-ului.
- (2) Organul de conducere al unui CSD are în componența sa membri independenți în proporție de cel puțin o treime și în număr de minimum doi.
- (3) Remunerarea membrilor independenți și a celorlalți membri fără funcție executivă ai organului de conducere nu este legată de rezultatele economice ale CSD-ului.

(4) Organul de conducere este alcătuit din membri corespunzători, cu o reputație suficient de bună, care dețin o combinație adecvată de competențe, experiență și cunoștințe privind entitatea și piața. Membrii fără funcție executivă ai organului de conducere decid cu privire la un obiectiv de reprezentare a genului slab reprezentat în cadrul organului de conducere și elaborează o politică privind modul de creștere a numărului acestor persoane pentru a atinge respectivul obiectiv. Obiectivul, politica și punerea în aplicare a acesteia sunt făcute publice.

(5) CSD-urile stabilesc cu claritate rolurile și responsabilitățile organului de conducere în conformitate cu dreptul național relevant. CSD-urile pun procesele-verbale ale ședințelor organului de conducere la dispoziția autorității competente și a auditorului, la cerere.

(6) Acționarii CSD-ului și persoanele care pot să exercite, direct sau indirect, un control asupra conducerii CSD-ului trebuie să fie în măsură să asigure o administrare sănătoasă și prudentă a CSD-ului.

(7) Un CSD:

(a) furnizează autorității competente și face publice informații privind acționariatul CSD-ului și, în special, identitatea și valoarea intereselor deținute de orice parte care este în măsură să exercite controlul asupra funcționării CSD-ului;

(b) informează și solicită aprobarea autorității sale competente cu privire la orice decizie de transfer al drepturilor de proprietate care antrenează o schimbare a identității persoanelor care exercită controlul asupra funcționării CSD-ului. După primirea aprobării din partea autorității sale competente, CSD-ul face public transferul drepturilor de proprietate.

Orice persoană fizică sau juridică informează fără întârziere CSD-ul și autoritatea sa competentă cu privire la o decizie de a dobândi sau a înstrăina drepturile sale de proprietate care determină o modificare a identității persoanelor care exercită controlul asupra funcționării CSD-ului.

(8) În termen de 60 de zile lucrătoare de la primirea informațiilor menționate la alineatul (7), autoritatea competentă ia o decizie privind modificările propuse cu privire la controlul CSD-ului. Autoritatea competentă refuză aprobarea oricăror modificări propuse cu privire la controlul CSD-ului în cazul în care există motive obiective și demonstrabile pentru a considera că acestea ar pune în pericol administrarea sănătoasă și prudentă a CSD-ului sau capacitatea CSD-ului de a respecta prezentul regulament.

Articolul 28

Comitetul de utilizatori

(1) CSD-urile înființează comitete de utilizatori pentru fiecare sistem de decontare a instrumentelor financiare pe care îl gestionează; acestea sunt compuse din reprezentanți ai emitenților și ai participanților la respectivele sisteme de decontare a instrumentelor financiare. Recomandările comitetului de utilizatori trebuie să fie libere de orice influență directă din partea conducerii CSD-ului.

(2) CSD-ul stabilește, într-un mod nediscriminatoriu, mandatul fiecărui comitet de utilizatori înființat, sistemul de guvernare necesar pentru a-i asigura independența și procedurile operaționale, precum și criteriile de admitere și mecanismul de alegere a membrilor comitetului de utilizatori. Sistemul de guvernare se pune la dispoziția publicului și garantează că comitetul de utilizatori este subordonat direct organului de conducere și se reunește în ședințe periodice.

(3) Comitetele de utilizatori oferă recomandări organului de conducere cu privire la principalele măsuri care îi afectează pe membrii lor, inclusiv criteriile privind acceptarea de emitenți sau participanți în sistemele lor de decontare a titlurilor de valoare, și la nivelul serviciului.

(4) Comitetele de utilizatori pot prezenta organului de conducere un aviz neobligatoriu care să cuprindă motivele detaliate cu privire la structurile prețurilor CSD-ului.

(5) Fără a aduce atingere dreptului autorităților competente de a fi corect informate, membrii comitetelor de utilizatori sunt supuși obligației de confidențialitate. Atunci când președintele comitetului de utilizatori constată că un membru se află într-o situație de conflict de interese efectiv sau potențial în raport cu o anumită chestiune, membrul respectiv nu are dreptul de a vota asupra acelei chestiuni.

(6) CSD-urile informează de îndată autoritatea competentă și comitetul de utilizatori în legătură cu orice decizie a organului de conducere de a nu urma recomandările făcute de comitetul de utilizatori. Comitetul de utilizatori poate informa autoritatea competentă în legătură cu orice domeniu în cazul căruia consideră că recomandările comitetului de utilizatori nu au fost urmate.

Articolul 29

Evidența datelor

(1) CSD-urile păstrează, pentru o perioadă de cel puțin zece ani, toate evidențele sale referitoare la serviciile prestate și la activitățile desfășurate, inclusiv cu privire la serviciile auxiliare menționate în secțiunile B și C din anexă, pentru a permite autorității competente să monitorizeze respectarea cerințelor prezentului regulament.

(2) La cerere, datele menționate la alineatul (1) sunt puse de către CSD-uri la dispoziția autorității competente și a autorităților relevante, precum și a oricărei alte autorități publice care, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern al statului membru de origine, are competența de a solicita acces la astfel de evidențe, în scopul îndeplinirii mandatului lor.

(3) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze detaliile evidențelor menționate la alineatul (1), care trebuie să fie păstrate în scopul monitorizării respectării de către CSD-uri a dispozițiilor prezentului regulament.

AEVMP prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care stabilesc formatul evidențelor menționate la alineatul (1), care trebuie să fie păstrate în scopul monitorizării respectării de către CSD-uri a dispozițiilor prezentului regulament.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 30

Externalizare

(1) Atunci când un CSD externalizează servicii sau activități către o terță parte, CSD-ul rămâne pe deplin răspunzător de îndeplinirea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament și respectă în orice moment condițiile următoare:

(a) externalizarea nu atrage după sine delegarea responsabilității CSD-ului;

(b) relația CSD-ului cu participanții sau emitenții săi și obligațiile față de aceștia rămân neschimbate;

(c) condițiile de autorizare a CSD-ului nu se modifică efectiv;

- (d) externalizarea nu împiedică exercitarea funcțiilor de supraveghere și control, inclusiv accesul la fața locului în scopul obținerii oricăror informații relevante necesare pentru îndeplinirea acestor funcții;
 - (e) externalizarea nu are ca efect privarea CSD-ului de sistemele și mijloacele de control necesare pentru gestionarea riscurilor cu care se confruntă;
 - (f) CSD-ul păstrează cunoștințele de specialitate și resursele necesare pentru a evalua calitatea serviciilor prestate, adecvarea capitalului și a structurii organizatorice a prestatorului de servicii, pentru a supraveghea cu eficacitate serviciile externalizate și pentru a gestiona riscurile aferente externalizării în permanență;
 - (g) CSD-ul are acces direct la informațiile relevante ale serviciilor externalizate;
 - (h) prestatorul de servicii cooperează cu autoritatea competentă și autoritățile relevante în privința activităților externalizate;
 - (i) CSD-ul se asigură că prestatorul de servicii respectă standardele stabilite de legislația relevantă privind protecția datelor care s-ar aplica în cazul în care prestatorii de servicii ar fi stabiliți în Uniune. CSD-ul are responsabilitatea să se asigure că standardele respective sunt prevăzute într-un contract încheiat între părți și că standardele respective sunt respectate.
- (2) CSD-ul definește într-un acord scris drepturile și obligațiile sale și pe cele ale prestatorului de servicii. Acordul de externalizare permite ca CSD-ul să determine încetarea acordului.
- (3) CSD-urile și prestatorii de servicii pun la dispoziția autorității competente și a autorităților relevante, la cerere, toate informațiile de care au nevoie pentru a putea să evalueze conformitatea activităților externalizate cu cerințele prezentului regulament.
- (4) Externalizarea unui serviciu de bază este supusă autorizării de către autoritatea competentă în temeiul articolului 19.
- (5) Alineatele (1)-(4) nu se aplică în cazul în care CSD-ul externalizează o parte dintre serviciile sau activitățile sale unei entități publice, iar externalizarea respectivă este guvernată de un cadru juridic, de reglementare și operațional specific care a fost convenit și formalizat de entitatea publică și CSD-ul relevant și agreeat de autoritățile competente în baza cerințelor stabilite în prezentul regulament.

Articolul 31

Servicii prestate de alte părți decât CSD-urile

- (1) În pofida articolului 30 și, atunci când dreptul intern impune acest lucru, o altă persoană decât CSD-ul poate să răspundă de înregistrarea intrărilor în conturile de titluri de valoare administrate de CSD.
- (2) Statele membre care permit altor părți decât CSD-urile să presteze anumite servicii de bază menționate în secțiunea A din anexă, în conformitate cu alineatul (1), stabilesc în dreptul lor intern cerințele care se aplică în astfel de cazuri. Cerințele respective includ dispozițiile din prezentul regulament, care se aplică atât CSD-urilor, cât și, după caz, celelalte părți implicate.
- (3) Statele membre care permit altor părți decât CSD-urile să presteze anumite servicii de bază menționate în secțiunea A din anexă, în conformitate cu alineatul (1), comunică AEVMP toate informațiile relevante cu privire la prestarea unor astfel de servicii, inclusiv cu privire la legislația lor națională relevantă.

AEVMP include aceste informații în registrul CSD-urilor menționat la articolul 21.

Secțiunea 2

Reguli de conduită

Articolul 32

Dispoziții generale

- (1) CSD-urile au scopuri și obiective clar definite care sunt realizabile, de exemplu în ceea ce privește aspecte ca nivelurile minime ale serviciului, așteptările legate de gestionarea riscurilor și prioritățile de afaceri.
- (2) CSD-urile au reguli transparente pentru gestionarea reclamațiilor.

Articolul 33

Cerințe pentru participare

- (1) Pentru fiecare sistem de decontare a instrumentelor financiare pe care îl gestionează, un CSD dispune de criterii publice privind participarea, care să asigure un acces echitabil și deschis pentru toate persoanele juridice care intenționează să devină participanți. Aceste criterii sunt transparente, obiective și nediscriminatorii, astfel încât să asigure un acces echitabil și deschis la CSD, ținând seama în mod adecvat de riscurile pentru stabilitatea financiară și de buna funcționare a piețelor. Criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au obiectivul de a controla în mod justificat riscul specificat la care este expus CSD-ul.
- (2) Un CSD tratează solicitările de acces fără întârziere, oferind un răspuns în termen de maximum o lună, și pune la dispoziția publicului procedurile aplicate pentru tratarea solicitărilor de acces.
- (3) Un CSD refuză accesul unui participant care îndeplinește criteriile menționate la alineatul (1) numai dacă motivează această decizie în scris și pe baza unei evaluări cuprinzătoare a riscurilor.

În caz de refuz, participantul solicitant are dreptul să depună o reclamație la autoritatea competentă a CSD-ului care a refuzat accesul.

Autoritatea competentă respectivă examinează reclamația în mod corespunzător, evaluând motivele refuzului, și oferă participantului solicitant un răspuns motivat.

În procesul de evaluare a reclamației, autoritatea competentă respectivă consultă autoritatea competentă din locul de stabilire al participantului solicitant. În cazul în care autoritatea competentă a participantului solicitant nu este de acord cu rezultatul evaluării, oricare dintre cele două autorități competente poate înainta cazul către AEVMP, care poate acționa în conformitate cu competențele conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care refuzul CSD-ului de a acorda acces participantului solicitant este considerat nejustificat, autoritatea competentă a CSD care a refuzat accesul emite un ordin prin care cere CSD-ului să acorde acces participantului solicitant.

- (4) CSD-urile dispun de proceduri obiective și transparente pentru suspendarea și pentru retragerea în mod ordonat a participanților care nu mai îndeplinesc criteriile privind participarea menționate la alineatul (1).
- (5) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează riscurile care trebuie luate în considerare de către CSD-uri atunci când efectuează o evaluare cuprinzătoare a riscurilor, și de către autoritățile competente atunci când evaluează motivele de refuz în conformitate cu alineatul (3), precum și elementele procedurii menționate la alineatul (3).

ABE transmite proiectele de standarde tehnice de reglementare către Comisie până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească formulare standard și modele pentru procedura menționată la alineatul (3).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 34

Transparență

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, precum și pentru fiecare dintre celelalte servicii de bază pe care le prestează, CSD-ul face publice prețurile și comisioanele aferente serviciilor de bază enumerate în secțiunea A din anexă pe care le prestează. Acesta indică separat prețurile și comisioanele aferente fiecărui serviciu și fiecărei funcții, inclusiv reducerile și rabaturile și condițiile în care se acordă acestea. CSD-urile le permit clienților lor accesul separat la serviciile specifice prestate.

(2) CSD-urile își publică listele de prețuri, astfel încât să faciliteze compararea ofertelor și să le permită clienților să anticipeze prețul pe care trebuie să îl plătească dacă utilizează serviciile.

(3) CSD-urile sunt obligate să respecte propria politică publicată de stabilire a prețurilor pentru serviciile de bază.

(4) CSD-urile furnizează clienților lor informații care să le permită să verifice dacă facturile sunt în concordanță cu listele de prețuri publicate.

(5) CSD-urile fac cunoscute tuturor clienților informații care să le permită acestora să evalueze riscurile asociate serviciilor pe care le prestează.

(6) CSD-urile evidențiază separat costurile și veniturile aferente serviciilor de bază prestate și comunică informațiile respective autorității competente.

(7) CSD-urile evidențiază costurile și veniturile aferente serviciilor auxiliare prestate în mod grupat și comunică informațiile respective autorității competente.

(8) Pentru a asigura aplicarea efectivă a normelor Uniunii în materie de concurență și a permite identificarea, printre altele, a subvenționării încrucișate a serviciilor auxiliare de către serviciile de bază, CSD-urile țin contabilitatea analitică a activităților lor. Această contabilitate analitică separă cel puțin costurile și veniturile asociate fiecăruia dintre serviciile de bază ale CSD-urilor de cele asociate serviciilor auxiliare.

Articolul 35

Proceduri de comunicare cu participanții și alte infrastructuri ale piețelor

CSD-urile utilizează în procedurile lor de comunicare cu participanții la sistemele de decontare a instrumentelor financiare pe care le gestionează, precum și cu infrastructurile de piață cu care interacționează, proceduri și standarde de comunicare internaționale deschise pentru transmiterea de mesaje și pentru datele de referință, pentru a facilita înregistrarea, plata și decontarea eficientă.

Secțiunea 3

Cerințe aplicabile serviciilor de tip CSD

Articolul 36

Dispoziții generale

Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, CSD-urile dispun de norme și proceduri adecvate, inclusiv de metode contabile și mecanisme de control robuste, pentru a contribui la asigurarea integrității emisiunilor de titluri de valoare și a reduce și gestiona riscurile asociate custodiei titlurilor de valoare și decontării tranzacțiilor cu acestea.

Articolul 37

Integritatea emisiunii

(1) CSD-urile adoptă măsuri de reconciliere adecvate pentru a verifica dacă numărul de titluri de valoare care compun o emisiune sau o parte a unei emisiuni de titluri de valoare prezentate CSD-urilor este egal cu suma titlurilor de valoare înregistrate în conturile de titluri de valoare ale participanților la sistemul de decontare a titlurilor de valoare, gestionat de CSD-uri, precum și în conturile deținătorilor administrate de CSD-uri, dacă este cazul. Aceste măsuri de reconciliere se aplică cel puțin zilnic.

(2) Acolo unde este cazul și dacă în procesul de reconciliere pentru o anumită emisiune de titluri de valoare sunt implicate și alte entități, cum ar fi emitentul, operatori de registru, agenți de emisiune, agenți de transfer, depozitari comuni, alte CSD-uri sau alte entități, CSD-ul și entitățile respective adoptă în comun măsuri adecvate de cooperare și schimb de informații, astfel încât integritatea emisiunii să fie menținută.

(3) Într-un sistem de decontare a titlurilor de valoare gestionat de un CSD, nu sunt permise descoperitul de cont (overdraft) pentru titluri de valoare, soldurile debitoare sau crearea de titluri de valoare.

(4) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze măsurile de reconciliere pe care le adoptă un CSD în temeiul alineatelor (1)-(3).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 38

Protecția titlurilor de valoare ale participanților și ale clienților acestora

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, CSD-urile țin o evidență și o contabilitate care să le permită, în orice moment și fără întârziere, să separe în conturile de la CSD titlurile de valoare ale unui participant de cele ale oricărui alt participant și, dacă este cazul, de activele proprii ale CSD-ului.

(2) CSD-urile țin o evidență și o contabilitate care să permită oricărui participant să separe titlurile de valoare proprii de titlurile de valoare ale clienților săi.

(3) CSD-urile țin o evidență și o contabilitate care să permită oricărui participant să dețină într-un singur cont de titluri de valoare titlurile de valoare care aparțin diferiților clienți ai participantului respectiv („segregare de tip omnibus a clienților”).

(4) CSD-urile țin o evidență și o contabilitate care să permită unui participant să separe titlurile de valoare ale oricăruia dintre clienții săi, dacă și astfel cum cere participantul respectiv („segregare individuală a clienților”).

(5) Un participant oferă clienților săi cel puțin alegerea între segregarea de tip omnibus a clienților și segregarea individuală a clienților și îi informează cu privire la costurile și riscurile asociate fiecărei opțiuni.

Cu toate acestea, CSD-urile și participanții la acestea oferă segregarea individuală a clienților pentru cetățenii și rezidenții unui stat membru și persoanele juridice stabilite în statul membru respectiv în cazul în care acest lucru este impus de dreptul intern al statului membru în care au fost constituite titlurile de valoare în versiunea în vigoare la 17 septembrie 2014. Obligația respectivă se aplică atât timp cât dreptul intern nu este modificat sau abrogat, iar obiectivele acestuia sunt încă valabile.

(6) CSD-urile și participanții la acestea fac publice nivelurile de protecție și costurile aferente diferitelor niveluri de segregare pe care le oferă și prestează aceste servicii în condiții comerciale rezonabile. Detaliile diferitelor niveluri de segregare includ o descriere a principalelor implicații juridice ale nivelurilor respective de segregare oferite, inclusiv informații despre legislația în materie de insolvență aplicabilă în jurisdicțiile relevante.

(7) CSD-urile nu folosesc în niciun scop titlurile de valoare care nu le aparțin. Cu toate acestea, CSD-urile pot utiliza titlurile de valoare ale unui participant în cazul în care au obținut consimțământul expres prealabil al participantului respectiv. CSD-urile impun participanților lor să obțină orice acord prealabil necesar de la clienții lor.

Articolul 39

Caracterul definitiv al decontării

(1) CSD-urile se asigură că sistemul de decontare a titlurilor de valoare pe care îl operează oferă o protecție adecvată participanților. Statele membre desemnează și notifică sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de un CSD în conformitate cu procedurile menționate la articolul 2 litera (a) din Directiva 98/26/CE.

(2) Un CSD se asigură că fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează definește momentele pentru introducerea și irevocabilitatea ordinelor de transfer în respectivul sistem de decontare a titlurilor de valoare, în conformitate cu articolele 3 și 5 din Directiva 98/26/CE.

(3) Un CSD face publice normele care reglementează finalitatea transferurilor de titluri de valoare și de fonduri bănești în cadrul unui sistem de decontare a instrumentelor financiare.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile conexiunilor între CSD-uri și fără a aduce atingere articolului 48 alineatul (8).

(5) Un CSD ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că, în conformitate cu normele menționate la alineatul (3), finalitatea transferurilor de titluri de valoare și fonduri bănești menționate la alineatul (3) este realizată fie în timp real, fie pe parcursul unei zile și, în orice caz, nu mai târziu de sfârșitul zilei lucrătoare în care are loc decontarea efectivă.

(6) În cazul în care CSD-ul oferă serviciile menționate la articolul 40 alineatul (2), acesta se asigură că încasările în fonduri bănești rezultate din decontarea titlurilor de valoare sunt disponibile, astfel încât să poată fi utilizate de către beneficiari, cel mai târziu la data preconizată a decontării, până la sfârșitul programului de lucru.

(7) Toate tranzacțiile cu titluri de valoare contra fonduri bănești între participanți direcți la un sistem de decontare a titlurilor de valoare gestionat de un CSD și decontate în sistemul de decontare a titlurilor de valoare respectiv se decontează prin mecanismul LCP (livrare contra plată).

Articolul 40

Decontarea în fonduri bănești

(1) În cazul tranzacțiilor exprimate în moneda țării în care are loc decontarea, CSD-urile decontează plățile în fonduri bănești din sistemele lor de decontare a titlurilor de valoare prin conturi deschise la o bancă centrală care emite moneda relevantă, atunci când această opțiune este practică și disponibilă.

(2) în cazul în care opțiunea decontării în conturi deschise la o bancă centrală, astfel cum se prevede la alineatul (1), nu este practică și disponibilă, un CSD se poate oferi să deconteze plățile în fonduri bănești pentru toate sistemele sale de decontare a titlurilor de valoare, ori pentru o parte din acestea, prin conturi deschise la o instituție de credit sau prin propriile sale conturi. Dacă un CSD se oferă să efectueze decontarea în conturi deschise la o instituție de credit sau prin propriile sale conturi, trebuie să respecte dispozițiile titlului IV.

(3) CSD-urile se asigură că orice informație furnizată participanților la piață în legătură cu riscurile și costurile asociate decontării în conturile instituțiilor de credit sau prin propriile conturi este clară, corectă și neînșelătoare. CSD-urile pun la dispoziție informații suficiente pentru clienți sau clienții potențiali care să le permită acestora să identifice și să evalueze riscurile și costurile asociate decontării în conturile instituțiilor de credit sau prin propriile conturi și furnizează aceste informații la cerere.

Articolul 41

Reguli și proceduri în cazul insolvenței unui participant

(1) Pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare pe care îl gestionează, CSD-urile dispun de reguli și proceduri eficiente și clar definite pentru a gestiona insolvența unuia sau mai multora dintre participanții săi, asigurându-se că pot lua măsuri în timp util pentru a limita pierderile și presiunile asupra lichidității și a continua să își îndeplinească obligațiile.

(2) CSD-urile pun la dispoziția publicului regulile și procedurile relevante pentru situațiile de insolvență.

(3) CSD-urile efectuează împreună cu participanții și alte părți interesate relevante testări și evaluări periodice ale procedurilor lor pentru situațiile de insolvență, pentru a se asigura că acestea sunt practice și eficiente.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, poate emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 4

Cerințe prudențiale

Articolul 42

Cerințe generale

CSD-urile adoptă un cadru riguros de gestionare cuprinzătoare a riscurilor juridice, de afaceri, operaționale și a altor riscuri directe și indirecte, inclusiv măsuri pentru atenuarea fraudelor și a neglijenței.

Articolul 43

Riscuri juridice

(1) În scopul autorizării și al supravegherii, precum și pentru informarea clienților lor, CSD-urile dispun de reguli, proceduri și contracte clare și ușor de înțeles pentru toate sistemele de decontare a titlurilor de valoare pe care le gestionează și pentru toate celelalte servicii pe care le prestează.

(2) CSD-urile își elaborează regulile, procedurile și contractele în așa fel încât acestea să fie aplicabile în toate jurisdicțiile relevante, inclusiv în cazul insolvenței unui participant.

(3) CSD-urile care desfășoară activități în diverse jurisdicții iau toate măsurile rezonabile pentru a identifica și reduce riscurile care decurg din eventualele conflicte de legi între jurisdicții.

Articolul 44

Riscul comercial general

CSD-urile dispun de sisteme de gestionare și control robuste, precum și de instrumente IT pentru a identifica, monitoriza și gestiona riscurile comerciale generale, inclusiv pierderile rezultate din slaba execuție a strategiei de afaceri, fluxurile de fonduri bănești și cheltuielile de exploatare.

*Articolul 45***Riscuri operaționale**

- (1) CSD-urile identifică sursele de riscuri operaționale, atât interne, cât și externe, și reduc la minimum impactul acestora prin utilizarea unor instrumente IT, mecanisme de control și proceduri adecvate, inclusiv pentru toate sistemele de decontare a instrumentelor financiare pe care le gestionează.
- (2) CSD-urile dispun de instrumente IT adecvate, care să asigure un grad ridicat de securitate și fiabilitate operațională, și să aibă o capacitate corespunzătoare. Instrumentele IT tratează în mod adecvat complexitatea, varietatea și tipurile de servicii și activități desfășurate, astfel încât să asigure standarde ridicate de securitate, și integritatea și confidențialitatea informațiilor păstrate.
- (3) Pentru serviciile pe care le prestează, precum și pentru fiecare sistem de decontare a instrumentelor financiare pe care îl gestionează, CSD-urile prevăd, aplică și mențin o politică adecvată de asigurare a continuității activității și un plan de recuperare în caz de dezastru cu scopul de a asigura continuitatea serviciilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor CSD-urilor în cazul unor evenimente care prezintă un risc semnificativ de perturbare a operațiunilor.
- (4) Planul menționat la alineatul (3) prevede reluarea tuturor tranzacțiilor și pozițiilor participanților în momentul perturbării, pentru a permite participanților la un CSD să continue să funcționeze în condiții de siguranță și să efectueze decontarea la data stabilită, inclusiv prin garantarea faptului că sistemele IT esențiale pot relua imediat operațiunile aflate în curs în momentul perturbării. Planul include înființarea unui al doilea amplasament de prelucrare, dotat cu suficiente resurse, capacități și funcționalități și cu resurse umane adecvate.
- (5) CSD-urile planifică și desfășoară un program de teste privind măsurile menționate la alineatele (1)-(4).
- (6) CSD-urile identifică, monitorizează și gestionează riscurile pe care le pot prezenta pentru operațiunile lor participanții principali la sistemele de decontare a titlurilor de valoare pe care le gestionează, precum și furnizorii de servicii și utilități, dar și alte CSD-uri și alte infrastructuri ale piețelor. La cerere, CSD-urile furnizează autorităților competente și relevante informații cu privire la orice astfel de riscuri identificate.

De asemenea, acestea informează autoritatea competentă și autoritățile relevante, fără întârziere, cu privire la orice incident operațional care rezultă din astfel de riscuri.

- (7) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze riscurile operaționale menționate la alineatele (1) și (6), metodele de testare, abordare și reducere la minimum a riscurilor respective, inclusiv politicile de asigurare a continuității activității și planurile de recuperare în caz de dezastru menționate la alineatele (3) și (4), precum și modalitățile de evaluare a acestora.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

*Articolul 46***Politică de investiții**

- (1) CSD-urile își păstrează activele financiare la bănci centrale, instituții de credit autorizate sau CSD-uri autorizate.
- (2) CSD-urile au un acces rapid la activele lor, în caz de necesitate.
- (3) CSD-urile își investesc resursele financiare numai în fonduri bănești sau în instrumente financiare foarte lichide, cu un risc de piață și de credit minim. Investițiile respective trebuie să poată fi lichidate rapid, cu un efect negativ minim asupra prețurilor.

(4) Capitalul unui CSD, inclusiv rezultatul reportat și rezervele sale, care nu este investit în conformitate cu alineatul (3) nu se ia în considerare în sensul articolului 47 alineatul (1).

(5) CSD-urile se asigură că expunerea lor globală la risc față de oricare instituție de credit autorizată sau CSD autorizat în care își păstrează activele financiare se încadrează în limite de concentrare acceptabile.

(6) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu ABE și cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze instrumentele financiare care pot fi considerate foarte lichide, cu un risc de piață și de credit minim, astfel cum sunt menționate la alineatul (3), termenul adecvat în care activele pot fi accesate, astfel cum se menționează la alineatul (2), și limitele de concentrare menționate la alineatul (5). Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare sunt alinierte, dacă este cazul, la standardele tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu articolul 47 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 47

Cerințe de capital

(1) Capitalul, împreună cu rezultatul reportat și rezervele CSD-urilor, este proporțional cu riscurile care decurg din activitățile CSD-urilor. Acesta trebuie să fie în orice moment suficient astfel încât:

- (a) să garanteze că CSD-ul este protejat în mod corespunzător împotriva riscurilor operaționale, juridice, de custodie, de investiții și comerciale, astfel încât să poată continua să presteze serviciile în condiții normale de desfășurare a activității;
- (b) să asigure lichidarea sau restructurarea ordonată a activităților CSD-ului într-un interval de timp adecvat de cel puțin șase luni în diverse scenarii de simulare de criză.

(2) CSD-urile dispun de un plan pentru următoarele:

- (a) atragerea de capitaluri suplimentare, în cazul în care capitalul propriu se apropie de nivelul prevăzut la alineatul (1) sau scade sub acesta;
- (b) asigurarea unei lichidări sau restructurări ordonate a operațiunilor și a serviciilor în cazul în care CSD-ul este în imposibilitatea de a atrage capitaluri noi.

Planul se aprobă de către organul de conducere sau de un comitet adecvat al acestuia și se actualizează periodic. Fiecare actualizare a planului este înaintată autorității competente. Autoritatea competentă poate solicita CSD-ului să ia măsuri suplimentare sau să adopte orice dispoziție alternativă în cazul în care autoritatea competentă consideră că planul CSD-ului este insuficient.

(3) ABE elaborează, în strânsă cooperare cu AEVMP și cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze cerințe privind capitalul, rezultatul reportat și rezervele unui CSD, astfel cum sunt menționate la alineatul (1).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secțiunea 5

Cerințe aplicabile conexiunilor dintre CSD-uri

Articolul 48

Conexiuni între CSD-uri

(1) Înainte de a stabili o conexiune cu alte CSD-uri, și în mod permanent după stabilirea conexiunii între acestea, toate CSD-urile implicate identifică, evaluează, monitorizează și gestionează toate sursele potențiale de riscuri, pentru ele însele și pentru participanți, care decurg din conexiunea respectivă și iau măsuri adecvate pentru reducerea acestor riscuri.

(2) CSD-urile care intenționează să stabilească conexiuni prezintă o cerere de autorizare autorității competente a CSD-ului solicitant, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (1) litera (e), sau informează autoritățile competente și relevante ale CSD-ului solicitant, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (5).

(3) O conexiune asigură o protecție adecvată CSD-urilor conectate și participanților lor, în special în ceea ce privește eventualele credite luate de CSD-uri și riscurile de concentrare și lichiditate care decurg din acordul de conexiune.

O conexiune se bazează pe o înțelegere contractuală adecvată care stabilește drepturile și obligațiile CSD-urilor conectate și, dacă este cazul, ale participanților la CSD-uri. O înțelegere contractuală cu implicații în mai multe jurisdicții prevede în mod clar legislația aplicabilă fiecărui aspect al operațiunilor conexiunii.

(4) În cazul unui transfer provizoriu de titluri de valoare între CSD-uri conectate, se interzice retransferul titlurilor de valoare înainte ca primul transfer să aibă un caracter definitiv.

(5) Un CSD care utilizează o conexiune indirectă sau serviciile unui intermediar pentru a gestiona o conexiune cu un alt CSD măsoară, monitorizează și gestionează riscurile suplimentare care decurg din utilizarea conexiunii indirecte respective sau a serviciilor intermediarului respectiv și ia măsuri adecvate pentru reducerea acestor riscuri.

(6) CSD-urile conectate dispun de proceduri de reconciliere robuste pentru a se asigura că evidențele lor sunt exacte.

(7) Conexiunile dintre CSD-uri permit decontarea LCP a tranzacțiilor dintre participanții la CSD-urile conectate, atunci când acest lucru este practic și fezabil. Motivele detaliate ale eventualelor conexiuni între CSD-uri care nu permit decontări LCP sunt notificate autorităților competente și relevante.

(8) Sistemele de decontare a titlurilor de valoare interoperabile și CSD-urile care utilizează o infrastructură de decontare comună stabilesc momente identice pentru:

(a) înregistrarea ordinilor de transfer în sistem;

(b) irevocabilitatea ordinilor de transfer.

Sistemele de decontare a titlurilor de valoare și CSD-urile menționate la primul paragraf utilizează reguli echivalente privind momentul finalizării transferurilor de titluri de valoare și de fonduri bănești.

(9) Până la 18 septembrie 2019, toate conexiunile interoperabile dintre CSD-urile care își desfășoară activitatea în statele membre sunt, după caz, conexiuni compatibile cu decontările LCP.

(10) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile, astfel cum se prevede la alineatul (3), în care fiecare tip de acord de conexiune prevede o protecție adecvată pentru CSD-urile conectate și participanții lor, în special în cazul în care un CSD intenționează să participe la sistemul de decontare a titlurilor de valoare gestionat de un alt CSD, monitorizarea și gestionarea riscurilor suplimentare menționate la alineatul (5) care decurg din utilizarea serviciilor unor intermediari, metodele de reconciliere menționate la alineatul (6), cazurile în care decontarea LCP prin conexiuni între CSD-uri este practică și fezabilă, astfel cum se prevede la alineatul (7), și metodele de evaluare a acestora.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL III

Accesul la CSD-uri

Secțiunea 1

Accesul emitenților la CSD-uri

Articolul 49

Libertatea de a emite într-un CSD autorizat în Uniune

(1) Un emitent are dreptul să înregistreze titlurile sale de valoare admise la tranzacționare pe piețe reglementate sau prin MTF-uri sau tranzacționate în locuri de tranzacționare în orice CSD stabilit în orice stat membru, sub rezerva respectării de către CSD-ul respectiv a condițiilor menționate la articolul 23.

Fără a aduce atingere dreptului emitentului menționat la primul paragraf, continuă să se aplice dreptul societăților comerciale sau orice alt tip de legislație similar din statul membru în temeiul căruia sunt constituite titlurile de valoare.

Statele membre se asigură că se întocmește o listă a principalelor dispoziții relevante din legislația lor menționată la al doilea paragraf. Autoritățile competente transmit AEVMP lista respectivă până la 18 decembrie 2014. AEVMP publică lista până la 18 ianuarie 2015.

CSD-ul poate percepe, pentru serviciile oferite emitenților, un comision comercial rezonabil calculat prin metoda cost-plus, cu excepția cazului în care cele două părți au convenit altfel.

(2) În cazul în care un emitent transmite o solicitare de înregistrare a titlurilor sale de valoare într-un CSD, acesta din urmă tratează solicitarea respectivă cu promptitudine și într-un mod nediscriminatoriu și oferă un răspuns emitentului solicitant în termen de trei luni.

(3) Un CSD poate refuza să furnizeze servicii unui emitent. Refuzul se poate baza doar pe o evaluare cuprinzătoare a riscurilor sau, dacă CSD-ul respectiv nu prestează serviciile menționate în secțiunea A punctul 1 din anexă, în legătură cu titlurile de valoare constituite în temeiul dreptului societăților comerciale sau al altui tip de legislație similar din statul membru relevant.

(4) Fără a aduce atingere Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Directivei 2006/70/CE a Comisiei ⁽²⁾, în cazul în care un CSD refuză să furnizeze servicii unui emitent, acestuia din urmă i se furnizează, în scris, motivația completă a refuzului.

⁽¹⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

⁽²⁾ Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată (JO L 214, 4.8.2006, p. 29).

În caz de refuz, emitentul solicitant are dreptul să depună o reclamație la autoritatea competentă a CSD-ului care refuză să furnizeze servicii.

Autoritatea competentă a CSD-ului respectiv examinează în mod corespunzător reclamația, evaluând motivația refuzului furnizată de CSD, și îi oferă emitentului un răspuns motivat.

În procesul de evaluare a reclamației, autoritatea competentă a CSD-ului consultă autoritatea competentă din locul de stabilire al emitentului solicitant. În cazul în care autoritatea competentă din locul de stabilire al emitentului solicitant nu este de acord cu rezultatul evaluării, oricare dintre cele două autorități competente poate înainta cazul către AEVMP, care poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care refuzul CSD-ului de a furniza servicii unui emitent este considerat nejustificat, autoritatea competentă responsabilă emite un ordin prin care obligă CSD-ul să furnizeze servicii emitentului solicitant.

(5) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează riscurile care trebuie luate în considerare de CSD-uri atunci când efectuează o evaluare cuprinzătoare a riscurilor și de autoritățile competente care evaluează motivele de refuz în conformitate cu alineatele (3) și (4), precum și elementele procedurii menționate la alineatul (4).

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească formulare standard și modele pentru procedura menționată la alineatul (4).

ABE transmite respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare către Comisie până la 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 2

Accesul reciproc între CSD-uri

Articolul 50

Accesul prin conexiune standard

Un CSD are dreptul să devină participant la un alt CSD și să stabilească o conexiune standard cu CSD-ul respectiv în conformitate cu articolul 33 și cu condiția informării prealabile cu privire la conexiunea cu CSD-ul prevăzute la articolul 19 alineatul (5).

Articolul 51

Accesul prin conexiune personalizată

(1) În cazul în care un CSD solicită unui alt CSD să stabilească o legătură personalizată pentru a avea acces la acesta, CSD-ul care primește solicitarea respectivă respinge o astfel de solicitare doar pe baza unor considerente de risc. Nu respinge o solicitare pe motivul scăderii cotei de piață.

(2) CSD-ul care primește solicitarea poate percepe de la CSD-ul solicitant un comision comercial rezonabil calculat prin metoda cost-plus pentru a pune la dispoziție accesul prin conexiune personalizată, cu excepția cazului în care cele două părți au convenit altfel.

Articolul 52

Procedura aplicabilă conexiunilor dintre CSD-uri

(1) În cazul în care un CSD transmite o solicitare de acces unui alt CSD în temeiul articolelor 50 și 51, acesta din urmă tratează solicitarea respectivă cu promptitudine și oferă un răspuns CSD-ului solicitant în termen de trei luni.

(2) Un CSD poate refuza accesul unui CSD solicitant doar dacă accesul respectiv ar pune în pericol funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare sau ar da naștere unui risc sistemic. Refuzul respectiv se poate baza doar pe o evaluare cuprinzătoare a riscurilor.

În cazul în care un CSD refuză accesul, acesta oferă CSD-ului solicitant motivația completă a refuzului.

În caz de refuz, CSD-ul solicitant are dreptul să depună o reclamație la autoritatea competentă a CSD-ului care a refuzat accesul.

Autoritatea competentă a CSD-ului care primește solicitarea examinează reclamația în mod corespunzător, evaluând motivele refuzului, și oferă CSD-ului solicitant un răspuns motivat.

În procesul de evaluare a reclamației, autoritatea competentă a CSD-ului care primește solicitarea consultă autoritatea competentă a CSD-ului solicitant și autoritatea relevantă a CSD-ului solicitant menționat la articolul 12 alineatul (1) litera (a). În cazul în care una dintre autoritățile competente ale CSD-ului solicitant nu este de acord cu rezultatul evaluării, oricare dintre aceste autorități poate înainta cazul AEVMP, care poate acționa în conformitate cu competențele conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care refuzul CSD-ului de a acorda acces CSD-ului solicitant este considerat nejustificat, autoritatea competentă a CSD-ului care primește solicitarea emite un ordin prin care obligă CSD-ul respectiv să acorde acces CSD-ului solicitant.

(3) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează riscurile care trebuie luate în considerare de către CSD-uri atunci când efectuează o evaluare cuprinzătoare a riscurilor și de către autoritățile competente atunci când evaluează motivele de refuz în conformitate cu alineatul (2), precum și elementele procedurii menționate la alineatul (2).

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească formulare standard și modele pentru procedurile menționate la alineatele (1) și (2).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în termen de 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 3

Accesul reciproc între un CSD și o altă infrastructură de piață

Articolul 53

Accesul reciproc între un CSD și o altă infrastructură de piață

(1) CPC-urile și locurile de tranzacționare furnizează CSD-urilor, la cerere, fluxuri de tranzacții în mod nediscriminatoriu și transparent și, pentru acest serviciu, pot percepe CSD-ului solicitant un comision comercial rezonabil calculat prin metoda cost-plus, cu excepția cazului în care cele două părți au convenit altfel.

CSD-urile oferă CPC-urilor sau locurilor de tranzacționare acces la sistemele sale de decontare a instrumentelor financiare în mod nediscriminatoriu și transparent și, pentru acest serviciu, pot percepe un comision comercial rezonabil calculat prin metoda cost-plus, cu excepția cazului în care cele două părți au convenit altfel.

(2) În cazul în care o parte transmite unei alte părți o solicitare de acces în conformitate cu alineatul (1), solicitarea respectivă este tratată cu promptitudine, iar partea solicitantă primește un răspuns în termen de trei luni.

(3) Partea care a primit solicitarea refuză accesul doar dacă accesul respectiv ar afecta funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare sau ar da naștere unui risc sistemic. Scăderea cotei de piață nu poate fi un motiv pentru respingere.

Partea care refuză accesul oferă părții solicitante în scris motivația completă a refuzului, bazându-se pe o evaluare cuprinzătoare a riscurilor. În caz de refuz, partea solicitantă are dreptul să depună o reclamație la autoritatea competentă a părții care a refuzat accesul.

Autoritatea competentă a părții care primește solicitarea și autoritatea relevantă menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (a) examinează reclamația în mod corespunzător, evaluând motivele refuzului, și oferă părții solicitante un răspuns motivat.

În procesul de evaluare a reclamației, autoritatea competentă a părții care primește solicitarea consultă autoritatea competentă a părții solicitante și autoritatea relevantă menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (a). În cazul în care una dintre autoritățile competente ale părții solicitante nu este de acord cu rezultatul evaluării, autoritatea respectivă poate înainta cazul AEVMP, care poate acționa în conformitate cu competențele conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care refuzul unei părți de a acorda acces este considerat nejustificat, autoritatea competentă responsabilă emite un ordin prin care cere părții respective să acorde acces la serviciile sale în termen de trei luni.

(4) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează riscurile care trebuie luate în considerare de către CSD-uri atunci când efectuează o evaluare cuprinzătoare a riscurilor și de către autoritățile competente atunci când evaluează motivele de refuz în conformitate cu alineatul (3), precum și elementele procedurii menționate la alineatul (3).

AEVMP îi prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească formulare standard și modele pentru procedura menționată la alineatele (2) și (3).

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în termen de 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL IV

FURNIZAREA DE SERVICII AUXILIARE DE TIP BANCAR PENTRU PARTICIPANȚII LA CSD-URI

Articolul 54

Autorizarea și desemnarea pentru furnizarea de servicii auxiliare de tip bancar

(1) CSD-urile nu furnizează ele însele niciunul dintre serviciile auxiliare de tip bancar menționate în secțiunea C din anexă, cu excepția cazului în care obțin o autorizație suplimentară pentru furnizarea acestor servicii în conformitate cu prezentul articol.

(2) Un CSD care intenționează să deconteze operațiunea aferentă fondurilor bănești pentru întregul său sistem de decontare a titlurilor de valoare sau a unei părți a acestuia, în conformitate cu articolul 40 alineatul (2), sau care dorește să presteze oricare dintre serviciile auxiliare de tip bancar menționate la alineatul (1) este autorizat:

(a) să ofere el însuși aceste servicii în condițiile precizate la prezentul articol; sau

(b) să desemneze, în acest scop, una sau mai multe instituții de credit autorizate în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2013/36/UE.

(3) În cazul în care un CSD dorește să presteze oricare dintre serviciile auxiliare de tip bancar în cadrul aceleiași entități juridice care administrează sistemul de decontare a titlurilor de valoare, autorizarea menționată la alineatul (2) se acordă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) CSD-ul este autorizat ca instituție de credit, astfel cum se prevede la articolul 8 din Directiva 2013/36/UE;

(b) CSD-ul îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute la articolul 59 alineatele (1), (3) și (4) și cerințele de supraveghere prevăzute la articolul 60;

(c) autorizarea menționată la litera (a) de la prezentul paragraf este folosită numai pentru furnizarea serviciilor auxiliare de tip bancar prevăzute în secțiunea C din anexă și nu este folosită pentru desfășurarea altor activități;

(d) CSD-ul face obiectul unei cerințe de majorare a capitalului care reflectă riscurile, inclusiv riscurile de credit și de lichiditate, care rezultă din acordarea de credite pe parcursul unei zile ai căror destinatari sunt, printre alții, participanții la un sistem de decontare a titlurilor de valoare sau alți utilizatori ai serviciilor de tip CSD;

(e) CSD-ul în cauză raportează cel puțin o dată pe lună autorității competente și o dată pe an cu ocazia publicării de informații în conformitate cu partea a opta din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu privire la amploarea riscului de lichiditate constatată pe parcursul unei zile și la gestionarea acestuia, în conformitate cu articolul 59 alineatul (4) litera (j) din prezentul regulament; și

(f) CSD-ul în cauză a prezentat autorității competente un plan de recuperare corespunzător care să asigure continuitatea operațiunilor sale de importanță critică, inclusiv în situațiile în care riscul de lichiditate sau de credit se materializează ca urmare a furnizării de servicii auxiliare de tip bancar;

În cazul unor dispoziții contradictorii prevăzute în prezentul regulament, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE, CSD-ul menționat la primul paragraf litera (a) respectă cerințele mai stricte în materie de supraveghere prudencială. Standardele tehnice de reglementare menționate la articolele 47 și 59 din prezentul regulament clarifică cazurile privind dispozițiile contradictorii.

(4) În cazul în care un CSD dorește desemneze o instituție de credit pentru ca să presteze oricare dintre serviciile auxiliare de tip bancar în cadrul unei entități juridice separate, care poate face parte din același grup de întreprinderi controlate în ultimă instanță de o singură întreprindere-mamă, autorizarea menționată la alineatul (2) se acordă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) entitatea juridică separată în cauză este autorizată ca instituție de credit, astfel cum se prevede la articolul 8 din Directiva 2013/36/UE;
- (b) entitatea juridică separată în cauză îndeplinește cerințele prudenciale prevăzute la articolul 59 alineatele (1), (3) și (4) și cerințele de supraveghere prevăzute la articolul 60;
- (c) entitatea juridică separată în cauză nu prestează ea însăși niciunul dintre serviciile de bază menționate în secțiunea A din anexă;
- (d) autorizarea menționată la litera (a) este folosită numai pentru prestarea serviciilor auxiliare de tip bancar prevăzute în secțiunea C din anexă și nu este folosită pentru desfășurarea altor activități;
- (e) entitatea juridică separată face obiectul unei cerințe de majorare a capitalului care reflectă riscurile, inclusiv riscurile de credit și de lichiditate, care rezultă din acordarea de credite pe parcursul unei zile ai căror destinatari sunt, printre alții, participanții la un sistem de decontare a titlurilor de valoare sau alți utilizatori ai serviciilor de tip CSD;
- (f) entitatea juridică separată în cauză raportează cel puțin o dată pe lună autorității competente și o dată pe an cu ocazia publicării de informații în conformitate cu partea a opta din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu privire la amploarea riscului de lichiditate constatat pe parcursul unei zile și la gestionarea acestuia, în conformitate cu articolul 59 alineatul (4) litera (j) din prezentul regulament; și
- (g) entitatea juridică separată în cauză a prezentat autorității competente un plan de recuperare corespunzător care să asigure continuitatea operațiunilor sale de importanță critică, inclusiv în situațiile în care riscul de lichiditate sau de credit se materializează ca urmare a furnizării de servicii auxiliare de tip bancar în cadrul unei entități juridice separate.

(5) Alineatul (4) nu se aplică instituțiilor de credit menționate la alineatul (2) litera (b) care se oferă să deconteze plățile în fonduri bănești pentru o parte din sistemul de decontare a titlurilor de valoare al CSD-ului, dacă valoarea totală a acestor decontări în fonduri bănești efectuate prin conturi deschise la aceste instituții de credit, calculată pe o perioadă de un an, este mai mică de unu la sută din valoarea totală a tuturor tranzacțiilor cu titluri de valoare contra fonduri bănești decontată în registrele CSD-ului și nu depășește o valoare maximă de 2,5 miliarde EUR pe an.

Autoritatea competentă verifică cel puțin o dată pe an faptul că pragul stabilit la primul paragraf este respectat și transmite AEVMP concluziile sale. În cazul în care autoritatea competentă constată că pragul a fost depășit, aceasta obligă CSD-ul în cauză să solicite autorizarea în conformitate cu alineatul (4). CSD-ul în cauză transmite cererea sa de autorizare în termen de șase luni.

(6) Autoritatea competentă poate obliga un CSD să desemneze mai multe instituții de credit sau să desemneze o instituție de credit chiar dacă CSD-ul însuși prestează servicii în conformitate cu alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol, în cazul în care aceasta consideră că expunerea unei singure instituții de credit la concentrarea respectivă de riscuri, conform articolului 59 alineatele (3) și (4), nu este atenuată suficient. Instituțiile de credit desemnate sunt considerate agenți de decontare.

(7) Un CSD autorizat să presteze servicii auxiliare de tip bancar și o instituție de credit desemnată în conformitate cu alineatul (2) litera (b) respectă în orice moment condițiile necesare pentru autorizarea în temeiul prezentului regulament și aduc neîntârziat la cunoștința autorităților competente toate modificările importante care afectează condițiile de autorizare.

(8) ABE elaborează, în strânsă cooperare cu AEVMP și cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a determina majorarea de capital bazată pe riscuri prevăzută la alineatul (3) litera (d) și la alineatul (4) litera (e).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 55

Procedura de acordare și de refuzare a autorizației pentru furnizarea de servicii auxiliare de tip bancar

(1) CSD-ul depune cererea de autorizare pentru desemnarea unei instituții de credit sau pentru furnizarea de servicii auxiliare de tip bancar, în conformitate cu articolul 54, la autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) Cererea conține toate informațiile de care autoritatea competentă are nevoie pentru a se asigura că CSD-ul și, după caz, instituția de credit desemnată au luat, la momentul autorizării, toate măsurile necesare pentru a își îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Cererea este însoțită de un program de operațiuni care să specifice serviciile auxiliare de tip bancar vizate, organizarea structurală a relațiilor dintre CSD și instituția de credit desemnată, după caz, și modul în care CSD-ul respectiv sau, după caz, instituția de credit desemnată intenționează să îndeplinească cerințele prudențiale prevăzute la articolul 59 alineatele (1), (3) și (4) și celelalte condiții prevăzute la articolul 54.

(3) Autoritatea competentă aplică procedura prevăzută la articolul 17 alineatele (3) și (8).

(4) Din momentul în care cererea este considerată completă, autoritatea competentă transmite toate informațiile incluse în cerere autorităților următoare:

(a) autoritățile relevante;

(b) autoritatea competentă menționată la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) autoritățile competente din statele membre în care CSD-ul a creat conexiuni interoperabile cu un alt CSD, cu excepția cazului în care CSD-ul a creat conexiuni interoperabile astfel cum sunt menționate la articolul 19 alineatul (5);

(d) autoritățile competente din statul membru gazdă în care activitățile CSD-ului sunt de importanță semnificativă pentru funcționarea piețelor titlurilor de valoare și pentru protejarea investitorilor, în sensul articolului 24 alineatul (4);

(e) autoritățile competente responsabile pentru supravegherea participanților la CSD care sunt stabiliți în cele trei state membre care au cele mai mari valori de decontări, calculate la nivel colectiv pe parcursul unui an, în cadrul sistemului de decontare a titlurilor de valoare al CSD-ului în cauză;

(f) AEVMP; și

(g) ABE.

(5) Autoritățile menționate la alineatul (4) literele (a)-(e) emit un aviz motivat privind autorizația în termen de 30 de zile de la primirea informațiilor menționate la alineatul (4). În cazul în care autoritatea nu furnizează un aviz în termenul menționat, se consideră că avizul autorității respective este pozitiv.

În cazul în care cel puțin una dintre autoritățile menționate la alineatul (4) literele (a)-(e) emite un aviz motivat negativ, autoritatea competentă care dorește să acorde autorizația transmite autorităților menționate la alineatul (4) literele (a)-(e), în termen de 30 de zile, o decizie motivată ca răspuns la avizul negativ.

În cazul în care, după 30 de zile de la prezentarea deciziei respective, oricare dintre autoritățile menționate la alineatul (4) literele (a)-(e) emite un aviz negativ, iar autoritatea competentă dorește în continuare să acorde autorizația, oricare dintre autoritățile care au emis un aviz negativ pot înainta chestiunea către AEVMP, în vederea acordării de asistență în temeiul articolului 31 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care, după 30 de zile de la sesizarea AEVMP, chestiunea nu este soluționată, autoritatea competentă care dorește să acorde autorizația ia decizia finală și furnizează autorităților menționate la alineatul (4) literele (a)-(e) o explicație detaliată a deciziei sale, în scris.

În cazul în care autoritatea competentă dorește să respingă autorizația, chestiunea nu este înaintată AEVMP.

Avizele negative prezintă în scris motivele complete și detaliate pentru care nu sunt întrunite cerințele prevăzute de prezentul regulament sau de alte dispoziții din dreptul Uniunii.

(6) În cazul în care consideră că autoritatea competentă menționată la alineatul (1) a acordat o autorizație care ar putea să nu fie în conformitate cu dreptul Uniunii, AEVMP acționează în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC și cu ABE, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informațiile pe care CSD-ul trebuie să le furnizeze autorității competente în scopul obținerii autorizațiilor relevante pentru prestarea de servicii de tip bancar auxiliare decontării.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) AEVMP elaborează, în strânsă cooperare cu membrii SEBC și cu ABE, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească formulare standard, modele și proceduri pentru consultarea autorităților menționate la alineatul (4) înainte de acordarea autorizației.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iunie 2015.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 56

Extinderea serviciilor auxiliare de tip bancar

(1) În cazul în care un CSD intenționează să extindă serviciile auxiliare de tip bancar pentru care desemnează o instituție de credit sau pe care le prestează el însuși în conformitate cu articolul 54, acesta formulează o solicitare de extindere autorității competente din statul membru de origine.

- (2) Solicitarea de extindere face obiectul procedurii prevăzute la articolul 55.

Articolul 57

Retragerea autorizației

(1) Fără a aduce atingere eventualelor acțiuni sau măsuri de remediere prevăzute la titlul V, autoritatea competentă din statul membru de origine al CSD-ului retrage autorizațiile menționate la articolul 54 în oricare dintre următoarele situații:

- (a) când CSD-ul nu folosește autorizația timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizație sau când instituția de credit desemnată nu a prestat niciun serviciu și nu a desfășurat nicio activitate în ultimele șase luni;
- (b) când un CSD a obținut autorizația prin declarații false sau alte mijloace ilicite;
- (c) când CSD-ul sau instituția de credit desemnată nu mai îndeplinesc condițiile în care a fost acordată autorizația și nu au luat măsurile de remediere solicitate de autoritatea competentă în intervalul de timp stabilit;
- (d) când CSD-ul sau instituția de credit desemnată încalcă grav și în mod repetat cerințele prevăzute în prezentul regulament.

(2) De îndată ce ia cunoștință de una dintre situațiile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă consultă imediat autoritățile prevăzute la articolul 55 alineatul (4) cu privire la necesitatea retragerii autorizației.

(3) AEVMP, orice autoritate relevantă prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (a) și orice autoritate menționată la articolul 60 alineatul (1) sau, respectiv, autoritățile menționate la articolul 55 alineatul (4) pot solicita în orice moment autorității competente din statul membru de origine al CSD-ului să examineze dacă CSD-ul și, după caz, instituția de credit desemnată îndeplinesc în continuare condițiile în baza cărora a fost acordată autorizația.

(4) Autoritatea competentă poate limita retragerea la un anumit serviciu, o anumită activitate sau un anumit instrument financiar.

(5) CSD-ul și instituția de credit desemnată stabilesc, pun în aplicare și mențin o procedură adecvată care să asigure decontarea și transferarea rapide și ordonate ale activelor clienților și participanților către un alt agent de decontare în cazul retragerii autorizației astfel cum se prevede la alineatul (1).

Articolul 58

Registrul CSD-ului

(1) Deciziile luate de autoritățile competente în temeiul articolelor 54, 56 și 57 se notifică AEVMP.

(2) AEVMP introduce în registru, pe care trebuie să îl pună la dispoziție pe site-ul său internet specific, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), informațiile următoare:

(a) denumirea fiecărui CSD care a făcut obiectul unei decizii adoptate în conformitate cu articolele 54, 56 și 57;

(b) numele fiecărei instituții de credit desemnate;

(c) lista serviciilor auxiliare de tip bancar pe care o instituție de credit desemnată sau un CSD autorizat în conformitate cu articolul 54 este autorizat(ă) să le furnizeze participanților la CSD.

(3) Autoritățile competente informează AEVMP cu privire la entitățile care furnizează servicii auxiliare de tip bancar în conformitate cu cerințele legislației naționale până la 16 decembrie 2014.

Articolul 59

Cerințe prudențiale aplicabile instituțiilor de credit sau CSD-urilor autorizate să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar

(1) O instituție de credit desemnată în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) sau un CSD autorizat în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar furnizează numai serviciile prevăzute la secțiunea C din anexă care fac obiectul autorizației.

(2) O instituție de credit desemnată în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) sau un CSD autorizat în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar respectă orice legislație prezentă sau viitoare aplicabilă instituțiilor de credit.

(3) O instituție de credit desemnată în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) sau un CSD autorizat în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar îndeplinesc următoarele cerințe prudențiale specifice riscurilor de credit legate de aceste servicii, pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare:

- (a) să stabilească un cadru robust pentru gestionarea riscurilor de credit corespunzătoare;
- (b) să identifice sursele acestor riscuri de credit, să măsoare și să monitorizeze în mod frecvent și regulat expunerile la riscul de credit corespunzătoare și să utilizeze instrumente adecvate de gestionare a riscurilor pentru a controla aceste riscuri;
- (c) să acopere pe deplin expunerile la riscul de credit corespunzătoare față de participanții debitori individuali, utilizând garanții și alte resurse financiare echivalente;
- (d) în cazul în care, pentru gestionarea riscului de credit corespunzător, se utilizează garanții, să accepte garanții foarte lichide cu un risc de credit și de piață minim; în anumite situații, poate să utilizeze alte tipuri de garanții dacă se aplică o marjă (*haircut*) corespunzătoare;
- (e) să stabilească și să aplice în mod adecvat marje (*haircuts*) și limite de concentrare prudente pentru valoarea garanțiilor constituite pentru a acoperi expunerile la riscul de credit menționate la litera (c), ținând cont de obiectivele asigurării faptului că garanțiile pot fi lichidate rapid, fără efecte negative semnificative asupra prețurilor;
- (f) să stabilească limite pentru expunerile la riscul de credit corespunzătoare;
- (g) să analizeze și să planifice modul de abordare a eventualelor expuneri reziduale la riscul de credit, să adopte reguli și proceduri pentru aplicarea acestor planuri;
- (h) să nu furnizeze credit decât participanților care au conturi de fonduri bănești deschise la ele;
- (i) să prevadă proceduri eficiente de rambursare a creditului pe parcursul unei zile (*intraday*) și să descurajeze creditul overnight prin aplicarea unor dobânzi penalizatoare care să acționeze ca un mecanism disuasiv eficient.

(4) O instituție de credit desemnată în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) sau un CSD autorizat în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar îndeplinesc următoarele cerințe prudențiale specifice riscurilor de lichiditate legate de aceste servicii, pentru fiecare sistem de decontare a titlurilor de valoare:

- (a) să dispună de un cadru robust și de instrumente de măsurare, monitorizare și gestionare a riscurilor lor de lichiditate, inclusiv a riscurilor de lichiditate pe parcursul unei zile, pentru fiecare monedă a sistemului de decontare a titlurilor de valoare pentru care acționează ca agent de decontare;

- (b) să măsoare și să monitorizeze în mod continuu și în timp util, și cel puțin în fiecare zi, nevoile sale de lichiditate și nivelul activelor lichide pe care le deține; în acest sens, stabilește valoarea activelor lichide disponibile luând în considerare marjele (*haircuts*) corespunzătoare ale acestor active;
- (c) să dețină suficiente resurse lichide în toate monedele relevante în vederea furnizării rapide a serviciilor de decontare într-o gamă largă de potențiale scenarii de simulare de criză incluzând, dar fără a se limita la acesta, riscul de lichiditate generat de intrarea în insolvență a cel puțin unuia dintre participanți, inclusiv a întreprinderilor-mamă și a filialelor acestora, față de care are cele mai mari expuneri;
- (d) să reducă riscurile de lichiditate corespunzătoare cu ajutorul unor resurse lichide calificate în fiecare monedă, precum fondurile bănești deținute la banca centrală de emisiune și la alte instituții financiare solvabile, linii de credit angajate sau alte mecanisme similare și garanții foarte lichide sau investiții care sunt imediat disponibile și convertibile în fonduri bănești cu mecanisme de finanțare convenite în prealabil și extrem de fiabile, chiar și în condiții de piață extreme, dar plauzibile. Instituția de credit sau CSD-ul identifică, măsoară și monitorizează riscul de lichiditate pe care îl generează diferitele instituții financiare utilizate pentru gestionarea riscurilor sale de lichiditate;
- (e) ori de câte ori se utilizează mecanisme de finanțare convenite în prealabil, să selecteze ca furnizori de lichidități numai instituții financiare solvabile; să stabilească și să aplice limite de concentrare adecvate pentru fiecare dintre furnizorii de lichidități corespunzători, inclusiv întreprinderea-mamă și filialele;
- (f) să determine și să verifice dacă resursele aferente sunt suficiente, prin simulări de criză regulate și riguroase;
- (g) să analizeze și să planifice modul de abordare a eventualelor lipse de lichidități neprevăzute și potențial neacoperite și să adopte reguli și proceduri pentru punerea în aplicare a acestor planuri;
- (h) fără a aduce atingere normelor de eligibilitate ale băncii centrale, să aibă acces la conturile deschise la băncile centrale și la alte servicii ale băncii centrale pentru a își îmbunătăți gestionarea riscurilor sale de lichiditate, iar instituțiile de credit din Uniune să depună soldurile de fonduri bănești corespunzătoare în conturi special deschise la băncile centrale de emisiune din Uniune, atunci când această opțiune este practică și disponibilă;
- (i) să dețină mecanisme convenite în prealabil și extrem de fiabile pentru a asigura faptul că poate lichida rapid garanția care i-a fost furnizată de un client în insolvență;
- (j) să prezinte rapoarte periodice autorităților menționate la articolul 60 alineatul (1) și să publice informații cu privire la modul în care măsoară, monitorizează și gestionează riscurile sale de lichiditate, inclusiv riscurile de lichiditate pe parcursul unei zile (*intraday*).
- (5) ABE elaborează, în strânsă cooperare cu AEVMP și cu membrii SEBC, proiecte de standarde tehnice de reglementare care să furnizeze detalii suplimentare privind cadrele și instrumentele de monitorizare, măsurare, gestionare și raportare și publicare a informațiilor privind riscurile de credit și de lichiditate, inclusiv cele care sunt generate pe parcursul unei zile, astfel cum sunt menționate la alineatele (3) și (4). Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare sunt aliniate, dacă este cazul, la standardele tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iunie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

*Articolul 60***Supravegherea instituțiilor de credit desemnate și a CSD-urilor autorizate să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar**

(1) Fără a aduce atingere articolelor 17 și 22 din prezentul regulament, autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt responsabile cu autorizarea ca instituții de credit a instituțiilor de credit desemnate și a CSD-urilor autorizate în temeiul prezentului regulament să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar, precum și cu supravegherea acestora ca instituții de credit, în condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva 2013/36/UE.

Autoritățile competente menționate la primul paragraf sunt, de asemenea, responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit desemnate și a CSD-urilor menționate la paragraful respectiv în ceea ce privește respectarea de către acestea a cerințelor prudențiale menționate la articolul 59 din prezentul regulament.

Autoritatea competentă menționată la primul paragraf examinează periodic, cel puțin o dată pe an, dacă instituția de credit desemnată sau CSD-ul autorizat să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar respectă articolul 59 și informează autoritatea competentă a CSD-ului care, la rândul său, informează autoritățile menționate la articolul 55 alineatul (4) cu privire la rezultatele supravegherii sale în temeiul prezentului alineat, inclusiv în ceea ce privește eventualele măsuri de remediere sau sancțiuni.

(2) După consultarea autorității competente menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a CSD-ului revizuieste și evaluează cel puțin o dată pe an:

(a) în cazul menționat la articolul 54 alineatul (2) litera (b), dacă toate acordurile necesare între instituțiile de credit desemnate și CSD le permit acestora să își îndeplinească obligațiile prevăzute în prezentul regulament;

(b) în cazurile menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (a), dacă dispozițiile privind autorizația pentru furnizarea de servicii auxiliare de tip bancar permit CSD-ului să îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Autoritatea competentă a CSD-ului informează periodic, cel puțin o dată pe an, autoritățile menționate la articolul 55 alineatul (4) cu privire la rezultatele examinării și evaluării menționate la prezentul alineat, inclusiv la eventualele măsuri de remediere sau sancțiuni.

În cazul în care CSD-urile desemnează instituții de credit autorizate în conformitate cu articolul 54, în vederea protejării participanților la sistemele de decontare a titlurilor de valoare pe care le gestionează, CSD-urile se asigură că instituțiile de credit pe care le desemnează le oferă acces la toate informațiile necesare în sensul prezentului regulament și raportează orice încălcare a acestuia autorității competente a CSD-ului și autorităților competente menționate la alineatul (1).

(3) Pentru a asigura, în cadrul Uniunii, o supraveghere coerentă, eficientă și eficace a instituțiilor de credit și a CSD-urilor autorizate să furnizeze servicii auxiliare de tip bancar, ABE poate emite, în strânsă cooperare cu AEVMP și cu membrii SEBC, orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

TITLUL V

SANCTIUNI*Articolul 61***Sanctiuni administrative și alte măsuri**

(1) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și a impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme și asigură că autoritățile lor competente pot impune sancțiunile administrative și alte măsuri aplicabile în circumstanțele definite la articolul 63 persoanelor responsabile de încălcări ale dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste măsuri și sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile și măsurile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.

Până la 18 septembrie 2016, statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiunile administrative în conformitate cu primul paragraf în cazul în care încălcările menționate la paragraful menționat fac deja obiectul sancțiunilor penale în dreptul lor intern. În acest caz, statele membre notifică în detaliu Comisiei și AEVMP normele de drept penal relevante.

Până la 18 septembrie 2016, statele membre transmit Comisiei și AEVMP normele menționate la primul paragraf. Statele membre înștiințează fără întârzieri nejustificate Comisia și AEVMP cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Autoritățile competente sunt în măsură să aplice sancțiuni administrative și alte măsuri CSD-urilor, instituțiilor de credit desemnate și, sub rezerva condițiilor stabilite în dreptul intern în domeniile nearmonizate de prezentul regulament, membrilor organelor de conducere ale acestora și oricăror alte persoane care controlează efectiv activitatea lor, precum și oricărei alte persoane juridice sau fizice care, în conformitate cu dreptul intern, este considerată răspunzătoare de o încălcare.

(3) În exercitarea competențelor de a impune sancțiuni în circumstanțele definite la articolul 63, autoritățile competente cooperează strâns pentru a se asigura că sancțiunile și alte măsuri administrative conduc la obținerea rezultatelor vizate de prezentul regulament și își coordonează acțiunile pentru a evita orice situație de dublare sau de suprapunere în aplicarea sancțiunilor administrative și a altor măsuri în cazurile transfrontaliere în conformitate cu articolul 14.

(4) În cazul în care statele membre au ales, în conformitate cu alineatul (1), să prevadă sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la articolul 63, ele se asigură că sunt adoptate măsurile corespunzătoare pentru ca autoritățile competente să aibă toate competențele necesare pentru a coopera cu autoritățile judiciare din aria lor de competență teritorială pentru a primi informații specifice în legătură cu anchete sau acțiuni penale inițiate pentru posibile încălcări ale prezentului regulament și oferă același tip de informații altor autorități competente și AEVMP pentru a își îndeplini obligațiile de a coopera între ele și cu AEVMP în sensul prezentului regulament.

(5) Autoritățile competente pot, de asemenea, coopera cu autoritățile competente ale altor state membre în legătură cu facilitarea recuperării sancțiunilor pecuniare.

(6) Statele membre furnizează anual AEVMP informații agregate cu privire la toate sancțiunile și alte măsuri impuse în conformitate cu alineatul (1). AEVMP publică aceste informații într-un raport anual.

În cazul în care statele membre au ales, în conformitate cu alineatul (1), să prevadă sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la articolul 63, autoritățile lor competente furnizează AEVMP anual date cu caracter anonim și agregat cu privire la toate anchetele penale realizate și la sancțiunile penale impuse. AEVMP publică informațiile privind sancțiunile penale impuse într-un raport anual.

(7) În cazul în care a făcut publică o sancțiune administrativă sau o altă măsură administrativă ori o sancțiune penală, autoritatea competentă raportează în același timp acest lucru către AEVMP.

(8) Autoritățile competente își exercită funcțiile și competențele conform cadrelor lor naționale:

(a) în mod direct;

(b) în colaborare cu alte autorități;

(c) sub responsabilitatea lor prin delegare către entități cărora sarcinile le-au fost delegate în conformitate cu prezentul regulament; sau

(d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

Articolul 62

Publicarea deciziilor

(1) Statele membre asigură faptul că autoritățile competente publică pe site-ul lor internet oficial orice decizie de impunere a unei sancțiuni administrative sau a altei măsuri pentru o încălcare a prezentului regulament, fără întârzieri nejustificate, după informarea persoanei sancționate cu privire la decizia respectivă. Publicarea include cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice sancționate.

În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau altă măsură face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare relevante sau a altor autorități relevante, autoritățile competente publică totodată, fără întârzieri nejustificate, informații privind statutul căii de atac și rezultatul acesteia pe site-ul lor internet oficial. Mai mult, orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau măsuri este, de asemenea, publicată.

În cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, statele membre se asigură că autoritățile competente acționează în unul dintre următoarele moduri:

- (a) amână publicarea deciziei de impunere a sancțiunii sau a altei măsuri până în momentul în care motivele nepublicării încetează să fie valabile;
- (b) publică decizia de impunere a sancțiunii sau a altei măsuri cu titlu anonim într-un mod care să fie conform cu dreptul intern, cu condiția ca publicarea cu titlu anonim să asigure o protecție eficace a datelor cu caracter personal;
- (c) nu publică deloc decizia de a impune o sancțiune sau altă măsură, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) de mai sus sunt considerate insuficiente pentru a garanta:
 - (i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;
 - (ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

În cazul unei decizii de publicare a sancțiunii sau a altei măsuri cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată pe o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că în cursul perioadei respective motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim vor înceta să fie valabile.

Autoritățile competente informează AEVMP în legătură cu toate sancțiunile administrative impuse, dar nepublicate, în conformitate cu al treilea paragraf litera (c), inclusiv orice cale de atac la care se recurge împotriva acestora, precum și rezultatul respectivelor căi de atac. Statele membre se asigură că autoritățile competente primesc informațiile și hotărârea finală în legătură cu orice sancțiune penală impusă și o transmit AEVMP. AEVMP menține o bază de date centralizată a sancțiunilor care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Respectiva bază de date poate fi accesată numai de autoritățile competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.

(2) Autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în temeiul prezentului articol este menținută pe site-ul lor internet oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate sunt menținute pe site-ul internet oficial al autorității competente numai pe perioada necesară în temeiul normelor aplicabile privind protecția datelor.

Articolul 63

Sanționarea încălcărilor

- (1) Prezentul articol se aplică următoarelor dispoziții din prezentul regulament:
- (a) furnizarea serviciilor prevăzute în secțiunile A, B și C din anexă, cu încălcarea articolelor 16, 25 și 54;
 - (b) obținerea autorizațiilor prevăzute la articolele 16 și 54 prin declarații false sau prin orice alt mijloc ilicit, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (1) litera (b) și la articolul 57 alineatul (1) litera (b);
 - (c) nedeținerea de către CSD-uri a capitalului necesar, cu încălcarea articolului 47 alineatul (1);
 - (d) nerespectarea de către CSD-uri a cerințelor organizatorice, cu încălcarea articolelor 26-30;
 - (e) nerespectarea de către CSD-uri a normelor de conduită, cu încălcarea articolelor 32-35;
 - (f) nerespectarea de către CSD-uri a cerințelor aplicabile serviciilor specifice CSD-urilor, cu încălcarea articolelor 37-41;
 - (g) nerespectarea de către CSD-uri a cerințelor prudențiale, cu încălcarea articolelor 43-47;
 - (h) nerespectarea de către CSD-uri a cerințelor aplicabile conexiunilor dintre CSD-uri, cu încălcarea articolului 48;
 - (i) refuzul abuziv al CSD-urilor de a acorda diverse tipuri de acces, cu încălcarea articolelor 49-53;
 - (j) nerespectarea de către instituțiile de credit desemnate a cerințelor prudențiale specifice legate de riscurile de credit, cu încălcarea articolului 59 alineatul (3);
 - (k) nerespectarea de către instituțiile de credit desemnate a cerințelor prudențiale specifice legate de riscurile de lichiditate, cu încălcarea articolului 59 alineatul (4).
- (2) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere ale autorităților competente, cel puțin în cazul unei încălcări prevăzute la prezentul articol, autoritățile competente au, în conformitate cu dreptul intern, competența de a aplica cel puțin următoarele sancțiuni și alte măsuri administrative:
- (a) o declarație publică în care se indică persoana responsabilă de încălcare și natura încălcării, în conformitate cu articolul 62;
 - (b) un ordin prin care se solicită persoanei responsabile de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;
 - (c) retragerea autorizațiilor acordate în temeiul articolului 16 sau 54, în conformitate cu articolul 20 sau 57;
 - (d) sancționarea oricărui membru al organului de conducere al instituției sau a oricărei alte persoane fizice considerate responsabile prin interzicerea temporară sau, în cazul unor încălcări grave repetate, interzicerea permanentă a exercitării unor funcții de conducere în cadrul instituției;
 - (e) sancțiuni pecuniare administrative maxime în quantum de cel puțin de două ori quantumul profitului obținut ca rezultat al unei încălcări, atunci când quantumul respectiv poate fi stabilit;

- (f) în cazul persoanelor fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 5 milioane EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb de la data adoptării prezentului regulament;
- (g) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 20 de milioane EUR sau de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice conform ultimelor conturi disponibile aprobate de organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform directivelor contabile relevante, pe baza ultimei situații disponibile a conturilor consolidate, aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă principale.
- (3) Autoritățile competente pot avea și alte competențe de sancționare, pe lângă cele menționate la alineatul (2), și pot prevedea un nivel mai ridicat al sancțiunilor pecuniare administrative decât cel stabilit la respectivul alineat.

Articolul 64

Aplicarea efectivă a sancțiunilor

Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative sau a altor măsuri, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei responsabile de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanei responsabile de încălcare, indicată de exemplu de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual al persoanei fizice responsabile;
- (d) valoarea profiturilor acumulate, a pierderilor evitate de către persoana responsabilă de încălcare sau a pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;
- (e) măsura în care persoana responsabilă de încălcare cooperează cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a reține profitul obținut sau valoarea pierderilor evitate de persoana respectivă;
- (f) încălcări comise anterior de persoana responsabilă de încălcare.

Articolul 65

Raportarea încălcărilor

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente instituie mecanisme eficiente prin care să se încurajeze raportarea încălcărilor potențiale sau reale ale prezentului regulament către autoritățile competente.
- (2) Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:
- (a) proceduri specifice de primire și investigare a rapoartelor privind încălcările potențiale sau reale și măsurile luate ca reacție la acestea, inclusiv stabilirea de canale de comunicare sigure pentru asemenea rapoarte;
- (b) protecție adecvată pentru angajații instituțiilor care raportează încălcări potențiale sau reale comise în cadrul instituției, cel puțin împotriva represaliilor, discriminării sau altor tipuri de tratament inechitabil;
- (c) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcările potențiale sau reale, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de o încălcare, în conformitate cu principiile stabilite în Directiva 95/46/CE;

- (d) protecția identității atât a persoanei care raportează încălcările, cât și a persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în toate etapele procedurilor, cu excepția cazului în care o astfel de dezvăluire este impusă de dreptul intern în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.
- (3) Statele membre impun instituțiilor să dețină proceduri adecvate privind raportarea de către angajați a încălcărilor reale sau potențiale, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și autonom.

Un astfel de canal poate fi furnizat și prin dispoziții prevăzute de partenerii sociali. Se aplică măsurile de protecție menționate la alineatul (2) literele (b), (c) și (d).

Articolul 66

Dreptul la o cale de atac

Statele membre se asigură că deciziile și măsurile adoptate în temeiul prezentului regulament sunt justificate în mod corespunzător și pot face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești. Dreptul de o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești se aplică în situația în care nu se ia nicio decizie în termen de șase luni de la prezentarea unei cereri de autorizare care conține toate informațiile necesare potrivit dispozițiilor în vigoare.

TITLUL VI

DELEGAREA DE COMPETENȚE, COMPETENȚE DE EXECUTARE, DISPOZIȚII TRANZITORII, DE MODIFICARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 67

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (2), articolul 7 alineatul (14) și articolul 24 alineatul (7) se conferă Comisiei pe durată nedeterminată, de la 17 septembrie 2014.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (2), articolul 7 alineatul (14) și articolul 24 alineatul (7) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (2), articolului 7 alineatul (14) și articolului 24 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 68

Procedura comitetelor

- (1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei⁽¹⁾. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Decizia 2001/528/CE a Comisiei din 6 iunie 2001 de instituire a Comitetului European pentru valori mobiliare (JO L 191, 13.7.2001, p. 45).

*Articolul 69***Dispoziții tranzitorii**

- (1) Autoritățile competente comunică AEVMP instituțiile care funcționează ca CSD-uri până la 16 decembrie 2014.
- (2) CSD-urile solicită toate autorizațiile care sunt necesare în scopurile prezentului regulament și notifică conexiunile relevante dintre CSD-uri în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a tuturor standardelor tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolelor 17, 26, 45, 47 și 48 și, atunci când este cazul, al articolelor 55 și 59.
- (3) În termen de șase luni de la ultima dintre datele intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolelor 12, 17, 25, 26, 45, 47 și 48 și, atunci când este cazul, al articolelor 55 și 59 sau a deciziei de punere în aplicare menționate la articolul 25 alineatul (9), un CSD dintr-o țară terță solicită recunoașterea din partea AEVMP, în cazul în care intenționează să furnizeze servicii în baza articolului 25.
- (4) Până la adoptarea unei decizii în temeiul prezentului regulament cu privire la autorizarea sau recunoașterea CSD-urilor și a activităților lor, inclusiv a conexiunilor dintre CSD-uri, normele naționale din fiecare țară cu privire la autorizarea și recunoașterea CSD-urilor se aplică în continuare.
- (5) CSD-urile gestionate de entitățile menționate la articolul 1 alineatul (4) respectă cerințele prezentului regulament în termen de un an de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (2).

*Articolul 70***Modificarea Directivei 98/26/CE**

Directiva 98/26/CE se modifică după cum urmează:

1. A treia liniuță de la articolul 2 litera (a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„— desemnat ca sistem, fără a aduce atingere altor condiții mai stricte cu aplicare generală stabilite de legislația națională, și notificat Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe de către statul membru a cărui lege este aplicabilă, după ce statul membru respectiv se asigură că normele care reglementează sistemul sunt adecvate.”

2. La articolul 11 se adaugă următorul alineat:

„(3) Până la 18 martie 2015, statele membre adoptă, publică și comunică Comisiei măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor articolului 2 litera (a) primul paragraf a treia liniuță.”

*Articolul 71***Modificarea Directivei 2014/65/UE**

Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera (o) se înlocuiește cu următorul text:

„(o) CDS-uri cu excepția celor prevăzute la articolul 73 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).”

2. La articolul 4 alineatul (1) se introduce următorul punct:

„64. «depozitar central de titluri de valoare» sau «CSD» înseamnă depozitari centrale de titluri de valoare astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014.”

3. În anexa I secțiunea B, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Păstrarea și administrarea instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și serviciile auxiliare, precum gestionarea fondurilor bănești/garanțiilor și excluzând furnizarea și administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt («serviciu de administrare centralizată») menționat în secțiunea A punctul 2 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 909/2014.”

Articolul 72

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 236/2012

Articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 se elimină.

Articolul 73

Aplicarea Directivei 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 600/2014

CSD-urile autorizate în conformitate cu articolul 16 din prezentul regulament nu necesită autorizare în temeiul Directivei 2014/65/UE în vederea furnizării serviciilor menționate explicit în secțiunile A și B din anexa la prezentul regulament.

În cazul în care un CSD autorizat în conformitate cu articolul 16 din prezentul regulament furnizează unul sau mai multe servicii de investiții sau desfășoară una sau mai multe activități de investiții pe lângă furnizarea serviciilor menționate explicit în secțiunile A și B din anexa la prezentul regulament, se aplică Directiva 2014/65/UE, cu excepția articolelor 5-8, a articolului 9 alineatele (1), (2), (4), (5) și (6) și a articolelor 10-13, și Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Articolul 74

Rapoarte

(1) AEVMP, în cooperare cu ABE și autoritățile competente și autoritățile relevante, transmite Comisiei rapoarte anuale cuprinzând evaluări ale tendințelor, ale riscurilor potențiale și ale vulnerabilităților, precum și, acolo unde este cazul, recomandări de măsuri preventive sau de remediere pentru piețele de servicii care fac obiectul prezentului regulament. Rapoartele în cauză cuprind cel puțin o evaluare a următoarelor aspecte:

- (a) eficiența decontării în cazul operațiunilor interne și transfrontaliere pentru fiecare stat membru, pe baza numărului și a volumului de cazuri de neexecutare a decontării, a cuantumului sancțiunilor menționate la articolul 7 alineatul (2), a numărului și volumului de tranzacții de cumpărare impusă menționate la articolul 7 alineatele (3) și (4) și a oricăror alte criterii relevante;
- (b) caracterul adecvat al sancțiunilor aplicate pentru cazurile de neexecutare a decontării, în special necesitatea unei flexibilități suplimentare cu privire la sancțiunile pentru cazurile de neexecutare a decontării legate de instrumentele financiare nelichide menționate la articolul 7 alineatul (4).
- (c) cuantificarea decontărilor care nu au loc în sistemele de decontare a instrumentelor financiare gestionate de CSD-uri, în funcție de numărul și volumul tranzacțiilor pe baza informațiilor primite în temeiul articolului 9 și de orice alt criteriu relevant;
- (d) furnizarea transfrontalieră a serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, pe baza numărului și a tipurilor de conexiuni dintre CSD-uri, a numărului de participanți străini la sistemele de decontare a titlurilor de valoare gestionate de CSD-uri, a numărului și volumului de tranzacții în care sunt implicați astfel de participanți, a numărului de emitenți străini care își înregistrează titlurile de valoare într-un CSD în conformitate cu articolul 49 și a oricăror alte criterii relevante;

- (e) gestionarea solicitărilor de acces prevăzute la articolele 49, 52 și 53, pentru a identifica motivele respingerii solicitărilor de acces de către CSD-uri, CPC-uri și locurile de tranzacționare, eventualele tendințe ale acestor respingeri și mijloacele prin care riscurile identificate ar putea fi atenuate în viitor, astfel încât să se permită acordarea accesului, precum și orice alt obstacol semnificativ din calea concurenței în materie de servicii financiare de post-tranzacționare.
 - (f) gestionarea cererilor prezentate în conformitate cu procedurile menționate la articolul 23 alineatele (3)-(7) și la articolul 25 alineatele (4)-(10);
 - (g) dacă este cazul, rezultatele procesului de evaluare *inter pares* a supravegherii transfrontaliere prevăzut la articolul 24 alineatul (6) și în ce măsură frecvența acestor evaluări ar putea fi redusă în viitor, precizându-se inclusiv dacă aceste rezultate indică necesitatea unor colegii de supraveghere mai formale;
 - (h) aplicarea normelor privind răspunderea civilă ale statelor membre cu privire la pierderile care pot fi atribuite CSD-urilor;
 - (i) procedurile și condițiile în care CSD-urile au fost autorizate să desemneze instituțiile de credit sau să presteze ele însele servicii auxiliare de tip bancar în conformitate cu articolele 54 și 55, inclusiv o evaluare a efectelor pe care o astfel de dispoziție le-ar putea avea asupra stabilității financiare și a concurenței în materie de servicii de decontare și servicii auxiliare de tip bancar în Uniune;
 - (j) aplicarea normelor menționate la articolul 38 privind protecția titlurilor de valoare ale participanților și ale clienților lor, în special a celor prevăzute la articolul 38 alineatul (5);
 - (k) aplicarea sancțiunilor și, în special, nevoia continuării armonizării sancțiunilor administrative stabilite pentru încălcarea cerințelor din prezentul regulament.
- (2) Rapoartele menționate la alineatul (1), care acoperă un an calendaristic, se transmit Comisiei înainte de 30 aprilie din anul calendaristic următor.

Articolul 75

Revizuire

Până la 18 septembrie 2019, Comisia revizuieste și pregătește un raport general cu privire la prezentul regulament. Acest raport evaluează, în special, aspectele menționate la articolul 74 alineatul (1) literele (a)-(k), dacă există alte obstacole semnificative în calea concurenței în ceea ce privește serviciile acoperite de prezentul regulament care sunt insuficient abordate și necesitatea potențială de adoptare a unor măsuri suplimentare de limitare a impactului falimentului CSD-urilor asupra contribuabililor. Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.

Articolul 76

Intrare în vigoare și aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Articolul 3 alineatul (1) se aplică de la 1 ianuarie 2023 titlurilor de valoare transferabile emise după data menționată, iar de la 1 ianuarie 2025 tuturor titlurilor de valoare transferabile.
- (3) Articolul 5 alineatul (2) se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Prin derogare de la primul paragraf din prezentul alineat, în cazul unui loc de tranzacționare care are acces la un CSD menționat la articolul 30 alineatul (5), articolul 5 alineatul (2) se aplică cu cel puțin șase luni înainte ca un astfel de CSD să externalizeze activitățile sale entităților publice relevante, și în orice caz de la 1 ianuarie 2016.

(4) Măsurile de disciplină în materie de decontare menționate la articolul 6 alineatele (1)-(4) se aplică de la data de intrare în vigoare a actului delegat adoptat de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(5) Măsurile de disciplină în materie de decontare menționate la articolul 7 alineatele (1)-(13) și modificarea prevăzută la articolul 72 se aplică de la data de intrare în vigoare a actului delegat adoptat de către Comisie în conformitate cu articolul 7 alineatul (15).

Un MTF care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE este reglementat de articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf din prezentul regulament:

(a) până la stabilirea definitivă a punerii sale în aplicare pentru înregistrarea în temeiul articolului 33 din Directiva 2014/65/UE; sau

(b) până la 13 iunie 2017, dacă un MTF nu cerut înregistrarea în temeiul articolului 33 din Directiva 2014/65/UE.

(6) Măsurile de disciplină în materie de decontare menționate la articolul 9 alineatul (1) se aplică de la data de intrare în vigoare a actului de punere în aplicare adoptat de către Comisie în conformitate cu articolul 9 alineatul (3).

(7) Trimiterile în prezentul regulament la Directiva 2014/65/UE și la Regulamentul (UE) nr. 600/2014 se citesc, înainte de 3 ianuarie 2017, ca trimiteri la Directiva 2004/39/CE în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV la Directiva 2014/65/UE, în măsura în care tabelul de corespondență menționat conține dispoziții cu trimiteri la Directiva 2004/39/CE.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 iulie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

S. GOZI

ANEXĂ

LISTA SERVICIILOR

SECȚIUNEA A

Servicii de bază furnizate de depozitarii centrali de titluri de valoare

1. înregistrarea inițială a titlurilor de valoare într-un sistem de înscriere în cont („serviciu notarial”);
2. deschiderea și administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt („serviciu de administrare centralizată”);
3. gestionarea unui sistem de decontare a titlurilor de valoare („serviciu de decontare”).

SECȚIUNEA B

Servicii auxiliare de tip nebancaar furnizate de CSD-uri care nu implică risc de credit sau de lichiditate

Servicii furnizate de CSD-uri care contribuie la creșterea siguranței, a eficienței și a transparenței piețelor de titluri de valoare și care pot include, dar nu se limitează la:

1. Servicii legate de serviciul de decontare, cum ar fi:
 - (a) organizarea, în calitate de agent, a unui mecanism de împrumut de titluri de valoare între participanții la un sistem de decontare a titlurilor de valoare;
 - (b) punerea la dispoziție, în calitate de agent, a unui sistem de gestionare a garanțiilor pentru participanții la un sistem de decontare a titlurilor de valoare;
 - (c) punerea în corespondență a decontărilor, transmiterea instrucțiunilor, confirmarea tranzacțiilor, verificarea tranzacțiilor.
2. Servicii legate de serviciul notarial și serviciul de administrare centralizată, cum ar fi:
 - (a) servicii legate de registrele de acționari;
 - (b) sprijinirea procesării operațiunilor corporative care determină modificarea nivelului capitalului social (*corporate actions*), inclusiv în ceea ce privește impozitele, adunările generale și serviciile de informare;
 - (c) servicii legate de o emisiune nouă, inclusiv alocarea și gestionarea codurilor ISIN și a altor coduri similare;
 - (d) transmiterea și procesarea instrucțiunilor, perceperea și procesarea comisioanelor și raportări conexe.
3. Stabilirea de conexiuni între CSD-uri, deschiderea, administrarea sau gestionarea conturilor de instrumente financiare în cadrul unui serviciu de decontare, a unui serviciu de gestionare a garanțiilor și a altor servicii auxiliare.
4. Orice alt serviciu, cum ar fi:
 - (a) furnizarea, în calitate de agent, a unor servicii generale de gestionare a garanțiilor;
 - (b) furnizarea de raportări conform reglementărilor;
 - (c) furnizarea de informații, date și statistici către piață și către serviciile de statistică sau altor entități guvernamentale ori interguvernamentale;
 - (d) furnizarea de servicii IT.

SECȚIUNEA C

Servicii auxiliare de tip bancaar

Servicii de tip bancaar legate în mod direct de serviciile de bază sau de alte servicii auxiliare enumerate în secțiunile A și B, cum ar fi:

- (a) deschiderea de conturi de fonduri bănești pentru participanții la un sistem de decontare a titlurilor de valoare și pentru deținătorii de conturi de titluri de valoare și acceptarea de depozite de la aceștia, în sensul punctului 1 din anexa I la Directiva 2013/36/UE;

- (b) deschiderea de linii de credit de fonduri bănești care trebuie rambursate cel târziu în următoarea zi lucrătoare, acordarea de împrumuturi de fonduri bănești pentru prefinanțarea operațiunilor corporative care determină modificarea nivelului capitalului (*corporate actions*) și acordarea de împrumuturi de titluri de valoare deținătorilor de conturi de titluri de valoare, în sensul punctului 2 din anexa I la Directiva 2013/36/UE;
 - (c) servicii de plată care presupun prelucrarea de operațiuni în fonduri bănești și în monedă străină, în sensul punctului 4 din anexa I la Directiva 2013/36/UE;
 - (d) garanții și angajamente legate de acordarea și luarea de împrumuturi de titluri de valoare, în sensul punctului 6 din anexa I la Directiva 2013/36/UE;
 - (e) activități de trezorerie care implică monedă străină și valori mobiliare legate de gestionarea soldurilor aferente pozițiilor de cumpărare (*long balances*) ale participanților, în sensul punctului 7 literele (b) și (e) din anexa 1 la Directiva 2013/36/UE.
-